

கற்பனாலயா வெளியீடு

வாசம் 2

மார்ச் 14, 2006

தந்தை மகற்காற்றும் உதவி - அவையத்து
முந்தியிருப்பச் செயல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

2.50

BOBBIKA

Bridal & Hair styling

Certified Hair Stylist. Over 14years Experience in SriLanka, India & Canada

தஞ்சை, பழநகரம்
பூப்பூண்டு நிராட்டு, ஒன்று கூடல்
பைவாங்களுக்கு வணிகனை
அழகுபடுத்த அழையுங்கள்

Bobbika 905- 470 0337 , 416- 737 4807

RBC Insurance

கனடாவின் மிகப்பெரிய வங்கி மூலம்
சேமிப்புடன் கூடிய காப்புறுதித் தேவைகளுக்கு

அழையுங்கள்
பொபி கனகரட்ணம்
416-522 0971, 905-760 8060

பலகலை இலக்கிய மாத இதழ் MANNVAASAM

இது ஓர்
கற்பனாலயா வெளியீடு

கற்பனாலயா

சிகரமாதவ நனுக்தெய்வம்
சுந்தரகமலம் முகூர் லே உலக
-குறள்

மார்ச் 14, 2006

விலை 2.50

மணவாசம் இலக்கிய மாநாடு இதழ் MANNVAASAM

மணவாசம் - நிர்வாகிகள்

உரிமை	சிவபவானி
பிரதம ஆசிரியர்	இரா. தணி
நிர்வாக ஆசிரியர்	சு. விவேகானந்தன்
உதவி ஆசிரியர்	ச.க. ஆறுமுகசாமி
வெளியீடு, நிர்வாகம்:	கற்பனாலயா
ஆலோசகர்கள்:	சு. விவேக் த. கண்ணம்மா சிவபவானி
வடிவமைப்பு:	புறோ ரச் - யோகேஸ்
விநியோகம்	கோவி, சசி, வேதா காண்டி, பவா

சுருது சிந்தையர்

சிந்தனையில் இருந்து

கனடா நல்ல நாடு. அதிலும் ஒன் ராரியோ மாகாணம் பல வழிகளிலும் கனடாவின் மிக முக்கியமான மாநிலம். இதன் தலை நகரம் ரொரன்ரோ பல வழிகளில் முக்கியம் வாய்ந்த பட்டினம். பல்லின மக்கள் செறிந்து வாழும் இப்பட்டினத்தில் ஒவ்வொரு இன மக்களும் பல துறைகளிலும் சிறந்தும், வியாபித்தும் இருப்பது கனடாவிற்கே பெருமையான ஒன்றாகும். கால நிலை ஒன்றுதான் மக்களுக்கு பிரச்சினையான ஒன்றாக இருந்தாலும் தொழில் ரீதியாக இது மக்களை அவ்வளவாக பாதிக்க நியாயம் இல்லை. வாகனங்கள் சரியான, உரிய நேரத்துக்கு ஓடுவதாலும், வாகனங்களுள் சூடேற்றிகள், குளிர்நீர்நீர் இருப்பதால் மக்கள் பிரயாணத்தில் சங்கடப்படத் தேவையில்லை. கனடாவில் பிறந்த எம் இனக் குழந்தைகளின் அன்றாட வாழ்க்கை முறை கனடிய கால நிலையுடன் இணைந்த ஒன்றாகிவிட்டது. சினோவில் இச் சிறார்கள் விளையாடுவது, எமது தாயகத்தில் பழுவூதியில் குழந்தைகள் விளையாடுவதை நினைவூட்டு

கின்றது. நாளடைவில் இவர்கள் வளர்ந்து வரும் போது கனடியப் பிறப்புக் குழந்தைகளும், தாயகத்தில் இருந்து கனடாவில் குடியேறிய குழந்தைகளுக்கும் கனடியக் கால நிலை அவர்களுடன் ஒன்றுபட்ட ஒன்றாகிவிடும். அதே நேரத்தில் கனடியத் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழைக் கற்பதில் காட்டும் ஆர்வத்தைப் பார்க்கும் போது மனம் சந்தோஷமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு கிழமையும் சனி, ஞாயிறு நாட்களில் பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்கு கூட்டிச் செல்வதை இங்கு காணமுடிகின்றது. இது எமது தமிழ் கனடாவில் அறிய இடம் இல்லை என்பதையே பறை சாற்றுகிறது. தமிழ் சிறார்கள் வானொலியில் தமது மழலைத் தமிழில் பாட்டுப் பாடுவதும், கதை சொல்வதும், சிறு இலக்கணம் கற்பதும், வானொலியில் சாந்தாக்கா நிகழ்ச்சியில் கேட்கும் போது இனிமையாக உள்ளது. அது மட்டுமல்ல சிறுவர்கள் பேச்சுப் போட்டி, பாட்டுப் போட்டி என்பவற்றில் கலந்து தமது திறமைகளை வெளியிடுக்தும் போது போட்டி மத்தியஸ்தர்கள் யார்

யாரை தெரிவு செய்வது என்று தடுமாறிய போய் விடுகின்றனர். அபாரமான திறமையை இச் சிறு மாணவர்களிடம் காண முடிகின்றது. இப்படியே வளரும் எமது தமிழ் கால ஓட்டத்தில் கனடாவில் ஒரு முத்திரை பதிக்கும், எம் முயற்சி பலன் அளிக்கும் என்றும், அந்த நாள் அதிக தூரத்தில் இல்லை என்பதை மண் வாசம் ஆணித்தரமாக சொல்லி வைக்க விரும்புகிறது.

இ.அ.குண

உலகில் முதல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட நூல்
“டிமோன் சுட்ரா”
 என்பதாகும்.
 இது 868-இல் சீனாவில் வெளியிடப்பட்டதாகும்.

நத்தைமின் நாக்கில் 135 வரிசைகளில் 14175 பற்கள் காணப்படுகின்றன. அப்படியாயின் வரிசை ஒன்றில் 105 பற்கள். சரிநானே.

மண்வாசத்தில் உங்கள் தரமான ஆக்கங்கள், கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்பன வரவேற்கப்படுகின்றன. தரமாய்ந்து, இவை மண்வாசத்தில் மணம் வீசும். - பிரதம ஆசிரியர்

மகாத்மா காந்தி

மானத்திற்காக அனைத்தையும் பணயம் வைக்கும் வீர, தியாக உணர்வு கொண்டவர்கள்தான் சுதந்திரத்தை எப்பொழுதுமே போராடிப் பெறுவர்.

02-10-1869 - 30-01-1948

- மகாத்மா காந்தி

பெண்கள்

முடிபுகள்

உலக அரங்கில் நாம் வலம் வரவேண்டும். அப்போதுதான் இந்த உலகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்புகள் எவை என எமக்கு தெரியவரும். பெண்களால் உலகில் சாதிக்கப்பட்டவை எவை எனத் தெரியவரும். இருட்டறையுள் இருந்து பெண்கள் என்ன சாதித்துவிட்டார்கள் என எண்ணுவதை விட என்ன சாதிக்கிறார்கள் என நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு பெண்ணின் துணை இல்லாமல் ஆனால் இயங்க முடியாது என்பது ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் தெரிந்த உண்மை. ஒரு பெண் வசந்தமாக வீசும் ஒரு இதமான காற்று. ஆனால் இது ஆண்களால் தடுமாற வைக்கும் போது கொடும் குறாவளியாக மாறி எல்லோரையும் கிடுகிடுக்க வைக்கின்றது. பெண்ணைச் குறாவளியாக்காமல் வசந்தமான காற்றாக வைப்பது ஆணின் கரங்களில் தான் உள்ளது. இதற்கு முதல் உதாரணமாக இங்கிலாந்தின் டயானாவைக் கூறலாம்.

இளவரசி டயானா பிறப்பால், வளர்ப்பால் நல்ல பெண். அவரின் இளமை வாழ்க்கை வசந்தமாக இருந்தது. எல்லோராலும் கவரப்பட்ட பேரழகியாகவும் இருந்தார்.

டயானா வாழ்க்கைப்பட்ட பின் இரு புதல்வர்களைப் பெற்றார். வாழ்க்கைப் புயலில் சிக்கித் தவித்தார். வேதனைப்பட்டார். பட்டத் தரசியான அவர் மனநிம்மதி, வசந்தம் போன்றவற்றைத் தேடினார். அவரின் குடும்ப வாழ்க்கை,

அரச போகம் எல்லாவற்றையும் இழந்தால் தான் வெற்றியடைய முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். செயற்பட்டார். அவரின் செயல் பல எதிர்ப்புக்களைக் கிளப்பினாலும் துணிந்து எதிர் கொண்டார். அவரின் மரணம் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பெற்றது. அவருக்கென்று ஒரு கூட்டம் இருக்கின்றது. இறந்தும் அவரை மறக்க முடியாத உள்ளங்கள் இன்னமும் உண்டு.

வரலாறு ஆண் வர்க்கத்துக்கு ஒரு நல்ல பாடமாக அமையலாம்.

இதை ஏன் எழுதுகின்றேன் என்றால் பெண் என்ற மென்மையை, இரும்பாக்காமல் மென்மையாக வாழ வைப்பது ஆண்கள் கையில் தான் உண்டு.

— தொடரும். —

எழிலரசன்.

இதில் இருந்து எமக்கு ஒரு உண்மையை உணர்த்தும் தத்துவங்கள், என்னவெனில் சாதாரணமாக நாங்கள் கலியாணம், குடும்பம், வாழ்க்கை, இப்படிக்கூறலாம், எண்ணலாம். ஒரு பெண் வாழ்க்கைப் பாதையில் கணவனிடம், உணவு பரிமாறும் போது தாயாகவும், அறிவுரை வழங்கும் போது மந்திரியாகவும், சிற்றின்ப வாழ்க்கையின் போது தாசியாகவும் இருக்கின்றாள். ஆனால் இதைச் சில பல ஆண்கள் உணராமல் பெண்களுக்கு பல அழுத்தங்களைக் கொடுக்கின்றார்கள்.

இளவரசி டயானா கணவனுடனான தொடர்பைத் துண்டித்து விட்டதும், பல சமூக சேவைகளை நாடு நாடாக மேற் கொண்டு தனது மன அழுத்தங்களை முறியடிக்க எண்ணினார். ஆனால் அவரின் நல்ல மனதுக்கு இந்த வாழ்க்கை உனக்கு போதும் என ஆண்டவன் எண்ணிவிட்டார் போலும் தன்னகத்தே அழைத்துக் கொண்டார். இது எங்கே இங்கிலாந்து அரச வர்க்கத்துக்கு புரியப் போகிறது?. என்னைப் பொறுத்தவரை அவரின்

உலகில் முதல் முதலில் ஒலிம்பிக் போட்டி கி. மு. 776இல் கிரேக்கத்தில் நடைபெற்றது.

505-ஆம் ஆண்டில் கிரீஸ்நாட்டின் ஏதென்ஸ் நகரில் முதன்முதல் மக்களாட்சி முறை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது.

மண்வாசம் தொடர்புடைய
உங்கள்
தொடர்புக்கு:
MANNVAASAM
18 MONDEO DRIVE
SUITE 639
TORONTO ON
M1P 5C8

அபாயக்கரம் தரும் ஹார்மோனி ஹோல் (Harmony Hall)

நாம் முதியோர்கள். எமது நாட்டில், எமது விருப்பப்படி, சுதந்திரமாக, எங்கு வேண்டுமானாலும் சென்று எமது தேவைகளை, விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வோம். பிள்ளைகளின் விருப்பத்திற்காகக் கனடா வந்தோம். இங்கு நாம் கண்ணைக் கட்டி காட்டில் விட்டது போல நான்கு சுவர்களுக்குள் முடங்கியுள்ளோம். வெளிமில் வெளிக்கிட்டால், எந்தப் பாதையால் எங்கு செல்வது என்பதும் தெரியாது. எங்கு பார்த்தாலும் தெரியாத முகங்கள். தெரியாத பாசை, பழக்கமில்லாத இடங்கள்.

பிள்ளைகள் ஆசையோடு கூப்பிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஒரே ஒட்டமும், நடையுமாக வேலை என்றும் பிள்ளைகளின் கடமைகள், அதாவது, பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு கூட்டிச் செல்ல வேண்டும்., பின் பாடசாலை முடிந்தபின் கூட்டி வரவேண்டும். வைத்தியரிடம் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் செல்லவேண்டும், இந்த நிலையில் எவ்வாறு அவர்களிடம் எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கேட்க முடியும். இந்நிலைமீதான் இவ் அபாயக்கரம் நீட்டி

எம்மை அரவணைத்து, எமது தேவைகளை மிகவும் சந்தோஷமாகச் செய்து தருகின்ற ஹார்மோனி ஹோல் பற்றி கேள்விப்பட்டு அங்கு சென்றோம்.

இங்கு முதியோருக்குரிய மகிழ்ச்சிதரக் கூடிய பல விடயங்கள், அரசு மற்றும் சில தாபனங்களின் உதவியுடன், தமிழில், மிகவும் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் செய்து கொண்டு வருகின்றனர். இங்கு ஆங்கிலம், உடற்பயிற்சி, கைவேலை என்பன வேண்டியவர்களால், சொல்லித் தரப்படுகின்றது. கொம்பியூட்டர் கல்வியும், விரும்பியவர்கள் கற்கலாம். பிங்கோ, கரம், காட்ஸ்,

சுற்றுலா செல்வதற்கு தயாராகும் முதியவர்கள்

கலை நிகழ்ச்சிகளில்..... முதியவர்கள்

ஹார்மோனி
ஹோல்
முதியோர்
சங்கமம்

குண்டுருட்டுதல் போன்ற பல விளையாட்டுக்கள் விளையாடலாம்.

வைத்தியர்களைக் கூப்பிட்டச் சில வைத்திய அறிவுறுத்தல்கள் தரப்படுகின்றது. வீட்டு வசதிகள், வைத்தியர்களிடம்

ஆறுதல். இங்கு முதியவர்கள் ஒன்று கூடி மனம் விட்டுக் கதைத்துச் சிரித்து விளையாடுவதால் நோய்களும் குறைந்து, மன ஆறுதலும் பெறுகின்றனர். இதற்கு முதியவர்களாகிய நாம் மிகவும் நன்றிக்

கூட்டிச் செல்வது, சமூகசேவைக் கந்தோருக்குக் கூட்டிச் செல்வது, மற்றும் சுற்றுலாவுக்குக் கூட்டிச் செல்வது, வேண்டிய நேரம் வேண்டியவர்களுக்குப் பிரயாண வசதிகளும் செய்து தருகின்றார்கள். இதைவிட முதிய குழந்தைகளுக்கும் பிறந்த நாளும் கொண்டாடப் படுகின்றது. அன்றைய தினம் மதிய உணவும் செய்து அல்லது எடுத்துத் தரப்படுகின்றது. தேநீர், சிற்றாண்டிகளும் பரிமாறப்படுகின்றது. இந்த சமூக சேவை நிலையத்தினால் பயனடைந்த முதியவர்கள் பலபேர். இதனால் பிள்ளைகளுக்கும் மிகவும்

கடனுள்ளவராக இருப்போம்.

இங்கு முதியவர்களால் பாட்டு, நாடகம், செஸ் என்பனவும் பொங்கல், வருடம்பிறப்பு, தீபாவளி, நத்தார் நாட்களிலும், பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்களும் நடத்தப் படுகின்றன. வெள்ளை இனத்தவர்களதும் மற்றைய இனத்தவர்களதும் சில நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, ஹார்மோனி ஹோலுக்கு வந்து யாவரும் பெற வேண்டிய உதவிகளைப் பெற்று மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வோம். தமிழ் முதியோருக்கான

பொறுப்பாளராக ஜீ விதா
செயலாற்றுகின்றார். அவருடனான
உங்கள் தொடர்புகளுக்கு,
நொலைபேசி எண்: 416-752 -0101

திருமதி. சி. பூபால்

குறுங்கிளை
ஸ்ரீமதி கஜசுந்தர் சுவாமிநிதி திருநீர்
ஸ்ரீ மதர்சூடேதர் தினைத் துடி
பாங்கொடு பலகலைத் திருநூறு
ஸ்ரீ கரீத் தந்த தியைதனை
- ஏற்றிவோம்! - கஜசுந்தர்

ஹார்மோன் ஹோல்

கடல் கடந்து புலம்
பெயர்ந்து களாவில் வேருன்றிய
எமது முதியோர் இந்நாட்டின்
சட்டதிட்டங்கள், பல்லின கலாச்சாரக்
கலப்புகள், மொழி, மரபு என்பவற்றில்
தமது அன்றாட வேலைகளை
பூர்த்தி செய்வதற்கு மேலதிக ஓய்வு
நேரத்தை நல்ல முறையில்
செலவிடுவதற்கு, ஏங்கித் தவித்த
நிலையில் ஹார்மோனி ஹோல்
ரொறன்ரோவில் எமக்கு அளப்பரிய
சேவைகளை செய்த வருகின்றது.
இச் சேவைகளை குறிப்பிட்டு
சொல்வதெனில், மருத்துவர்களிடம்
கூட்டிச் செல்வது, பல்வேறு
இடங்களிற்கு அழைத்துச்
செல்வது, மொழிபெயர்ப்பு, தையல்
பயிற்சி, பின்னல் வேலை, எண்ணை
தண்ணீர் கலந்த வர்ணம் தீட்டுதல்,
சமையற் கலை, கம்பியூட்டர் வகுப்பு,
மதிய பொசன ஒன்று கூடல், கலை
நிகழ்ச்சிகள், எங்கள் பண்டிகைகள்
பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்பு,
தீபாவளி போன்ற கொண்டாட்டங்கள்
என்பனவற்றை ஒழுங்கமைத்து

நடாத்தல் இவ்வாறாக, பல
வழிகளிலும் அளப்பரிய சேவைகளை
எம் தமிழ் முதியோருக்காக, செய்து
வருகிறார்கள். இத்தகைய நற்
சேவைதனால் நம் முதியோர்கள்
பெருமகிழ்வும் முன்னேற்றமும்
அடைந்து வருதல் கண்கூடு. இச்
சேவைகளை அனுபவிப்பவர்களில்
நானும் ஒருவர். இச் சேவையைச்
சிறப்பாக செய்து வருகின்ற
ஹார்மோனி கூடத்தின் ஊழியர்கள்,
நிர்வாக இயக்குனர்கள், வாகன
சாரதிகள் அனைவருமே
பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள்
என்றால் மிகையாகாது. இவர்கள்
அனைவருக்கும் வல்ல
இறைவனின் ஆசியும், கிருபையும்
கிடைக்க வேண்டி வாழ்த்தி
நிற்கின்றேன்.

நன்றியை மறவோம் நானிலத்தில்
காமினி பொதுக்கூடம் உண்டென்ற
-போதே

உளத்தால் மதிப்போம் யாவரும்
நலம் பெற நாமிங்கு வேண்டுவோம்

நகுலா. நவரத்தீனம்

இந்து சங்கையர்

ரவி யசோ

வண்கூவர்

வடிவ வந்த

1. நெற்றியில் திலகம் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது
2. இரண்டு கைகளாலும் தலையைச் சொறியக் கூடாது
3. பெண்கள் பூசணிக் காயை உடைக்கக் கூடாது
4. கர்ப்பிணிகள் தேங்காய் உடைக்கக் கூடாது
5. இரவில் வீட்டைக் கூட்டக் கூடாது
6. அதிகாலையில் எழுந்து வாசலில் (சாணம் தெளித்து) மாக்கோலம் போடவேண்டும்
7. உணவு, உப்பு ஆகியவற்றை வெறுங்கையினாற் பரிமாறக் கூடாது
8. கணவரின் அனுமதியின் பேரில் தான் தான தர்மம் செய்ய வேண்டும், விரதங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
9. மார்பகம் பூமியில் படும்படி குப்புறப் படுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.
10. மாலை நேரங்களில் விளக்கேற்றி வணங்கும் பெண்ணுக்கு ஆசிகூற, தேவர்களே நேரில் வருவார்கள். ஆகவே விளக்கு வைக்கும் நேரத்தில் பெண்கள் வேறு இடங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது.
11. கற்பு நெறியைக் கைவிடக் கூடாது
12. கணவிலும் பொய் சொல்லக் கூடாது
13. எந்நேரமும் இறைவனை மனதில் தியானித்திருக்க வேண்டும்.

தூயவள்

கிர.சுண்

தம்மாது
சயுகதை

திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை முரளியின் பாடு அமோக கொண்டாட்டம் தான். முன்பெல்லாம் வேலை என்றால் அலுப்புத் தட்டியவன் அவளை, அந்த அழகுச் சிலையை கண்டநாள் முதல் ஐந்து நாள் வேலை என்ன, ஏழு நாடும் வேலை செய்யலாம் என மனதில் எண்ணினான். யங் அண்ட் புளோர்ஸ் ரேசனில் ஐந்து மணிக்கு பிஞ்சு ட்ரெயினில் ஏறும் அந்த அழகி இரவு ஒன்றரை மணிக்குச் சரியாக வேலையால் திரும்புவாள். நேரத்தை முரளி கணக்கெடுத்து அவளைத் தினமும் சந்திப்பான். மௌனச் சிரிப்பு. அந்த ஒரு புன்னைக்கைக்காக யுகமெல்லாம் காத்திருக்கலாம் போல் அவனுக்குத் தோன்றும்.

ஸ்ரேசனில் இறங்கி பிஞ்சு ட்ரெயினை பிடிப்பான். சொல்லிவைத்தாற்போல் அவளும், அவனும் மூன்று மாதங்களாக சந்தித்தார்கள். கண்களால் பேசிக் கொள்வது போல ஒரு பிரமை முரளிக்கு. அவளின் உடலை எப்படித்தான் வர்ணிப்பது. காந்தக் கண்களை வர்ணிப்பதா, நீண்ட கருங்கூந்தலை வர்ணிப்பதா, நடையழைகை வர்ணிப்பதா, ஜயையோ! எண்ணும் எண்ணத்தில் ஒரு தெவிட்டா இனிப்பு. பார்க்கும் பார்வையில் வசந்த காலத்து திளைப்பு. அவள் பிம்பத்தைக் காணும் போது காந்தத்தின் ஈர்ப்பு தன் மனதைக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்க முரளி பெரிதும் சிரமப்பட்டான்.

எப்படியும் இன்றாவது அவளுடன் பேச வேண்டும் என எண்ணி முரளி புறப்படுவான். ஆனால் முடிவதில்லை. அவன் விக்டோரியாப் பாக் ஸ்ரேஷனில் வண்டி ஏறி யங் அண்ட் புளோர்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்

இயற்கையிலேயே தழும்பிய மனநிலையைக் கொண்ட முரளி அவளை எப்படியாகிலும் அடைய வேண்டும் என நினைத்தான். அவளின் அன்பை, அணைப்பை

10

ஏங்கித் துடித்தது அவன் மனம். உலகத்தில் மனிதனால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமே இல்லை. பெண்கள் விடயத்தில் அடிக்கு மேல் அடி அடித்தால் அம்பியும் நகரும் என்பார்கள். தன் விடா முயற்சியால் அவளை அடைந்தே விடலாம் என எண்ணினான். பல தரப்பட்ட யோசனைகளும், திட்டங்களும் போட்டுப் பார்த்து தோல்வி கண்ட முரளியின் மனதில் இறுதியில் மின்னலை போல யோசனை பட்டது. அதையே செயற்படுத்த தீர்மானம் செய்து கொண்டவன், மறு நாள் வேலைக்குப் போகாமல் அந்த அழகியையே பின் தொடர்ந்து எங்கு வேலை பார்க்கிறான் என்பதை அறிய வேண்டும் எனத் தீர்மானம் கொண்டான்.

ருசி கண்டவனுக்குத்தான் ருசி தெரியும் என்பதைப் போல், ஏற்கனவே திருமணமாகி, அதுவும் கல்லூரிக் காதல் திருமணம். அவன் மனைவி, பிள்ளைகளுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் தற்போதைய கஷ்டமான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு மாதம் இரண்டு கடிதங்கள் முரளிக்கு எழுதுகின்றான். அவளின் இளமைக் காலம் வீணாகிறதை உணர்ந்த தன் உள்ளத்தை அப்பட்டமாக கவிதைகளாலும் வசனங்களாலும் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவளை உடனடியாக ஸ்பொன்ஸர்

செய்து முரளியால் கூப்பிட முடியும். ஆனால் அதை செய்யாமல் தன்னை நினைத்து ஏங்கும் காரிகையை உதாசீனம் பண்ணித் தான் வழியில் கண்ட கன்னிகையை அடையத் துடிக்கின்றான். குருடர்களாக இருப்பவர்கள் இரக் கப்பல வேண்டியவர்கள். ஆனால் கண் இருந்தும் குருடர்களாக இருப்பவர்களை எந்த ரகத்தில் வைப்பது. தன்னருகில் அழகான மனைவி இருக்கும் போது, மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைதான் வாசம் என்று வாதிடும் வர்க்கமும், கட்டிய மனைவிக்குத் தூரோகம் செய்து, இன்னொரு இளம் பெண்ணை மயக்கும் காழகர்களும், தன் மனைவியோடு திருப்தி யடையாமல் ஒருத்தியை ஏமாற்றி இன்னொரு பெண்ணையும் ஏமாற்றும் ஆண் வர்க்கமும் பெண் விடயத்தில் எப்போதுதான் திருப்தியடையப் போகிறதோ.

இந்த நிலைதான் முரளிக்கும். எப்படியும் அந்த அழகியை அடைய வேண்டும். வழக்கம் போல அவளை எதிர்பார்த்து யங் அன்ட் புளொரில் நின்றவன் அதே புன் சிரிப்புடன் வந்து பிஞ்சு ட்ரெயினை எதிர்பார்த்து நின்றவன் தன் கண்களை விழுங்குவது போல் பார்க்கும் இளைஞனைக் கண்டான். புன்னகைத்து விட்டு தன்

கடி காரத்தைப் பார்த்து விட்டு, காற்றில் ஆடிய கேசத்தை கைகளால் கோதிவிட்டாள். அவளின் ஒவ்வொரு செய்கையையும் இமைக்காமல் நோட்டம் விட்ட முரளி மெதுவாக அவளண்பை நெருங்கி வந்தான். ஆனால்..

இருவருக்கும் நடுவில் பகுந்து விட்ட இரு கனடிய இளஞ்சிட்டுகள் ஒரு வரையொருவர் அணைத்து மாறி மாறி முத்தம் கொடுக்க அந்த அழகி திடீரென்று முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக் கொண்டாள். ஆனால் முரளிக்கோ கொண்டாட்டம். உள் மனம் துள்ளியது. மெதுவாக அவளுக்கு அருகில் போய் நின்று, “சின்னச் சின்ன ஆசை, சிறகடிக்கும் ஆசை, முத்து முத்து ஆசை, முடித்து விட்ட ஆசை, வெண்ணிலவைத் தொட்டு முத்தமிட ஆசை” என்று பாட அவளின் பாட்டைக் கேட்டவள் முரளியை நிமிர்ந்து பார்த்துக் கலகலவெனச் சிரித்தாள். முரளியின் உள்ளமும், உடலும் உயரப் பறந்தன நல்ல சந்தர்ப்பம், நழுவ விடாதே என உள் மனம் எச்சரித்தது.

இரை தேடும் பருந்துக்கள் தம் பசியை தீர்ப்பதற்காக அப்பாவிக்குருவிகளை விழுங்கத் துடிப்பதுபோல முரளியின் இளமை

வெறி அந்த அழகியின் சிப்பில் மயங்கி மென் மேலும் வெறியை உள்ளத்தில் வளர்த்துக் கொண்டது. எப்படியும் அவள் உடலை அடைய வேண்டும் அப்போதுதான் மனதில் ஏற்பட்ட சுவாலையை அணைக்க முடியும் என எண்ணியவன் வந்து நின்ற பிஞ்சுட்ரெயினில் அவளுடன் சேர்ந்து ஏறி அவளுக்கு அருகே அமர்ந்து கொண்டு மெதுவாக பேச்சை தொடங்கினான்.

“என் பெயர் முரளி. நான் சிறீலங்கா என்பது தெரியும் தானே உங்களுக்கு?” “அடல்ட் லேனிங் சென்றில் தன்னை அறிமுகம் செய்யும் தோரணையில் அறிமுகம் செய்து கொண்டவன், “உங்கள் பெயரை அறியலாமா?” என்றான். அவள் அவனை ஓர விழிப் பார்வையால் பார்ப்பது போல அவனுக்குப் பட்டது. ஆவலுடன் வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்ப்பது போல அவளை நோக்க, அவள் தன் மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டு. “என் பெயர் காந்தா” என்றாள். முரளி விடவில்லை, “காந்தா, நீங்கள் எங்கு வேலை செய்கின்றீர்கள்?” என்றவனை இடைமறித்த காந்தா, ஏது விடமாட்டீர்கள் போல இருக்கே! சரி, சொல்கிறேன், ஒரு கொன்லீனியன்ஸ் ஷோப்பிங் சென்டரில் கஷியராக வேலை பார்க்கிறேன்” என்று அதே மோகனப் புன்னகையுடன் கூறினாள். சந்தர்ப்பத்தை இனியும் நழுவ விடக்கூடாது என எண்ணிய முரளி,

“நான் தனியே இருக்கின்றேன், விரும்பினால் என் றுமுக்கு விசிட் பண்ணுங்களேன்”. ஒரு துணியில் பட்டென கேட்டு விட்டான். “அப்படியா? உங்கள் விலாசத்தைக் கொடுங்களேன்” என்றாள் அவள். அவசரமாக ஒரு துண்டில் விலாசம், டெலிபோன் இலக்கத்தை எழுதி அவள் கையில் வைத்தான். “சனி, ஞாயிறு எனக்கு வேலை இல்லை” என்று அவன் கூற: எனக்கும் அப்படித்தான்” என்றாள் காந்தா.

ட்ரெயின் பிஞ்சில் நின்றதும் காந்தா, “பை” கூறியபடியே சப்பேயை விட்டு வெளியே ஓடினாள். அவள் போகும் அழகையே ரசித்தபடி எவ்வளவு நேரம் நின்றானோ அவனுக்கே தெரியாது. அன்று வேலைக்குப் போகவில்லை. மனமே அவனுக்கு ஒரு நிலையில் இல்லை.

தனது அப்பாட்மெண்டுக்கு வந்த முரளி தபால் பெட்டியைத் திறந்த போது உள்ளே அவனின் மனைவி சிறீலங்காவில் இருந்து எழுதிய கடிதத்தைக் கண்டவன் எரிச்சலுடன் அதை எடுத்துக் கொண்டு ஞமை நோக்கி நடந்தான். கடிதத்தில் அவன் மனைவி தன் மனத்தாபங்களை பச்சையாகக் கொட்டி எழுதியிருந்தாள். முரளி கனடாவில் செய்யும் திருக் கூத்துக்கள் அந்த அப்பாவி

மனைவிக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது. இப்படியான கயவர்களை யாரும் சொல்லித் திருத்த முடியாது. ஆனால் காலம் என்றோ ஒருநாள் இவர்களை நிச்சயம் திருத்தியே தீரும். வெறுப்போடு மனைவியின் கடிதத்தை வாசித்த முரளி. வேண்டாத பண்டத்தைக் குப்பையில் வீசுவது போல தூர வீசி விட்டு, காந்தாவின் காந்த எண்ணத்தை அசைமீட்டினான்.

எப்படியும் காந்தாவை கூடிய கெதியில் அடைய முடியும் என்ற ஒரு அசையாத நம்பிக்கை வெறி அவன் மனதில் கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. அவளின் டெலிபோனையும், வரைவையும் ஆவலுடன் எதிர் நோக்கியவன் படுக்கையில் சாய்ந்து கொண்டான். எவ்வளவு நேரம் படுக்கையில் படுக்கையில் சாய்ந்தானோ அவனுக்கு தெரியாது திடீரென்று யாரோ கதைவைத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது இன்பக் கனவுலகத்தில் இருந்து விடுபட்ட முரளி அவசரமாக கதவடிக்கு ஓடிக் கதவுத் துவாரம் வழியாக வெளியே பார்த்தான். அவன் தன கண்களையே நம்ப முடியாதவனாக ஒரு கணம் தடுமாறினான். உள்ளம் ஆனந்தத்தில் தடுமாற ஒவ்வென்றாக இரண்டு பூட்டுக்களையும் திறந்து கதவை இழுத்தான் முரளி. மோகனப் புன்னகை முகத்தில் தவழ, ஒரு

கற்றைக் கூந்தல் ஸ்டைலாக நெற்றி வழியாகக் காதோரம் தூங்க, காதல் கண்ணொளி கண்களில் சுண்டி இழுக்க, ஓய்யாரமாக அவனை உரசினாற்போல உள்ளே வந்தாள் காந்தா.

பஞ்சாபியில் அவள் அழகு அள்ளியெடுத்து கொண்டிருந்த போது உள்ளே வந்தவள் காலணியின் பூட்டைக் குனிந்து விலக்கிய போது அவளின் நீண்ட கருங்கூந்தல் நிலத்தை முத்தமிட முயன்று கொண்டிருக்க, சுய நினைவுக்கு வர முடியாத முரளி, இப்படியொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என எண்ண முடியாதவனாக விறைத்து நிற்க, “ஏது என்னை ஒரேயடியாக விழுங்கி விடுவீர்கள் போல இருக்கே. ஒரே நாளில் முழுங்கி விடாதீர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சுவைப்பதில்தான் ருசியை உணரமுடியும்.” என்றான். தனது நோக்கமும் காந்தாவின் நோக்கமும் ஒன்றாக இருப்பதை நொடிப் பொழுதில் உணர்ந்த முரளி கதவைச் சட்டென சாத்திப் பூட்டிவிடவும் காந்தா அவனை ஒட்டினாற் போல நிற்கவும், அவளின் கூந்தல் வாசமும் அவளின் உள்ளுணர்வுகளைத் தூண்டிய வெறியில் தன பலங் கொண்ட மட்டும் அவளை அணைத்துக் கன்னத்தில் மாறி மாறி முத்த மழை பொழிந்தான்.

ஆணின் வேகத்துக்கு அணை போட முடியாத அவள் மறுப்பு இல்லாமல், அவளின் படுக்கை அறையை நோக்கி நடந்தாள். தனது தாகத்தை தீர்த்துக் கொள்ளும் வெறியில், வீட்டுக்கு வந்த விருந்தாளிக்கு தாகத்துக்கோ, பேச்சுக்கோ எதாவது குடிக்க கொடுக்க அவளின் மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. “என்னை நீங்கள் உண்மையில் காதலிக்கிறீர்களா?” அவளின் குரல் மயக்கத்தில் ஒலிப்பது போல். காதில் கேட்டது. “சத்தியமாக காதலிக்கின்றேன், என்று உன்னை கண்டேனோ, அன்றிலிருந்து உன்னை அடையத் துடிக்கின்றேன், என் வாழ்க்கையில் இப்படி ஒரு பெண்ணைத் தனிமையில் ஒன்றாக இருப்பது முதல் தடவை” அப்பட்டமான பெரிய பொய்யைச் சொன்னான் முரளி.

காந்தா அவளின் உள் மனம் அறியாதவளாக முற்று முழுதாக அவளின் பேச்சை நம்பினாள் என்பதற்கு அறிகுறியாக அவள் மௌனம் சாதித்ததிலிருந்து விளங்கியது. எந்த வெறியைத் தணிக்க துடித்தானோ முரளி, அந்த வெறி சற்றைக்கெல்லாம் அடங்கி காந்தாவை அணைத்தவன் அவளின் மயங்கிய, அவனால் கசக்கி நுகரப்பட்ட மலரை அணைத்தபடி எதிர்காலத்தில் ஏற்படப்போகும்

பூகம்பத்தை எப்படிச் சமாளிப்பது என எண்ணியபோது அவனின் தாலி கட்டிய மனைவி மல்லிகாவே முதல் எதிரியாகப் பட்டாள். திரும்பவும் நடந்துவிட்ட நினைவுகளை நம்ப முடியாதவனாக, திரும்பி அந்தக் கள்ளம் கபடம் இல்லாத காந்தாவின் முகத்தை நோக்கியவன், அவளின் பட்டுக் கன்னத்தில் முத்தம் கொடுக்க முயன்ற போது அவனின் செல்போன் மணி பயங்கரமாக ஒலித்தது. எரிச்சலுடன் சேர்ந்து கோபத்தில், கண்களை விழித்து எழுந்தவன், வலது கரத்தில் துவண்டு கிடந்த காந்தாவை நோக்கியவன் அதிர்ந்தான். அவனின் தொண்டை காய்ந்து விட்டது. நா வறண்ட நிலையில் உட்கார்ந்த படி மீண்டும் நோக்கிய போது அவனின் இதமான அணைப்பில் சிக்கி இருந்தது தலையணை. கோபத்திலும், ஏமாற்றத்திலும் திளைத்த முரளி தலையணையை தூக்கித் தூர வீசினான். கனவு இன்பத்தை அவனுக்கு அளித்த அந்த பஞ்சுத் தலையணை அவன் எறிந்த வேகத்தில் ஊற்றர் இரும்பில் விழுந்து பரிதாபமாக தொங்கியது. படுக்கையில் உட்கார்ந்திருந்த அவனைப் பார்த்து தலையணை எள்ளி நகையாடுவது போல பட்டதால் எழுந்தவன் அலறும் டெலிபோனை ஆத்திரத்துடன் எடுத்து காதில் வைக்க, மறு முனையில் அவனின் றெஸ்டோரன்ட்

முதலாளி கதைப்பது கேட்டது. வேலைக்கு வராமல் இருந்தால் வேலையில் இருந்து விலக்கி வேறு ஒருவரை அமர்த்தப் போவதாக கூறினார்.

இந்தச் செய்தி, விழுந்தவனை எடுத்து ஏறி மிதித்த கதையாக முரளிக்குப் பட்டது. மறுநாள் வேலைக்கு வருவதாக உறுதியளித்துப் போனை வைத்தவன் இன்னமும் பழைய நிலைக்கு திரும்பாததை உணர்ந்து குழப்பத்தில் நின்றான். இப்படியும் ஒரு பகல் கனவா? மனதுள் வெட்கப்பட்டான். மறந்தும் இந்தக் கனவை யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது. தொடர்ந்தும் முயற்சியைக் கைவிடாதே என உள் மனம் அவனுக்கு இடித்துக் கூறியது. நாட்களும் ஓடிய போது அன்று சனிக்கிழமை காலை ஒன்பது மணிக்கு டெலிபோன் ஒலித்தது. ஒரு கிழமைமாக காந்தாவைச் சந்திக்க அவனால் முடியவில்லை. வாழ்க்கை சப்பென்று அவனுக்கு இருந்தது. ஏன் அவன் வேலைக்கு வரவில்லை. கேள்விக்கு மேல் கேள்வி அவன் மனதில் எழுந்து படமெடுத்தாடிய போதுதான் அந்த டெலிபோன் 'கோல்' வந்தது.

மறு முனையில் காந்தாவின் இனிய குரல் முரளியின் மனம் படபடத்தது. எடுத்த எடுப்பில் அவன்

வாயில் இருந்து வார்த்தைகள் வரவில்லை. இதுவுமும் கனவோ என்று தன்னை நிதானித்தான். கனவு இல்லை. இது நிஜம் தான். “ஹலோ, முரளி கதைக்கிறேன். உங்களை ஒரு கிழமையாகப் பார்க்க முடியவில்லை” என்றான் படபட்புடன். காந்தாவின் பக்கம் சற்று மௌனம். “முரளி, நீங்கள் உடனே என் வீட்டுக்கு வரமுடியுமா?” என்றான் காந்தா மெதுவாக, “இதோ இப்பவே வருகிறேன்” விலாசத்தை சொல்லுங்கள்” என்றவன் குறித்துக் கொண்டான்.

இப்போது முரளியின் மனம் சந்தோஷமாக இருந்தது. நன்றாக அலங்காரப்படுத்திக் கொண்டு வீறு நடையுடன் கண்ணாடியின் முன்னால் நின்று தன் அழகை இரசித்துக் கொண்டவன் கதவைப் பூட்டிக் கீழே வந்தான். பஸ்ஸில் போவதிலும் பார்க்க டாக்சியில் போவது நல்லதாகப் பட்டது. அவன் சொன்ன விலாசத்துக்குப் போய் கதவைத் தட்டினான். காந்தாவும் கதவைத் திறந்தான். கனவில் கண்டது போன்ற பஞ்சாபி உடை. அவனைக் கண்டதும் அவன் முகம் மலர்ந்தது. “வாங்கள் உள்ளே, உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். சொல் தவறாமல் வந்து விட்டீர்கள்”

முரளிக்கு ஆகாயத்தில் பறப்பது போல இருந்தது. தனியேதான் இருக்கிறான் என அவனின் மனம் எண்ணியது. அவனை ஓடிப் போய் கட்டியனைக்க எண்ணினான். “ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆறப் பொறான்”. இதை எண்ணியவன் அமைதியாக அவள் காட்டிய சோபாவில் உட்கார்ந்தான். முன்னால் உட்கார்ந்த காந்தா, அவனை நோக்கி “முரளி எனக்கு ஒரு காதல் பிரச்சினை, உங்களால் தான் தீர வேண்டும் என்றவன் மெதுவாக எழுந்து அவனை நெருங்கினான். முரளிக்கு இதயம் பட படவென அடித்தது. அவனின் கையை பற்றியவன் அவனை இழுத்துக் கொண்டு பெட் ரூமை நோக்கி நடந்தான். அவனின் நடையின் வேகம் முரளியை நிலை தடுமாற வைத்தது. அறையுள் நுழைந்த காந்தா பெட்டைச் சுட்டக்காட்டினான்.

படுக்கையில் அழகிய இளைஞன் ஒருவன் உட்கார்ந்திருந்தான். அருகில் சக்கர நாற்காலி வண்டி நின்றது. “இவர் தான் என் காதலர், தமிழீழப் போராட்டத்தில் இரண்டு காலையும் இழந்துவிட்டார். நாங்கள் கல்லூரியில் படித்த காலம் முதல் இணைபிரியாத காதலர்கள் நான் கனடா வந்து இவரை ஸ்பான்சர் செய்து கூப்பிட்டேன். வந்து விட்டார். நான்

இவரின் கால்களை காதலிக்கவில்லை. உள்ளத்தைத்தான் காதலித்தேன்.

இவரின்றி எனக்கு வாழ்க்கை இல்லை. ஆனால் நொண்டியை கலியாணம் செய்து இன்பத்தைக் காணப் போகின்றாய் எனக் கூறி திருமணத்துக்கு மறுத்து என்னை வேறு ஒருவரை திருமணம் செய்து சந்தோஷமாக இரு என்று பிடிவாதமாக கூறுகின்றார். தானே எனக்கு ஒரு நல்ல மாப்பிள்ளையைப் பார்ப்பதாக கூறுகின்றார்” விக்கி விக்கி அழுதான் காந்தா.

இளைஞன் குனிந்த தலை நிமிர்த்தி முரளியை பார்த்தவன் புன்னகைத்து “நண்பா, நானோ முடவன், என்னால் இவளுக்கு என்ன இன்பத்தை வழங்க முடியும். உன்னைப் பற்றி அடிக்கடி கூறுவான், அதனால் உன்னை நான் இவளுக்கு திருமணம்..” மனதால், வாக்கால் உடலால் உங்களைக் காதலனாக, கணவனாக விரித்து விட்ட நான், நீங்களும் என்னை உதாசீனம் செய்தால் காலமெல்லாம் உங்கள் எண்ணத்துடனே வாழ்வேனே ஒழிய இன்னொருவருக்கு வாழ்க்கைப்பட மாட்டேன். உடல் இன்பம் தான் காதல் என்றால் சாஜஹான் தாஜ்மகாலைக் கட்டியிருக்க மாட்டான். உடலின்பம் தான் வாழ்க்கையென்றால் நளாயினி தன் கணவனை கூடையில் வைத்து

கமந்திருக்க மாட்டாள். ஆனால் ஆண்களுக்கு வாழ்க்கை விளையாட்டு மைதானமாகலாம். எனக்கு அப்படியல்ல. உங்கள் அருகிலிருந்து நாட்டுக்கு கால்களை இழந்த தியாகியான உங்களுக்குச் சேவை செய்யும் இன்பத்தையே கேட்கின்றேன். அதை மட்டும் கொடுங்கள்: விப்பியழகுபடி சொன்னாள் காந்தா.

வாழ்க்கையில் முதன் முதலாக கிடைத்த நல்ல படிப்பினை முரளியை நிலை குலைய வைத்தது. இன்னும் இந்த உலகத்தில் கண்ணகிகள், சீதைகள் வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கின்றார்கள். அப்படியானால் ஏன் இராமனைப் போல் ஏக பத்தினி விரதனாக இருக்க முடியாது? தன்னை எண்ணித் தானே வெட்கப்பட்டான். அந்த தூயவளை அந்த காலிழந்த நண்பனுடன் வாழ வைக்க வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தவன், இன்று முதல் தன்னை மனிதனாக்கிய தூயவளை ஒரு பெண் தெய்வத்தை நோக்குவது போல் நோக்கி “சகோதரி நிச்சயம் உன் கனவு பலிக்கும், எப்பவும் இந்த அண்ணாவின் உதவியுண்டு” என்றான்.

மறுநாள் முரளியின் காதலுடன் கூடிய பாசக் கடிதம் மனைவி மல்லிகாவுக்கு தமிழீழத்தை நோக்கி பறந்தது.

முற்றும்.

KESAVAN LAW OFFICE

- . Real Estate
- . Business Law
- . Immigration Law
- . Family Law
- . Last Wills
- . power of Attorney
- . Affidavits

சட்டம் சம்மந்தமான சகல தேவைகளுக்கும்
கேசவன் சட்ட நூலவனம்

இலவச ஆரம்ப ஆலோசனை
மாலை, வார இறுதிநாட்களில் சந்திக்கலாம்

THANGAVEL M. KESAVAN
Barrister & Solicitor

5200 Finch Ave. East, Unit 302, Scarborough, ON M1S 4Z5
(Middlefield & Finch)

TEL: (416) 754-9843

Fax: (416) 754-2362

முல்லை அமுதன்

சமுக்கந்தாபி

காலை பத்துமணியிருக்கும். மென்மையான இளங்காற்று காதை குளிர்ச்செய்தது. தென்னை மரங்களின் அசைவுகளினூடே சூரியன் கண்ணை கூடிய வாய் கொண்டு குத்துமளவிற்குச் கட்ச் செய்கின்றான். கடல் அமைதியாகத் தன் கடமையைச் செய்கின்றது. நீச்சல் தடாகம் நிரப்பப்படும் சத்தம் கேட்கிறது. எக்சைஸ் ஆபிசர் வந்து சைக்கிளைச் சுவரில் சாத்தி வைத்துவிட்டு உடையைச் சரிசெய்த வண்ணம் உள்ளே வருவதைக் காண்கின்றேன்.

“ஹலோ மனேஜர்”

“ஜேஸ் கம்மின்” வரவேற்று மனேஜர் அலுவலகத்துக்குள் அன்புடன் அழைத்துச் செல்கிறேன். “ஸ்ரொக்” பார்வையிடுகின்றார். கணக்கு புத்தகங்களைப் புரட்டுகின்றார். என்மனம் படபடக்கின்றது. ஏன்? ஊர் வீட்டுச்சொத்துத்தானே. நானேன் படபடக்க வேண்டும். கேஸ் போட்டு விட்டால் நான்தான் எதற்கும் பதில்

சொல்லியாக வேண்டும். மேசையில் வெள்ளைச் சாராயம் கிளாசில் ஊற்றிவைக்கிறேன். அந்த அதிகாரிக்கு வெள்ளைச் சாராயம் என்றால் பிரியம். அவரின் குடி, சாப்பாடு இல்லாவிடில் என்னைப் பிடுங்கி விடுவார்.

“மனேஜர் போய் இல்லையா?”

“இன்று வரவில்லை.”

“அப்ப ஓம்லெற் போடச் சொல்லும்”

“சரி” சனியன் பிடிப்பவன் வந்தால் தரித்திரம் எனக் கெறுவி சமையல் அறையில் நுழைகின்றேன்.

ஓம்லெற்றும் சாராயமும் வயிற்றை நிரப்பியதும் மனேஜரின் அறையுள் மீண்டும் நுளைகிறார். எனக்குப் புரிகிறது. மன்னிக்க வேண்டும் ஜயா இன்று வியாபாரம் கம்மி. இருந்த காகம் பொடியனின் சம்பளத்திற்கு தீர்ந்தது என்றேன். கொஞ்சமாவது தாரும் என்றார். இல்லை ஜயா அடுத்த முறை தான்.

அவரின் கண் வெள்ளைப் போத்தல் சாரயத்தில்பதிகிறது. எனக்குப் பூரிகிறது. காசு, சாரயம் சாப்பாடு இவைகளால் அவரைத் திருப்பிப் படுத்தாவிடால் விபரீதம் என்று, ஒரு நிங் கொடுத்துச் சமாளித்து அனுப்புகிறேன். அவர் போய் விட்டார். மன உழைச்சல் எடுக்கிறது. பணிந்து பணிந்து வாழ்ந்தும் பலன் என்ன பூச்சியம் தான்.

இருப்பைப் பார்வை யிடுகிறேன். ஜின் போத்தல் ஒன்று எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்து சேவன்ரை கூப்பிட்டுக் காசு கொடுத்து அனுப்புகிறேன். அன்று மாலை வியாபாரம் மும்முரமாய் நடந்து கொண்டிருந்தது.

“ஓமலெட் 3”

“என்ன மனேஜர் போய் போடவில்லையோ”

“இப்ப எங்க மனேஜர் சாராய பிசினசை கவனிக்கிறதில்லை, ரூமிலை ஆட்கள் வந்ததும் “பார்ரை” ஜ எட்டு மணிக்கு பூட்டி போடுவினம். இப்ப மனேஜரின் இமேஜ் காற்றிலை பறக்கிறது.

வாடிக்கையாளரின் அங்கலாய்ப்புகள். எனது

புருவங்கள் நெருட. பற்கள் நறுநறுக்க, முகம் சிவக்கிறது. ஓ! எனக்குக் கோபம் வரக்கூடாது. வந்தால் விபரீதம். பனங்காட்டு நரியாய் வாழ்ந்த எனக்கு ஏன் இந்த விழுக்காடு. என்னையே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விதி என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதா எனக்கு தெரிகிறது. தெரிந்தும் பரிகாரம் தேடமுடியவில்லையே. சூழ்நிலைக்கு மனிதன் ஆழாகிறானா சூழ்நிலை மனிதனுக்கு அடிமையாகிறது? என்ற தலைப்பில் கல்லூரியில் நடந்த கருத்தரங்கு விவாதம் என் ரூபகதில் வந்தது.

மனம் உறுதிப்படுகிறது. சிரிப்பைப் போலியாக வரவழைத்து வாடிக்கையாளருடன் உறவாடினேன். பலதரப்பட்ட மனிதர்கள் வந்து போகிறார்கள். சாதி, சமய, மொழி வேறுபாடு நிறைந்தவர்கள் வாணை அளக்கும் அரசியல்வாதியும் நதியைக் கொடியாக்கும் இலக்கியவாதியும் நரியைப் பரியாக்கும் மாயக்காரர்களும் சந்திப்பது இங்கேதான். இங்கு மது, மாது ஆன மயக்கங்களில் மனிதன் உருவாகிறான்.

“என்ன மனேஜர் சாராயம் தண்ணி கலந்த மாதிரி இருக்கிறது” என்கிறார் ஆடியபாதம். இவரும் வழமையான வாடிக்கையாளர். “இப்பத்தேச் சாராயம் உப்படித்தான்.

மனேஜரை ஏன் குறை சொல்வான் அந்தாள் நல்லது. இப்பத்தை அரசாங்கம் அல்லோ சிந்திக்க வேண்டும் சாரய விலையை ஏற்றியது மட்டுமல்லாமல் ஒறிஜினலைத் தந்தால் தானே” - எனக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார். ஒருவர்-ஓ . அவர் எனக்குத் தலையில் ஐஸ் வைக்கிறார். கடன் கிடன் ஏதாவது...! தலையைச் சொறிகிறார். எனக்குப் புரிகிறது. மடக் கென்று குடித்துவிட்டு மேசையில் வைத்தார் அவர் மனதில் திருப்தி தென்பட்டது போலும் ஓசியில் குடித்துப் பழக்கப்பட்டவர் இப்படிப் பந்தம் படித்து வயிற்றை நிரப்பும் கூட்டமும் இங்கு சந்திக்கிறது.

ஓயிலாகத்தான் தென்னை மரம் தனது சிறகை அசைக்கிறது. ஓ-அதோ -புங்கு மரமும் தன்னைக் கவனிக்கும்படி ஆடிக் காட்டுவது, அழகானது. மனிதன் நோய்க் காரனாவது போல் அதுவும் இலையுதிர் காலத்தில் வாடிப் பின் பொலிவு கொள்கிறது.

இரவின் குளிர்காற்று இதமாகக் காதைத் துளைத்தாலும் நுளம்பு தானும் இருக்கிறேன் என்று அடிக்கடி குத்திக் காட்டுகிறது. ரீ ஒன்று அடித்தால் நன்றாக இருக்கு என நினைத்துச் சமையல் அறைக்குச் சென்று "ஓடர்" பண்ணுகிறேன். இரவுச் சாப்பாடு நூட்டில்ஸ் உடல் கழுவிய பின் நூட்டில்ஸ் சாப்பிட்டு விட்டு

படுக்கைக்கு செல்ல நினைத்த போது, "ஏலையா ஏலேலோ" ஏலையர் சூழ் லாம்புடன் மீனுவரின் கோஷ்டி காளம் கேட்டது.

கடற்கரையை நோக்கிச் செல்கிறேன். குறுமணலைக் காலால் எற்றி நடக்கிறேன்.வானின் இயற்கை அழகு, அமைதி தவறும் கடற்பரப்பு, இனிமை நிறைந்த வாழ்வு நமக்கு ஒருபோதும் கிடையாதா. செளந்தர்ய வாழ்வைத் தேடித்தானே நம் போன்ற மக்கள் ஓயாத அலைகடல் போல் உழைக்கிறார்கள். சூழ் லாம்புடன் வந்த ஒருவன் கையில் உள்ள ஆயுதத்தால் தண்ணீர் குத்துகிறான். கையைத் துழாவி எடுத்த போது அவன் கையில் முரல் மீன் உள்ளது. அவனுக்கு அது போதாது. மேலும் முரல்களைத் தேடுகிறான். அவனுக்கு முரலும் கிட்டலாம். சுங்கனும் அகப்படலாம். இன்றேல் இல்லாமலும் விடலாம். அவன் தனது குடும்பத்திற்க்காக உழைக்கிறான்.

நான் கை நீட்டிச் சம்பளக் காசு பெற்றதில்லை. வீட்டிலே சம்பளக்காசு சென்று கொடுத்ததில்லை. பொதுவாகப் பிறரைத் திருப்திப்படுத்த நினைக்கும் நான் என் குடும்பத்தவரைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. உண்மைதான் எனினும் பாசமற்ற மரக்கட்டையுமல்ல. எனக்குப் பாசம், அன்பு, மானம் றோசம்

யாவும் உண்டு. இருந்தும் எனக்கு! என் மீதே சந்தேகம் கொள்வதில் தப்பில்லையே.

காலில் கற்கள் குத்தியதும் சிந்தனை தடைப்பட்டது. தொலை தூரம் பார்வையைச் செலுத்துகிறேன். எனது வாழ்வில் இருள் விடிவதற்கு வெகு தூரம் உள்ளதோ.

எத்தனையோ மனிதர்களை வாழவைக்கிற இந்து மகா சமுத்திரம் எத்தனையோ சீவன்களைப் பலி எடுத்துள்ளது. ஒ சமுத்திர மாதாவே, நீ உன் அலைக் கரங்களை எழுப்பி என்னை அணைத்திட வந்திடாயோ!. என் கடைமைகளை முடித்து உன்னிடம் வருகிறேன். சிந்தனையற்ற மனித கூட்டத்தில் வதைபட்டது போதும். எனக்கு உன்னிடம் உறவு கொள்ள ஆசை தான். நிலப்பட்டாயால் ஒய்யாரமாக வந்து என் கால்களைத் தொட்டு செல்லுகிறாயே என் உடலில் உன்கரம் பட்டதும் சில்லிடும் என்னுணர்வுகள் மங்கிச் சாகடித்திட வரந் தந்திடு. மண உழைச்சல் களைப்புடன் எனது ஞானம் நோக்கிச் செல்கிறேன்.

“சிறிய காயம் பெரிய துன்பம் ஆறுமுன்னே அடுத்த காயம் உடலில் என்றால் மறந்து போகும் உள்ள பாவம் என்ன செய்யும்”

அர்த்தமுள்ள பாடலை என் மனம் முணுமுணுத்தது. பனித்த என் விழி நீரை துவாய் துடைக்கிறது.

கால்கள் சோர்ந்தன. கண்கள் மயங்குகின்றன. நிம்மதியாய் தூக்கம் வந்தது. விழி மடல் மூடியதும் ஆரத்தமுவிடும். நித்திரா தேவியின் சுகம் யாரைத்தான் இன்பமுட்டாது விடும்.

சோம்பேறிகளின் சொகுசுக்கு நித்திரா தேவி துணையாவாள் தானே?

சித்தவாயம்-4

வெகு நேரமாகியும் நித்திரையில் இருந்து எழும்ப முடியவில்லை. உடம்பெல்லாம் அடித்துப் போட்டது போல் வலி எடுத்தது. கணத்திறந்தால் உழைச்சலாக இருக்கும். காய்ச்சல் குணம் வேறு. கடமை முன்னின்று அழைக்கிறது. சொம்பேறியாகத் தூங்க முடியுமா?. நான் படுத்தால் இங்கு சுகலதும் படுத்து விடும். ஜன்னலினூடாகக் காலைக் கதிர்வணின் ஒளித்திரள் கண்களைக் கூசச் செய்கிறது. விடிந்து வெகுநேரமாகி விட்டதை உணர முடிகிறது. எங்கோ தொலைவில் கோவில் மணி ஒலி கேட்கிறது. மீனவப் பெண்கள் சந்தைக்குச் செல்ல ஆயுத்த மாகிறார்கள். மேல்மாடிச் சுவரில் குளியலறையை நோக்கிச் செல்கிறேன். இன்று எவ்விதமும் கோவில் போய் வரவேண்டும் எனத் தீர்மானித்து காலை வேலைகளை முடித்து கிளம்பினேன்.

திரும்பி வரும்போது மணி எட்டு. காலை ஆகாரம் பாண்தான்

சுகமான வெள்ளைக் காரன் உணவுதான். ஆனால், நமக்கு பட்டர் இல்லை மாஜரின் இல்லை. தலைவதியை நொந்து பயன் என்ன. வீட்டில் என்றால் இப்படியா - இளமைக் கனவுகளை மீட்டினால் வேதனைதான் மிஞ்சும்.

குக்கர் பற்றவைப்பது தெரிகிறது. தேனீர் தயாராகிறதோ? பாணில் ஒரு துண்டைக் கடித்தபின் எழுந்து விடுகின்றேன். உணவு சரியில்லை. அல்லது மனமில்லை என்று மற்றவர் நினைத்திருப்பார். என்னைப் பொறுத்தவரை மனம் சரியில்லை. பொதுவாக நான் உணவைக் கவனிப்பதில்லை. சரியான 'தண்ணிச்சாமி' ஆமாம் தேநீர்ச்சாமி.

பார் கதவுகளைத் திறக்கிறேன். அலங்கோலமான தடயங்களைச் சரிசெய்து கூட்டித் துப்பரவு செய்யப் பணிக்கிறேன். சுகந்தம் வீசும் இந்திய வாசனைக் குச்சி கொழுத்தி சாம்பிராணி புகைத்து சாமி படத்தின் முன் வைத்ததும், கைவிசேட வியாபாரம் எதிர் நோக்கப்படுகிறது.

அதோ, வாயிற் கதவைத்தாண்டி, உள்ளே வருகிறார் புண்ணியமூர்த்தி. குழி விழுந்த கண்கள். முறுக்கு மீசை, நரை விழுந்த கேசம். ஆம் கட்பெனியன் ஆள் அத்தனை வயதான பேர்

வழியல்ல. அவரது நெற்றியில் சந்தனமும் குங்குமமும் வழிந்தன.

“தம்பி” என்கிறார் வாஞ்சையுடன். ஓம் வாருங்கள் என்று அவரை வரவழைக்கின்றேன். என் மீது அளவு கடந்த மதிப்பு வைத்திருக்கும் ஒருவர் அவர். சாராயத்தில் மிக்சர் இல்லாது பார்த்துக் கொண்டவனல்லவா. ஒரு அரை அடிப்போமா எனக் கேட்கிறேன். அவரும் ஒத்துக் கொண்டு தலை அசைக்கிறார். டம்ளரில் ஊற்றி அவர் முன் வைக்கின்றேன். தண்ணீர் அருந்துவது போல் சாராயத்தை மடக்கமக்கென அருந்தி டம்ளரைக் காலி பண்ணுகிறார். அவர் கையிலிருந்து புகையும் சிகரட்டை அவர் அடிக்கடி இழுத்து புகையும் சிகரட்டை அவர் அடிக்கடி இழுத்துப் புகையை அவளியே தள்ளுகிறார்.

“என்னப்பா வாலிபனாகப் புகையை இழுக்கிறீர்களே!” என்றேன்.

“தம்பி, அந்த நாளில் நான் விளையாடின விளையாட்டுக்களைக் கேட்கவா வேண்டும். எத்தனை வால்கள் என் பின்னால்” அகர வேலை செய்கிறது. தீட்சண்யம் மிக்க புண்ணியமூர்த்தியின் கைவிசேடம் பலனளிக்க வியாபாரம் குடேறுகிறது. பில்-ஓடர் கல்லோயா ஒரு போத்தல் வியாபாரம் குடேற மனம்

களி கொள்கிறது. தினமும் அப்படி நடந்தால்? பில்லிற்கு பணம் கட்டும் வெயிட்டரிடம் சில்லறையை மாற்றிக்கொடுக்கிறேன். அதைத் தட்டில் போட்டுக் கொண்டு அவன் விரைகிறான். வாடிக்கையாளர் கொடுக்கும் “ரிப்ஸ்” பணத்திற்காகத் தான் சில்லறை மாற்று.

மேசையில் கிடந்த பத்திரிகையைப் புரட்டுகிறேன். “இரவு இராணிகளின் தொல்லை” என்று கொட்டை எழுத்தில் எழுதப்பட்டதை உன்னிப்பாக கவனித்தேன். உடற்பசியோ, மண்பசியோ காரணமாக விபச்சாரியாகிறார்கள். சுடத்தின் பிடிமில் தப்பமுடியாது தத்தளிப்பதும் உண்டு. நினைவுகளின் ஊர்வலம் படர்கிறது. எனது வாழ்வின் தொடரில் இனிய வசந்தமாக சிங்காரப்பாடல் இசைத்து சுபராகமாக வந்தவன் தான் அவன். புனிதமான வாழ்வு வாழ்ந்து வந்த எனது பாதையில் சந்தித்தான் அந்த பருவமங்கை. என்னை அணைத்தான். என்னைப் புசித்தான். ஏன் என்னை புசிக்கவும் செய்தான். சீ! அவள் பலபேரின் படுக்கை அறை நாயகிதான். பலபேர் பார்க்கும் கண்ணாடிதான். பலபேரும் பருகும் காமரசம்தான். பலபேர் புசித்திடும் விளாங்கனி தான். ஏன் பலபேர் புசித்திடும் தேவதைதான். ஏன் என்னைச் சேர்ந்தான். ஏன்னைக் கொடிக்கம் பமாக்கி ஊரார்

முன்னிலையில் தலை குனிய வைத்துவிட்டான்.

அவளா தலைகுனிய வைத்தான். கம்பம் படர இடம் கொடுத்தால் கொடி படரத்தானே செய்யும். படர இடம் கொடுத்தது யார்?

சிந்தனை செய்ய செய்ய நரம்புகள் கொதிப்பேறுகின்றன. இனிய காற்றும் கொடிதாக தெரிகிறது. இப்பொது கொடிய கட்டாரியாக தெரிகிறது. எனது வாழ்வின் நீரோட்டம் காட்டாற்று வெள்ளமாகி விடுமோ என எண்ணுகிறேன். என்னை நம்பியிருக்கும் சகோதரிகளின் கனவுகள். பெற்றோரின் எதிர்பார்ப்புகள் எல்லாம் கானல் நீராகப் போகின்றதோ.

தலைவலி கண்டது. கைகளால் அழுத்திப் பிடிக்கிறேன். எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து எங்கோ தொழில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து எங்கோ தொழில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து எங்கேயோ வெல்லாம் யார் யாரோ வெல்லாம் தொழில் பாத்தவள் இணைவதா.

ஓடாமும்....

தாய்நாட்டின் தலைநகரம்

கொழும்பு உட்கோட்டை (Fort)

இலங்கை நாட்டின் தலை நகரம் கொழும்பு. இந் நாட்டின் நிருவாகம் அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்து இருந்த இடம் தான் கோட்டை. அது கொழும்பு ஒன்றை அழைக்கப்படுகின்றது. கொழும்பு பெரும் பாகம் பதினைந்து உப பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன 1. கோட்டை 2. யுனியன் பிளேஸ், சிலேவ் ஜலன்ட் 3. கொள்ளும்பிட்டி 4. பம்பலப்பிட்டி 5. ஹவலக் வீதியும் கிரலப்பனை வடக்கு, நாரகேன் பிட்டி 6. வெள்ளவத்தை, பாமன் கடை, கிருலப்பனை தெற்கு 7. கறுவாத்தோட்டம் 8. பொறளை 9. தெமட்டக்கோட 10. மருதாணை, பஞ்சிகாவத்தை 11. புறக் கோட்டை 12. புளக்கடை (ஹல்ஸ்ரொப்) 13. கொட்டாஞ்சேனையும் கொச்சிக்கடையும் 14. கிறான்பாஸ் 15. முகத்துவாரம், மட்டக்குளி என்பன.

மேலே சொல்லப்பட்ட கொழும்பு நகரின் பதினைந்து பிரிவுகளின் தலையாக அமைந்திருப்பது தான் கோட்டை. மேலே சொல்லப்பட்ட கொழும்பு

மேலே சொல்லப்பட்ட கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்தில் இருந்து முன் பக்க வாசல் ஊடாக வெளியே வருகிறோம். முன் பக்கமாக பல இடங்களுக்கும் செல்வதற்கான பேரூந்துகளும் டக்சிகளும் காத்திருக்கின்றன, நகர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. நமக்கு அவற்றின் தேவையெல்லாம் வேண்டாம். எமது நோக்கம் கொழும்பு கோட்டையை ஒரு தரம் சுற்றி வருவதென்றால் ஒரு சில மணி நேரத்தில் நடந்தே சுற்றி வந்து விடலாம். அது நமக்கு வசதியானது. நகரின் அழகையும் நிலையையும் புரிந்துகொள்ள வசதியாகவும் இருக்கும். நமது நோக்கமும் அதுதானே.

சரி, இனி நாம் மெதுவாக முன்னால் உள்ள ஓல் கோட் வீதியை கடந்து விடுவோம். வாகன நெரிசலும் வீதியை கடக்க முடியாமல் பாதுகாப்பு வேலியும் அமைந்திருப்பதால், முன்னால் உள்ள மேம்பாலம் மேலேறி அந்த பெரு வீதியை கடந்து பூந்தோட்ட வீதிக்கு வந்து விடுகிறோம். ரொம்பவும் கவனம். அந்த வீதியில் தான் சன

நெருக்கடியும் பேரூந்துகளும், துறைமுக தொழிலாளர்களும் செல்லும் நெருக்கமான வீதி அந்த வீதியால் நாம் துறைமுகம் நோக்கி ஒரு பக்கமாக நடக்கின்றோம். வலப்பக்கமாக மலிபன் வீதியும், குமார வீதியும், கெபிசர் வீதியும் நீண்டு புறக் கோட்டை பேரூந்து நிலையம் நாலாம் குறுக்குத் தெரு, பழைய நகர மண்டபம் முதலியவற்றுக்குச் செல்கின்றது. மேற்படி பக்கத்தில் தான் எல்லா விதமான கடைத் தொகுதிகளும் உள்ளன.

இடப்பக்கம் முழுவதும் சிறிய சிறிய கடைகள் எல்லாம் பாக், சப்பாத்து, மணிக் கூடுகள், ரேடியோக்கள் போன்ற பொருட்கள் விற்கப்படும் அங்காடிக் கடைகள் வாருங்கள் வாருங்கள் என எம்மை வரவேற்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பார்த்தால் நம் பண்ப்பை எம்மை ஏமாற்றிவிடும். மேலோட்டமாக பார்த்துக் கொண்டு மெயின் வீதிக்கு வந்து விடுகிறோம்.

மணிக் கூண்டு கோபுரம் எம்மை விழித்துக் கொண்டு நேரம் பத்துமணியென அறிவிக்கின்றது.

எல்லா ஸ்தாபனங்களும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதை எமக்கு ஞாபகப் படுத்துகிறது.

முன்பக்கம் துறைமுகத்தின் முன் கேட் விசாலமாக விரிந்து

கிடக்கின்றது. ஓரே அமைதியாக காட்சியளிக்கிறது. உள்ளே துறைமுகத்தில் வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. அனுமதி இல்லாமல் நாம் உள்ளே செல்ல முடியாது. கடும் காவல், நமக்குத்தான் நேரம் போதவில்லையே.

இனி நாம் இடப்பக்கமாக திரும்பி துறை முகத்தோடு அண்டியுள்ள வீதியில் நடை போடுகின்றோம். மக்கள் நெரிசல் குறைந்த வீதியது. அந்த வீதியால் நாம் சென்றால் யோர்க் வீதியை அடையலாம். அந்த வீதியில் வலப்பக்கம் துறை முக முன்பக்கம் இலங்கையின் காவற்றுறை தலைமையம் வானளாவ நிற்கின்றது. உள்ளே போவதானால் மிகக் குறுகிய பாதையூடாக சோதனைகள் செய்யப் பட்டு அனுமதிப்பத்திரம் பெற்றுத்தான் செல்ல வேண்டும். இன்றைய அரசின் நிலையது. இனி நாம் இடப்பக்கமாக திரும்பி யோர்க் வீதியில் செல்வோம். யோர்க் வீதி தான் வங்கிகள் நிறைந்த வீதி. இலங்கை வங்கியின் வெளிநாட்டுக்கிளை வலப்பக்கமாகவும் இடப்பக்கமாக ANZ கிறின் லேயிஸ் (ANZ Grindlays Bank) வங்கிக் கட்டடமும் வலப்பக்கத்தில் அரசு செயலகமும் வங்கிகளும் இருக்கின்றன. பெரிய பழமை வாய்ந்த வர்த்தக நிலையங்களான மில்லேர்ஸ் கட்டிடமும் இந்த யோர்க் வீதியில்தான் பழமைமையப் பறைசாற்றுக்கின்றன. இனி நாம் சேர். ஸ்ரான்லி திலகரத்தின் வீதி

(பிறின்ஸ் வீதி) சந்திக்கு வந்து விடுகிறோம். இங்கேதான் நாம் பிறின்ஸ் வீதியுடாக சனாதிபதி வீதிக்கு செல்லவுள்ளோம். இலங்கை அரசுத் தலைவரின் வதிவிடமான சனாதிபதி மாளிகையை பார்க்க வேண்டுமல்லவா. இடது பக்கமாக கொங்கொங் சங்காய் வங்கிக் கட்டடமும் மற்றும் அரச அலுவலகங்களும் இடப்பக்கமாகவும், வலப்பக்கமாக சத்தோஷா மற்றும் வெளிநாட்டமைச்சம் சந்தியில் இருப்பதைக் காணலாம்.

இப்பொழுது நாம் சனாதிபதி வீதிக்கு வந்துவிட்டோம். இனி நாம் இடப்பக்கமாக திரும்பி சனாதிபதி மாவத்தையால் அந்த வலது பக்க மூலையில் கண்ணை மூடாமல் காவலர் பாதுகாத்த வண்ணம் உள்ளனர். அந்த கோடியில் வெளிநாட்டு அமைச்சிற்கு செல்லும் பாரிய கதவு அரைக்கதவில் திறந்து அலுவலகத்திற்காக காத்திருக்கின்றது.

இடது பக்க மூலையில் நடு நாயமாக இலங்கையின் பெரிய தபால் கந்தோர் (G. P. O) பழைய கட்டிடம் இருக்கின்றது. தற்பொழுது அது அங்கே இயங்கவில்லை. பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்திற்கு பின் பக்கத்தில் உள்ள புதுக் கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஒருபகுதி பிறிஷ்டல் வீதியில் உள்ள சோனக கலாச்சார மண்டபத்துள்

இயங்குகின்றது. இங்கே பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக படைகள் இருப்பதாக பேசிக் கொள்ளப் படுகின்றது.

சனாதிபதி மாளிகையை அடுத்து நாம் காணவிருப்பது இலங்கையின் இயக்கத்திற்கு மூல காரணமாக உள்ள மத்திய வங்கிக் கட்டிடம். அதில் இப்பொழுதெல்லாம் வேலைகள் இல்லாது வெறுமனே காட்சியளிக்கின்றது. இப்பொழுது அது களைபிழந்து காணப்படுகிறது. அது சில வருடங்களுக்கு முன்னர் அனர்த்தத்துக்குள்ளானது. புதிய கட்டிடம் ஒன்று ராஜகிரியாவில் ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர வீதியில் உள்ள கட்டிடத்திற்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளது. இடதுபக்கமாக முதலியா வீதி சனாதிபதி வீதியை வந்து சந்திக்கின்றது. இடது பக்கத்தில் ஸரான்டர்ட் சாண்டர்ட் வங்கியும் வலப்பக்கத்தில் மத்திய வங்கி கட்டிடத்திற்கு அடுத்து சிறு கைத் தொழில் அமைச்ச திணைக்களமும் அமைந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து சிலிங்கோ கட்டடமும் மற்றும் பலவும் உள்ளன.

இப்பொழுது நாம் காலி முகத்திடலை நோக்கி வந்து கொண்டு இருக்கின்றோம். வலது பக்கமாக கடற்படை அலுவலகமும் அதனைத் தொடர்ந்து ஹோட்டல் இன்ரக் கொன்டினன்ரலும் இடது பக்கமாக

கலதாரி ஹோட்டலும் வானளாவ இருப்பதை பார்த்துக்கொண்டே காஸி முகத்தில் உள்ள தண்ணீர் தொட்டி (Spring) நீருற்றுக்கு வந்து விட்டோம் இடப்பக்கமாக திரும்பினால் நாம் இப்பொழுது சனாதிபதி அலுவலகம் உள்ள கட்டத்தை அடைந்து விட்டோம். முன்பக்கம் கடல் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றது. அதன் இடது பக்கம் கலதாரி ஹோட்டல், ஹில்டன் ஹோட்டலும் வானளாவி நிற்கின்றன. வலப்பக்கமாக நாடாளுமன்ற கட்டிடத்தை தொடர்ந்து “செனர” கட்டிடத்தை காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஹில்டனைச் சுற்றி வந்தால் இலங்கை வங்கி தலைமையலுவலகம் பாரிய கட்டிடமாக உள்ளது. அதனை அடுத்து இரண்டு பிட்டுக் குழல் போல வானளாவி நிற்பதுதான் உலக வர்த்தக கோபுரம். அங்கே வானொலி நிலையம் தொடக்கம் சகல வர்த்தக நிலையங்களும் அதன் அலுவலகங்களும் இயங்குகின்றன. இக் கட்டிடமும் சில வருடங்களுக்கு முன்னால் அனர்த்தத்துக்குள்ளானதை மக்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இப்பொழுது பழுது பார்க்கப்பட்டு நல்ல நிலையில் இயங்குகின்றது.

இனி நாம் திரும்பி யோர்க் விதிக்கு வந்துவிட்டோம். அங்கிருந்து வலதுபக்கமாக திரும்பி ஓல்கொட் மாவத்தையை நோக்கிப் புறப்பட்டால் இடையிலே வை.எம்.சி.ஏ. இலங்கை

வங்கிக் கிளை, மற்றும் தந்தி தகவல் திணைக்களம், ரெலிக் கொம், மற்றும் போக்குவரத்துபொலிஸ் திணைக்களம் ஆகியவற்றினை கடந்து கோட்டை புகையிர நிலையத்தை நோக்கி வரும் போது உலக வர்த்தக சந்தை, கோட்டை புகையிர நிலையத்துடன் பக்கத்தில் நின்று பார்த்து எமக்கு தேவையான சகல சாமான்களையும் வேண்டிக் கொண்டு புகையிரத நிலையத்துக்குள் புகுந்தால் வவுனியாவுக்கான புகைவண்டி தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது. மீண்டும் சந்திப்போம்.

நன்றி

வணக்கம்

ச.க. ஆறுமுகசாமி

என்னடா மனைவியை விவாகரத்துச் செய்த உடனே, படத்துக்கு போனாயாமே? என்ன படம் பார்த்தாய்? “அதுவா? இன்டிப்பென்ரன் டே”
?????

வீடு, வியாபார நிலையம், வியாபாரம்
ஆகியவற்றை வாங்க, விற்க.....

உங்களுடன்

சீவ சரீமா

Sales Representative
Commercial & Residential

(416) 666-5515

(416) 878-3215

OFFICE: 416-321-6969

HOME LIFE GTA REALTY INC.

REAL ESTATE BROKER

1711 McCowan Road. Suite 206

Scarborough, ON M1S 5Y3

கடன்காரன் வந்தால் கலங்காத நெஞ்சம் அடங்காத பிள்ளை அழுதாலே அஞ்சும்.

உலகில் மகத்தான செல்வம் குழந்தைச் செல்வம் இந்த குழந்தையை வயிற்றில் சுமந்து பத்து மாதத்தின் பின் பெற்றெடுப்பவள் தாய் இந்த பத்து மாதமும் குழந்தை வயிற்றில் இருக்கும் போது அவள் படும் துன்பமும் இன்பமும் சேர்ந்து பிள்ளை மீது அளவில்லாத தாய்ப் பாசத்தைத் தெளிக்கின்றது. வயிற்றில் உள்ள பிள்ளை நலமாக பிறக்க வேண்டும் அறிவுள்ள பிள்ளையாக, அழகுள்ள பிள்ளையாக, அருள் உள்ள பிள்ளையாக, ஊனமற்ற பிள்ளையாக பிறக்க வேண்டும் எனத் தாய் எத்தனை வேண்டுகளை மனதில் வேண்டுகிறாள். பிள்ளை வயிற்றுள் தெம்பாக இருக்க அவள் சத்துள்ள உணவை உண்கிறாள். தன் மனக் கற்பனையில் பிள்ளையை எப்படியெல்லாமோ கனவு காண்கிறாள். தன் கனவுகள் நனவாகவும் கணவனின் மனதுக்கினிய மழலையைப் பெற்றுக் கொடுக்கவும் அந்தத் தாயானவள் பத்து மாதமும் அரும்பாடுபடுகின்றாள். இங்கேதான் பெண்மை தெய்வீகம் அடைகின்றது.

இந்த வழியில்தான் எம் வம்சாவழி வியாபித்து வருகின்றது. இன்று விஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானமும் சேர்ந்து எம்மைத் தடுமாற வைக்கின்றது. எமது நிலையான ஒரு நிலையைத் தடுமாற வைக்கின்றது. ஏன், என்று பார்த்தால், மனிதனின் மனம் ஒரு குரங்கு மனம் மனிதனின் மனம் குரங்கு மனமாகும் போது அவன் மகிமையுள்ள பெண்மையை மதிப்பில்லை. பிள்ளைகளின் தேவையை உணர்வதில்லை. ஒரு சுயநல வாழ்க்கையை நோக்கி ஓடுகின்றான். தடுக்கி விழும் போதுதான் ஞானம் பிறக்கும் அது காலம் கடந்த ஞானம்.

குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பதோடு தந்தையின் கடமை முடியவில்லை. தாயுடன் இணைந்து குழந்தையை வளர்ப்பதில் தந்தை பங்களிப்பு செய்ய வேண்டும் இதைத்தான் தாயானவள் இப்படிச் சொல்கிறாள் “சன்று புறம் தருதல் என் தலைக்கடனே, சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தையின் கடனே” என்கிறாள். இப்படியே

அந்நியோன் வியமான குடும்பம் பிள்ளையை பெற்றெடுத்து வளர்க்கும் போது எத்தனையோ சோதனைகள் ஏற்படுகின்றது. குழந்தைக்கு எத்தனை எத்தனை உதவிகள் புரியவேண்டும் குழந்தைகள் கதைக்க மாட்டாது. நடக்க மாட்டாது அக் குழந்தைக்கு பல தேவைகள் ஏற்படும் அதைப் பெற்றோர் பிள்ளையின் அங்க அசைவு, கண்பார்வை, முகபாவம் இவற்றில் இருந்து உணர வேண்டும். உணர்ந்தால்தான் குழந்தையின் தேவையை நாம் உணர்ந்து நிறைவேற்ற முடியும். இப்படியான நிலைமை எல்லா குடும்பத்திலும் அனுபவ ரீதியாக ஏற்படும் இந்த நேரத்தில் ஒரு முக்கியமான நிலைமை என்னவென்றால் திடீரென்று ஒரு குழந்தை அடம்பிடித்து அழத் தொடங்கிவிட்டது என்றால் பெற்றார் பொறுமையை இழக்கும் நிலைக்கே போய்விடுகின்றார்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில் நாம் எமது பொறுமையை இழந்துவிடக்கூடாது. இப்படியான இக்கட்டான நிலைமையைத்தான் “கூட்காரன் வந்தால் கலங்காத நெஞ்சம் அடங்காத பிள்ளை அழுதாலே அஞ்சம்” என்றார் கவிஞர், உண்மைதான். குழந்தை அழுது அடம்பிடித்தால் கூட்காரனிலும் பார்க்க ஒருவனுக்கு இது கொடுமையாக இருக்கும் அழும் குழந்தைக்கு அழுகையை நிற்பாட்ட எத்தனை யுக்திகளை கையாள வேண்டும். அழுகைக்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிய

வேண்டும் நாங்கள் என்ன சாத்திரம் பார்க்க முடியுமா?. மை போட்டுப் பார்க்க முடியுமா?. எதைச் செய்தாலும் குழந்தை அழுது கொண்டே இருக்கும் ஆனால் இதைப் பெற்ற தாயானவள் மட்டும் காரணத்தை இலகுவாக கண்டறிந்து விடுவாள். இது இயற்கை. இது பெண்மை, இது தாய்மை. இந்த தாய்மைக்கு நிகர் இந்த உலகத்தில் எதுவுமே இல்லை. இதனால்தான் ஆணிலும் பார்க்க பெண்ணுக்கு இந்த உலகத்தில் ஒரு தனி மதிப்புண்டு. இதனால்தான் என்னவோ பெண்ணைக் கண்டால் பெயும் இரத்தும் என்பார்கள் ஆணுக்கல்ல.

ஒரு தாயுக்குத்தான் குழந்தையின் வேதனைகள், தேவைகள் தெரியும் வாய் பேச முடியாத மிருகங்கள் கூடத் தமது பிள்ளைகளை எப்படி வளர்க்கின்றனவே, அது உண்மைமில் மெச்சத்தக்க ஒன்று. இது போன்றால், இன்னும் சிறப்பாக எமது குழந்தைகளை எம்மால் வளர்க்க முடியும். இவ் விஷயம் ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஏற்பட்ட, ஏற்படும் அனுபவமாகும். என் அனுபவங்களை உங்களுடன் பங்கிட்டு கொண்டதில் மிக்க மகிழ்ச்சியும், மனதுக்கு ஒரு தனிச் சுகமுமாகும் என்று கூறி மறு மாதத்தில் மண் வாசத்தில் மீண்டும் சங்கமமாவோம்.

அன்புடன் சிவ பவானி

இயற்கையை

நியதிகள்

ஆசைக்கு ஏது எல்லை

உலகத்து அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் ஆசையுண்டு. இந்த ஆசை மற்றையவர்களுக்கு இடைஞ்சலாக இல்லாதவரை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று. ஆசை என்பது இயற்கையின் நியதியில் ஒன்று. இந்த ஆசை இரண்டு விதமானது. ஒன்று பேராசை. மற்றையது தீமையற்ற ஆசை. முன்னைய பேராசையானது மனிதனைப் பாடாய்ப் படுத்தி படு குழியில் விழுத்திவிடும். இந்தப் பேராசையின் விளைவை நாம் சிறுவயதில் பாடப் புத்தகத்தில் பள்ளிக் கூடத்தில் “பொரிமாத் தோண்டி” என்னும் பாடத்தில் படித்துள்ளோம். இந்தக் கதை எமது இளம் உள்ளத்தில் பதிந்த ஒன்றாகும்.

ஆசை என்பது எம்முள் இரண்டறக் கலந்த ஒன்றுதான். ஆசையை வென்றவன் ஞானி. கடவுளுக்குச் சமமானவன். அதிகமாக ஆசையை வயது போனகாலத்தில் தான் மக்களால் ஓரளவுக்கு வென்றெடுக்க முடியும்.

இந்த ஆசைகள் பல தரப்பட்டவை. வயதுக் கேற்ப காலத்திற்கேற்ப மாறுபட்டுக் கொண்டே போகும். சொல்லப் போனால் பற்றற்ற ஞானியும் கூட கடவுளைக் காண வேண்டும், மோட்சத்துக்கு போக வேண்டும் என்று எண்ணுவதே ஒரு வகை ஆசைதான்.

இந்திரன் கடவுள் என்கிறார்கள். பாரதத்தில் கர்ணனிடம் கவச குண்டலங்களை யாசிக்கின்றான். கர்ணனக்கும் வந்து இருப்பவன் இந்திரன் தான் என்று தெரிந்திருந்தும், தனக்கு ஆபத்து அதுவும் கவச குண்டலங்களை உடம்பில் இருந்து அகற்றினால் உமிராபத்து என்று உணர்ந்தும் தனது அசையா இலட்சிய தர்மத்துக்காக இந்திரனிடம் கவச குண்டலங்களை வழங்கி அவனின் ஆசையை நிறைவேற்றினான். கர்ணனின் தர்மம் போற்றத்தக்கது.

இராமாயணத்தில் அயோத்திக்கு பரதன் முடிசூடவேண்டும் என ஆசைப்பட்ட கைகேயி தசரதரிடம் தன் ஆசையை வெளிப்படுத்தினாள். இதையறிந்த தசரதர் தடுமாறிப் போனார். கைகேயின் தலைவிரி கோலமும் பிடிவாத ஆசையும் வென்றபோது பரதனுக்கு அயோத்தியின் ஆட்சியும் இராமருக்கு பதினான்கு வருட வனவாசமும் (காட்டு) தசரதரால் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு தசரதரும் புத்திர சோகத்தால் மாண்டார் என்றால் இது பேராசையின் விளைவு என்பது புலப்படும்.

இராவணன் சீதைமேல் கொண்ட ஆசையால் இலங்காபுரியே அழிந்தது என்பது இராமாயணத்தின் கதை. துஷியந்ததன் - சகுந்தலை மேல் கொண்ட காதலால் முனிவரின் சாபத்தால் அவள் பட்ட துன்பம் ஒருவகையான ஆசையை எமக்கு விளங்குகின்றது. இப்படி இந்த ஆசைகளால் விளைந்த விளைவுகள் பல தரப்பட்டவை. காவியங்களிலும் சரி, இலக்கியங்களிலும் சரி, ஆசைக்கு ஏது எல்லை என்பதை விளக்கி இருப்பது எமது வாழ்க்கைக்கு ஒரு படிப்பினை மட்டுமல்ல யோசிக்கவும் வைத்துள்ளது.

இனி நாம் எமது நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு வருவோம். மேலே உள்ள, கூறப்பட்ட இலக்கியக் கூற்றுகளை மையமாக வைத்து இன்றைய எமது யதார்த்தமான ஆசைகளுக்கு வருவோம். இன்றைய நூற்றாண்டில் நாங்கள் பிறந்துள்ளோம். அதில் நானும் ஒருவன். என்னாசைகளைப் பார்ப்போம்.

நான் பிறந்து சிறுவனாக இருந்த போது விளையாட்டுகளில் ஆசைப்பட்டேன். பல தரப்பட்ட விளையாட்டுகள். இந்த வயதில் குடும்பப் பொறுப்பு தெரியாது. வாழ்க்கை என்ன என்பது தெரியாது. மற்றையவர்கள் படும் துன்பம் தெரியாது. பொறுப்பே இல்லை. சாப்பாடு, உடுப்பு, விளையாட்டு, படுக்கை இப்படியே ஒரு காலம்.

பாடசாலைக்கு காலடி எடுத்து வைத்த போது படிக்க வேண்டும் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆசை. படிப்படியாக வகுப்பு உயர்ந்து மேல் படிப்பு பரீட்சைக்கு தோற்றிய போது பட்டம் வாங்க வேண்டும் என்ற ஆசை. தோழர்கள் மத்தியில் கதாநாயகன் போல் உலா வருவதில், எடுப்பான உடை அணிவதில், தலை முடியை அலங்கரிப்பதில், நித்திரைக்குப் போகும் போது கூட தலைவாரி,

பவுடர் பூசி அலங்கரித்துப் படுக்கைக்கு போவது, இப்படியான ஆசைகள் எமக்கு மனதில் ஊறெடுத்து இருந்தது. எல்லோருக்கும் தெரிந்த அனுப ஆசைகள்.

பட்டப்படிப்பு முடிந்ததும் வேலைபார்க்க வேண்டும். கை நிறைய உழைக்க வேண்டும். ஒரு அழகான பெண்ணை கலயானம் செய்ய வேண்டும். என்ற பெரிய ஆசை. ஒரு வழியாக கல்யாணம் முடிந்தது. இனிய குடும்ப வாழ்க்கை அமைந்த போது ஒரு குழந்தை வேண்டும் என்ற ஆசை. குழந்தைக்காக இருவரும் கோவில், சாத்திரம், டாக்டர், இப்படியே அலைந்து கடைசியில் குழந்தை கிடைத்ததும், அதை ஆளாக்கி வைத்துப் படிப்பித்து வளர வைக்க ஒரு பெரிய ஆசை.

பிள்ளை வளர்ந்து பெற்றோரின் எண்ணப்படி படித்து வயதுக்கு வந்து இளமை துடிப்பைக் கண்ட போது அதற்கு வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுக்க ஒரு ஆசை. நடையாய் நடந்து பிள்ளைக்கு வாழ்க்கை அமைத்துக் கொடுத்த பின்பும் சிவனே என்று உட்காராமல் பேரப்பிள்ளையை பார்த்துவிட்டுக் கண் மூடலாம் என்ற ஒரு ஆசை. பேரப்பிள்ளை அது பெண்பிள்ளையாக இருந்தால் அப்

பிள்ளை வளர்ந்து பெரிசாக வேண்டும் என்ற ஆசை.

“என்னப்பா வாழ்க்கையில் எல்லா ஆசைகளையும் அனுபவித்து விட்டோம். பேத்தி வளர்ந்து விட்டா. படித்து விட்டா, கலியாணப் பருவமும் வந்து விட்டது. பிள்ளையோட கதைத்து ஒரு வழி செய்யுங்கோ. பேத்தியின் கலியாணத்தை பார்த்துவிட்டா நாங்கள் நிம்மதியாகப் போய்விடலாம் என அம்மம்மா — பிள்ளையின் தாத்தாவுக்கு கூற அவரும் உண்மைதான் என்பார். பேத்தியின் கலியாணம் சிறப்பாக நடந்ததும் ஒரு பூட்டப்பிள்ளையைக் காணவேண்டும் என்ற ஆசை.

ஜயையோ! இந்த ஆசை இருக்கே அது கடல் அலையைப் போன்றது. இது மனதில் ஓயாமல் அடித்துக் கொண்டிருக்கும். நமக்கு இந்த உடலில் உயிர் உள்ள வரை ஆசை இருக்கத்தான் செய்கின்றது. இதுதான் மண்ணாசை, பொண்ணாசை, பெண்ணாசை என்றார்கள் ஆன்றோர். இதை ஆசைக்கு ஏது எல்லை என்கிறது இயற்கையின் நியதியில் மண்வாசம்.

வளரும்

மண்ணின் மெருத்தின்.

சாதுனை வேதனை சாதுனை

ஒரு மனிதனுக்கு மூன்று கண்கள். என்ன ஆச்சரியப் படுகின்றீர்கள்?. இது உண்மை. தொடருங்கள். ஒன்று வலக் கண், மற்றையது இடக்கண் இடையில் இருப்பது அகக்கண். இட, வலக்கண்களால் பார்த்ததை அகக்கண்களால் உணர்ந்து நன்மை தீமையை உணர்கின்றோம். காதும இப்படிப்பட்டதே. எமது தமிழில் மூன்று சொற்கள் இன்றியமையாததாகின்றது. இதை நாம் உணருதல் வேண்டும். கடமை-கண்ணியம்-கட்டுப்பாடு, மனம்-வாக்கு-காயம், உடல்-உள்ளம்-உயிர், கணவன்-மனைவி-பிள்ளை, கல்வி-செல்வம்-வீரம் இப்படிப் பல. இது போன்றதுதான் சோதனை - வேதனை - சாதுனை.

வாழ்க்கை என்பது

வண்டாரும் வண்ண மலர்ச் சோலை

இது வாழத் தெரிந்தவனக்கு வசந்தம், வழக்கி விழுந்தவனுக்குப் புயல்.

ஆமாம் அவதானமாக வாழ்க்கைப் பத்தகத்தைப் புரட்ட வேண்டும். அப்படி அதை நகர்த்தும் போது மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று வகையான சொற்கள் எம் முன்னே தோன்றும். நாம் மயங்கி, பயந்து ஒதுங்க முடியாது. இதை நீந்தி வெற்றியடையும் போதுதான் நாம் சாதுனையை நிலை நாட்டுகின்றோம். இதற்கு முன் நாம் ஒன்றை முழுதாக உணர வேண்டும். நாம் படித்தோ, அல்லது இளமை வயதை அடைந்தோ, பெற்றோருடன் இணைந்து வாழும் போது இது பெரிதாகத் தெரிவதில்லை.

நாம் நமக்கென்று ஒரு வாழ்க்கையை அமைக்க எண்ணம்

கொண்ட போதுதான் இந்தச் சோதனை, வேதனை, சாதனை ஏற்படுகின்றது. இதை இங்கே வரைகின்றேன்.

அந்தக் கண்ணகை அம்மன் கோவில் கம்பீரமாக, அந்தக் கிராமத்தை ஆட்கொண்டிருக்கிறது. ரமணன் கண்ணகை அம்மன் கோவிலை யோசனையுடன் பார்க்கிறான். அவன் மனதில் பற்பல எண்ணங்கள். ஆடுகளை மேய விட்டு விட்டு கோவில் முன் உள்ள செதுக்கப்பட்ட கற்கள் தான் அவனின் மேசையும் கதிரையும்.

பாடசாலையில் கொடுக்கப்பட்ட வீட்டு வேலைகளை இக் கற்களில் வைத்து எழுதுவான். வரலாறு, புவியியல், தமிழ், ஆங்கிலம், கணிதம், இப்படிப் பல பாடங்கள் அம்மன் அருளால் ஒவ்வொரு பரீட்சையிலும் தேறிகடையாக எஸ்.எஸ்.சி மிலும் (S.S.C) திறமையாகத் தேறினான். இப்போது அவன் எச். எஸ். சி மில் (H.S.C) தேறி வளாகம் செல்ல தெரிவானான் (University). அவனால் முடியவில்லை. குடும்பம் அவன் மேற்படிப்புக்கு போவதை விரும்பவில்லை. காரணம் குடும்பத்தின் ஏழ்மை.

கண்ணகை அம்மனை நோக்கியவன் அரவம் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே அவனின் மணதிற்கினியவள் மெதுவாக வந்துகொண்டிருந்தாள்.

அவள் பெயர் ராஜீ. அவள் பாவாடை தாவணியுடன் ஓய்யாரமாக நடந்து வந்து ரமணனை நோக்கினாள். அவள் கண்கள் அவனை ஆராய்வது போல் இருந்தது. இதை உணர்ந்த ரமணன் ஒரு அசட்டுப் புன்னகை உதிர்த்து, ராஜீ எனது இன்றைய இக்கட்டான நிலைமைக்கு நீதான் விடைதர வேண்டும் என்றான். அவளில் பார்க்க வயதில் இளையவளானாலும் அவளின் பதில்கள், விடைகள், எத்தனையோ முறை அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தது. இது அவளுக்கும் தெரியும். இப்போதும் ரமணனுக்கு அவளின் உதவி தேவைப்பட்டதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

மௌனமாக கோவில் முன் உள்ள பொழிந்த சலைவைக் கல்லில் ஓய்யாரமாக அமர்ந்தவன் எதிரே உள்ள கல்லைக் காட்டி அவனை உட்காரும்படி சைகை காட்டினான். என்ன சொல்லப் போகின்றான் என்ற ஆவலில் பட்டென உட்கார்ந்தான் ரமணன்.

ராஜீக்கு ரமணனைப் பார்க்க பரிதாபமாக இருந்தது. இருவரும் உள்ளூர் ஒருவரை ஒருவர் மணமர விரும்பினர். இதை வெளிப்படையாக கதைத்தாலும் கட்டுப்பாடாகவே இருந்தனர். ரமணனின் பல செய்கைகள் ராஜீயை அவன் மீது அன்பு வைக்கத் தோன்றியது.

பாடசாலை நாடகங்களில் பெண் வேடத்தில் தான் ரமணன் நடிப்பான். அவனின் நடிப்பை ஒரு உண்மையான பெண்ணால் கூட நடிக்க முடியாது என்ற பாராட்டையும் பெற்றவன். இதை ராஜீ எத்தனையோ மாணவிகள் கூறக் கேட்டு உள்ளூர மகிழ்ந்தவள் தான். இப்படியான திறைமையுள்ள உள்ளம் கலங்குவதை அவளால் சகிக்கமுடியவில்லை.

உண்மையில் அவளும் ரமணின் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று தெரியாமல் துடித்தாள்.

ராஜீக்கு மூன்று நாடகங்களுக்கு முன்பே ரமணனின் பிரச்சனை தெரியும். ரமணனும் - அவளும் இன்று இறுதி முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

ராஜீயை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ரமணன் திடுக்கிட்டான். காரணம் ராஜீயின் வாயில் இருந்து பதில் வரவில்லை. கண்களில் இருந்து நீர் மட்டும் வழிந்தோடியது. திடுக்கிட்ட அவன் ஓடிச் சென்று அவள் கண்ணீரைத் துடைக்க எண்ணிக் கல்லில் இருந்து எழுந்தான். ஆனால் அதற்கிடையில் அவளே கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள். ரமணன் கல்லில் அமர்ந்து கொண்டான்.

அவனின் மனம் கோபுரத்தில் இருந்த அம்மன்

சிலையை நோக்கியது. அம்மனின் அருள்வாக்கு ராஜீயின் வாயில் இருந்து வரும் என நம்பினான்.

ரமணன் ஒரு வழி உள்ளது. அதை உங்களால்தான் செயற்படுத்த முடியும் என்றான். என்ன என்பது போல் பார்த்தான் ரமணன். நேராக என் அப்பாவிடம் போங்கள். வளாகத்துக்கு போக உதவி கேளுங்கள். அப்படிச் செய்வதால் அதற்கு பிரதியுபகாரமாக நீங்கள் என்னைத் திருமணம் செய்வதாகக் கூறுங்கள் என்றான். சட்டென ரமணனும் சரி என்றான். இதை அவன் அம்மன் வாக்காக எண்ணினான்.

ஆனால் இது தோல்வியில் முடிந்து அவன் வாழ்க்கை வேறுவிதமாக அமையப் போவதை அப்போது அந்த இளம் சிட்டுகளால் உணரமுடியவில்லை. இந்த சோதனையின் ஆரம்பமே இதுதான். இதை உணராமல் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

தொடரும்..

எழிலரசன்

Pro Touch
416-691-1165

மேலைத்தேச , கீழைத்தேச மண்வாசம்.

பதின் நான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஜரோப்பியர்கள் பெரிய அளவில் கடற் பாதைகளை அமைத்துக் கீழைத் தேசங்களில் வியாபிக்கவில்லை என்பது வரலாற்றுச் சான்றுகளாகும். அப்போது அமெரிக்கக் கண்டமே கண்டுபிடிக்கப்பட வில்லை என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் “சுதேசிகள்” அதாவது ஆரம்பக் குடிகள் இருந்ததாக ஆதாரங்கள் கூறுகின்றது.

1453ம் ஆண்டு கொன்ஸ்தாந்தி நோபிள் வீழ்சியடைந்தது. இது சிலுவை யுத்தம் காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. மேற்கூறிய ஆண்டின் முன்னர் துருக்கியர் சகல கடல்களிலும் ஆதிக்கம் பெற்று இருந்தனர். இந்தத் துருக்கியர் கடல் ஆதிக்கத்தில் மட்டுமல்ல வியாபாரத்தில் ஆசியா, ஜரோப்பிய நாடுகளில் ஈடுபட்டு வெற்றிக் கொடியை நாட்டினார்கள். இவர்களின் செல்வாக்கு மேலைத் தேசத்தில் கையோங்கி இருப்பது ஜரோப்பியர்களை பயங்கொள்ள

வைத்தது. இது பற்றி ஜரோப்பியர்களான ஸ்பானிய மன்னன், இங்கிலாந்து மன்னன், நெதர்லாந்து மன்னன் தம்முள் பல திட்டங்களை உருவாக்கினர். அப்போது ஜரோப்பாவில் போப்பின் அதிகாரம் எல்லா நாடுகளாரும் ஏற்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த நாடுகளில் பிரபுத்துவமும் மன்னராட்சியும் முதன்மை பெற்று விளங்கியது. இதனால்தான் சில நாடுகளில் சென்கோல் கொடுங்கோலாக இருந்தது. இதனால்தான் சில நாடுகளில் புரட்சிகள் ஏற்பட்டு மன்னர்களும் பிரபுக்களும் கொல்லப்பட்டனர். இது வரலாறு.

1453ம் ஆண்டு துருக்கிய முஸ்லீம்களுக்கும் ஜரோப்பிய கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சிலுவை யுத்தம் ஆரம்பமாகியது. இந்த யுத்தத்தில் கொன்ஸ்தாந்தி நோபிள் கதவுகள் மூடப்பட்டன. இதனால்தான் கீழைத்தேச நாடுகளில் வாசனை திரவியங்களான கறுவா, ஏலம், கராம்பு, சீரகம், மல்லி, மிளகுகளை வாங்கிய துரக்கிய

வியாபாரிகள் மேலைத் தேசங்களில் விற்றுப் பெரும் பணத்தை ஈட்டிய துருக்கியர்களின் வியாபாரம் படுத்துவிட்டது. ஏக போக வியாபாரிகளான துருக்கியர்கள் கீழைத் தேசங்களில் முடங்கினர். இந்த கொன்ஸ்தாந்தி நோபிள் க த வ டை ப் பி னா ள் கீழைத் தேசத் துக் கு ம் மேலைத்தேசத்துக்குமான தொடர்பு அற்ற நிலையில் ஜெரோப்பியர் கடல் பாதையை ஏற்படுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இதன் முயற்சியாக ஸ்பானிய மன்னனின் உதவியுடன் கடலோடி கென்றி, பத்லோமியஸ் டயஸ், கொலம்பஸ், மகலன் போன்றோர் கப்பல்களில் கீழைத்தேசத்தை அடைந்தனர்.

மேலை நாட்டவரின் நவீனமயமான, பெரிய, பீரங்கி யூட்டிய இராணுவம் அமைக்கப்பட்ட கப்பல்களை துருக்கியர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. இதனால்தான் துருக்கியர் கீழைத்தேசத்தில் மேலைத் தேசத்தவரால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டனர். துருக்கியரின் வியாபாரம் அழிந்தது. செல்வாக்கு குறைந்தது. கடற்பலம் அற்றவராகினர். குடியேற்றங்களை அமைத்து கீழைத்தேசங்களில் குடியேறினர்.

போர்த்துக்கேயர் 14ம் நூற்றாண்டில் உலக அரங்கில், கீழைத்தேசத்தில்

வலிமை மிக்க கடற்படையின் உதவியால் இந்தியக் கடற்பரப்பில் 1505ல் தமது தளங்களை அமைத்தனர். இந்தியாவின் கள்ளிக் கோட்டை, இலங்கையில் கொழும்புக் கோட்டை போன்ற இடங்களில் கடற்படையை நிலை நாட்டி அந் நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார விடயங்களில் தலையிட்டனர். இதற்கு வித்திட்டவன் போர்த்துக்கேய கடற் தளபதி நொறன்சேலட் அல்மெயிடா என்பவன். இவன் பின்நாளில் போர்த்துக்கல்லின் ஆசியப் பிராந்திய பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்ட இவனின் மகன் நொறங்கா என்பவன் கடற்படைத் தளபதியானான். இப்படியே வளர்ச்சியடைந்த போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சி ஒல்லாந்தரின் வரவினால் கீழைத்தேசத்தில் அழியத் தலைப்பட்டது. போர்த்துக்கேயரால் கிறீஸ்தவ மதமும் கீழைத்தேசத்தில் வலுக்கட்டாயமாக பரப்பப்பட்டது. கரையோர மக்கள் இம்மதத்தை தழுவினார்.

ஒல்லாந்தர் வருகையால் புரட்டஸ்தாந்து மதம் கீழைத்தேசத்தில் பரப்பப்பட்டது. போர்த்துக்கேயரின் வீழ்ச்சியால் ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி ஆசியப் பிராந்தியத்தில் கையோங்கியது. கரையோரங்களில் பெருங் கற்கோட்டைகளை அமைத்து நாடுகளைப் பிடித்ததோடல்லாமல்

அந்தந்த நாடுகளில் சமூக, அரசியல், பொருளாதார விடயங்களில் கூட ஏக போக உரிமையாளர் ஆனார்கள். இதனால்தான் ஆசிய நாடுகளில் சமூக, கலை, கலாச்சாரம், மதம், மொழி இவைகளில் சில, பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு பண்ட மாற்று முறை மாறி நாணயப் புழக்கம் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஜரோப்பிய நாகரீகமும், மண்வாசமும் ஆசிய நாடுகளில் பரவத் தொடங்கியது. மக்கள் ஒரு மாற்று நாகரீகத்தை, கலாச்சாரத்தை,

இப்படியே ஒரு சில நூற்றாண்டுகள் ஆசியா என்னும் கீழைத்தேச நாடுகளில் போர்த்துக்கேயரும் அவர்களது கொம்பணிகளும் வரலாறு படைக்க, பின் வந்த ஒல்லாந்தராகிய டச்சுக்காரரும் போர்த்துக்கேயரை விரட்டி விட்டு ஒல்லாந்தர் ஆட்சியை ஆசிய நாடுகளில் விருத்தி செய்து சமூக மாறுபாட்டை ஏற்படுத்தி சில நூற்றாண்டுகள் ஆட்சி செய்ய அவர்களை விரட்டி வரலாறு

கதிரை: இஞ்சை வந்து என்ன பெரிசா கிழிச்சீங்க....

தருமு: என்னத்தை பெரிசா கிழிச்சது...வரேக்கைதான் பிளேனிலே புத்தகத்தை கிழிக்கச் சொன்னான் ஏஜன்ட் அதைக் கிழிச்சது. அதற்கு பிறகு 649 ரிக்கட்டை எடுக்கிறது அது விழுந்த பாடில்லை அதையும் கிழிக்கிறது கிழமையிலை இரண்டு நாள்

மொழியை உணரத் தலைப்பட்டனர். போர்த்துக்கேய மொழி, டச்சுக்கார மொழிச் சொற்கள் இன்றும் நம் நாட்டில் வழக்கத்தில் இருப்பதைக் காணலாம். அலுமாரி, அலவாங்கு, கதிரை இவை போர்த்துக்கேய மொழிகளாகும். பல மக்கள் கிறிஸ்தவ, புரட்டஸத்தாந்து மதங்களில் சேர்ந்ததையும் காணலாம்.

படைத்தனர் பிரிட்டிஷார். பிரிட்டிஷாரின் காலங்களை மறு மண்வாசத்தில் பல் கவையுடன் பார்ப்போம்.

தொடரும்

கண்ணம்மா

தம்பர் குடும்பம் கனடாவிலை

இர. துண்

பாத்திரங்கள்:

1. தம்பர்
2. மனைவி - சரசு
3. மகன்
4. மகள் - கவிதா
5. சட்டம்பியார்
6. சடாசிவம்
7. ஏஜன்சி
8. நடேசர்
9. அன்ரனி

காட்சி 1

தம்பர் குடும்பம் கனடாவிலை

பாத்திரங்கள்- தம்பர், மனைவி,
மகன்.

தம்பர்: ச...ர...சு... எணைய் சரசு
மரியாதையாகக்
கூப்பிட்டால் வரான்.
இவளை உறுக்கிக்
கூப்பிட்டால் தான்
வருவான். வரவர
என்னை மதிக்கிறா
ளில்லை. எடியே சரசு.

சரசு: தொண தொணத்த
மனுசன் ஆடவிட்டுக்
கட்ட, மாடவிட்டுக்
கட்டவிடாது. நேரத்
துக்குச் சாப்பாடு.
சந்தியில ஞாயம் வீட்ட
வந்தால் தொண
தொணப்பு.

தம்பர்: என்னடி பொரிகிறாய்.
வரவர என்ற மரியாதை
தேயுது போலக் கிடக்கு.

உப்பிடியெண்டால்
என்றை நிழலைக் கூடக்
காணமாட்டாய். ஓ...ஓ...
சொல்லிப்போட்டன்.

சரசு: இப்ப என்னப்பா
சொல்லிப்போட்டன்.
என்ற பாட்டிலயும்
கதைக்க எனக்கு
உரிமையில்லையோ.

தம்பர்: முந்தி பொம்பிளையள்
பேசாமல் முடங்கிக்
கிடந்தவை. இப்ப
காலம் போகிற
போக்கில் நீங்களும்
நல்லா மாறிட்டியள்.
உங்களைப் பிடிக்கே
லாதுதான்.

சரசு: இஞ்சருங்கோ உங்கட
மனத்தில ஏதோ

வைச்சிருக்கிறியள்.
நேரடியாக
விசயத்துக்கு வாங்கோ.
உந்தக் குத்தல்
கதையெல்லாம்
வேண்டாம்.

தம்பர்: என்ற ராசாத்திக்கு
கோபமும் வருது. வரும்,
வரும். உன்ர கொப்பன்
கலட்டிக் காணியோட
எல்ல உன்னைக்
கட்டியடிச்சவன்.
இரவல் நகையை
உனக்குப் போட்டுக்
கலியாணம் பண்ணி
னவன். அப்படிப்
பட்டவன்ர பிள்ளை
யெல்ல நீ. சும்மா
இருப்பே.

சரசு: இப்ப பழையதை ஏன்
கிளறுகிறியள். ஏதோ
எனக்கு நகை நட்டு
வாங்கித்தந்து அழகு
பார்த்தவர் மாதிரிக்
கதைக்கிறார். எப்ப
பார்த்தாலும் காசு...
காசு.. பேராசை
மனுஷன்.

தம்பர்: எடியே இப்ப நாட்டில
பஞ்சம். காசை
கண்ணால காணேலாது.
காசுதானடி முக்கியம்.
நகை அடைவு
பிடிக்கிறன். வட்டியும்
கிடைக்கும். ஆள்
முடிஞ்சால் நகையும்
சொந்தமாகுது. எப்படி
என்றை பிளான். விசயம்

விளங்காதவளாய்
இருக்கிறாயே.

சரசு: மாதாக்கள் செய்த
தெல்லாம் மக்களுக்கு
எண்டு என்கட
சட்டம்பியார் சொல்
லுறார். அதுதான்
எனக்கும் பயமா
இருக்கு.

தம்பர்: சரசு பயப்படாத நான்
எதையும் பிளான்
போட்டுத்தான்
செய்வன். என்ன செய்ய
கடவுள்கூட எனக்குத்
துரோகம் பண்
ணிட்டான்.

சரசு: கோயிலுக்குப் போற
ல்ல. நல்லது கெட்டது
செய்யுற தேயில்லை.
கஷ்டம் வாறபோது
மட்டும் கடவுளே எண்டு
கத்துறது.

தம்பர்: எப்ப பாத்தாலும் என்றை
குற்றத்தை மட்டும்
தூக்கிப் பிடி. நீ மட்டும்
ஏதோ பெரிய இது
மாதிரி.

சரசு: ஒரு நாளாவது
சந்தோஷமாக என்
னோட இருந்து
இருக்கிறியளே. முப்
பது வருஷம்....
வயுத்தைப்பத்தி எரியுது.
என்னத்தை கண்டன்.
வீடும், நெருப்பும்.
இதைவிட வேறென்ன
தெரியும்.

தம்பர்: எடியே சந்தோஷம்

இல்லாமலே இரண்டைப் பெத்தனி. ஒண்டை, பெட்டையை ஒழுங்காகப் பெத்தாய். மற்றது வளங்கெட்டவாதாவி. என்ன செய்ய காலமெல்லாம் கட்டியழ வேண்டியதுதான். பெத்ததுதான் பெத்தனி பெட்டையை மாதிரி பெத்திருக்கலாம்... எடியே... எடியே... ஏனடி அழுகிறாய்...

சரக: என்றை கடைசிக் குட்டியைப் படிக்க விடாமல் வன்னிக்குத் துரத்திப் போட்டு இப்பிடிச் சொல்லுறியளே. அவனை வன்னிக்கு அனுப்பாமல் விட்டிருந்தால் அவன் படிச்சிருப்பான். என்றை கொள்ளிப் பிள்ளை. அவனுக்கு என்ன குறை.

தம்பர்: நீ என்னதான் சொன்னாலும் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அரைக் கழுதை வயதாகுது. ஒழுங்காக எதைத்தான் செய்திருக்கிறான். ஒண்டைச்சொல்லு பாப்பம்.

சரக: போன முறை கால போகம் சிறுபோகம் தனியத்தான் செய்தவன். என்ன செய்ய

பசளையும், மருந்தும் இல்லாததால் பிள்ளைக்கு நஷ்டம்.

தம்பர்: குத்தகைக்குக் கொடுத்தால் இந்த நடட்டம் வருமே. முளை இல்லாத வாதாவி. எவ்வளவு காசை நாசமாக்கிப் போட்டான். ஏதோ பெட்டை கனடாவில ஓடி ஓடி உழைத்து அனுப்புறாள். அவளுக்கும் ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டாமே.

சரக: ம்.... ம்... என்றை ராசாத்தியை மாட்டன் மாட்டன் எண்ட அனுப்பியபடியால் வாய்ச்சுப் போச்சு. எங்களுக்கும் ஏதோ வழி பண்ணுறன் எண்டாள். கடித்ததையும் காணல்ல.

தம்பர்: ஓ..... ஓ..... உந்த பொன்சர் பண்ணுறது எண்டாள். எனக்கு கனடா போகப் பிடிக்கல்ல. சந்தியில கதைக்கினம் வட துருவமாம். குளிரில செத்துப் போவமாம். ஒரே அசுக்கட்டியாம். நான் நினைக்கிறன் போகக்க நாலு நாய் கொண்டு போனால் சறுக்கு வண்டிலுக்குப் பூட்டலாம்.

சரசு: ஓ... ஓ... இஞ்சத்தே
நாயள் விசர் நாயள்.
உங்களைத்தான் பதம்
பாக்கும். உந்த
வேலையை நினையா
தீங்கோ.

தம்பர்: உனக்கு இடைக்கிடை
அந்த மாதிரி ஐடியா
வரும். அது சரி இப்ப
நேரம் பத்து மணியா
குது. உலை வைக்கல்
லையே...

சரசு: தம்பி வன்னிக் குப்
போனதில் இருந்து
சமைக்க மனம் இல்லை.
என்னேறது. உங்களுக்
காக உலை வைக்க
வேண்டியிருக்கு.

தம்பர்: சரசு அவனைப் பற்றிக்
கவலைப்படாத.
குத்தரிசிச் சோறும்
பண்டி இறைச்சியும்
உள்ள இடமெல்லே.
அவன் பார் மினு மினு
எண்டு வருவான்.

சரசு: சந்திக்குப் போனால்
புதினம் அறிஞ்சு
வாங்கோ. இந்தக்
கிழமை தம்பி வாறன்
எண்டவன். கிளாலியில
பிரச்சனையெண்டு
கேள்விப்பட்டான்.

தம்பர்: மோட்டு சாமான்
நேரகாலம் விளங்காமல்
வெளிக்கிட்டிருவான்.
போன முறை
வாளால்சூட வெட்டின
வங்களாம்.

சரசு: ஐயோ உப்பிடிச்
சொல்லாதேங்கோ.
என்றை பிள்ளைக்கு
ஒண்டும் வரக்கூடாது.
உந்த அம்மன்
கோயிலுக்கும் பொங்க
வேணும். பச்சை அரிசி
என்றை புள்ள கொண்டு
வாறன் எண்டவன்.

தம்பர்: நானும் இந்த முறை
போகக்க கன அலுவல்
சொல்லி விட்டனான்.
நான் போயிருவன். உந்த
உயிர்க் கொல்லி
கிளாலியை நினைச்சால்
பயமாக இருக்கு. முந்தி
வசு ஓடக்க... அதை
இப்ப நினைச்சு என்ன
பிரயோசனம்.

சரசு: சரி... சந்தியில
கனநேரம் மினைக்
கெடாமல் புதினத்தை
அறிஞ்சு கொண்டு
வாங்கோ. நான் ஏதாவது
சமைக்கிறன்.

தம்பர்: எப்ப பார்த்தாலும்
வாய்க்கு ருசியா
சமைக்கிறாயில்லை.
அவிச்சு இறக்கிறது
தான் உனக்கு வேலை.
இண்டைக்காவது
வாய்க்கு ருசியாகச்
சமை. முழுக்கவும்
வேணும். முழுக்கிக்
கனநாளாப் போச்சு.
வரக்கை கருவாடு
இருந்தால் பாத்து
வாறன். இப்ப மீனே

- சரசு:** இல்லாமல் போட்டுது. நீங்கள் இப்ப முழுக வேண்டாம். தம்பி வந்தாப் பிறகு முழுகுங்கோ.
- தம்பர்:** ஐயர் வரும் வரைக்கும் அமாவாசை பொறுக்காது தெய்வானை. பெடியன் வருவான் பயப்படாத. மூளை இடைக்கிடை வேலை செய்யும் சுழிச்சுப் போட்டு வந்திடுவான்.
- சரசு:** யாரோ றோட்டில கதைச்சுக் கேக்குது. கிளாலி- வெடியெண்டு கதைக்குதுகள். என் னெண்டு பாருங்கோ.
- தம்பர்:** உனக்கு கனவிலும் கிளாலிதான். பொறு பொறு... எனக்கும் கேட்குது. வாறன் பாத்துக் கொண்டு.
- சரசு:** தம்பியின்ரை குரலும் கேட்குது. ஓடுங்கோ- பாருங்கோ.
- தம்பர்:** இவ்வளவு தூரம் வந்தவனுக்கு வீட்டை வாறது பெரிய காரியமோ. பதறாத. வந்தவன் வரட்டும்.
- மகன்:** அம்மா... அம்மா... படலையை திறவுங்கோ. தலையில சுமை. கையில சயிக்கிள் ஓடி வாணை.
- தம்பர்:** சயிக்கிள் வைச்சுக் கொண்டு சாமான் தலையிலயோ. என்றை வளங்கெட்ட வாதாவியே...
- மகன்:** அப்பு, சயிக்கிள் காத்துப் போட்டுது. ஒரு ஓட்டை ஓட்ட நாப்பது ரூபா. அதுதான் உருட்டி வந்தனான். படலையை திற அப்பு. கழுத்து வாங்கிப் போட்டுது.
- தம்பர்:** ஏன்ரா காத்துப் போனது. கல்லு முள்ளு பாத்து சயிக்கிள் ஓடினால் என்ன. புதுச் சயிக்கிள் எல்ல வேண்டித் தந்தனான்.
- மகன்:** அது ஒரு பெரிய கதையெண அப்பு. முதலில் படலையைத்திற. ஆச்சி உந்தாளை விட்டிட்டு நீ வானே.
- சரசு:** தம்பி களையோட வந்திருக்கிறான். விடுப்புப் புடுங்கிறார். நேரம் காலம் தெரியாத மனுஷன். நீ வா தம்பி. என்றை பிள்ளை களைச்சுப் போச்சு. கறுத்தும் போச்சு.
- தம்பர்:** இனி என்றை நிம்மதியும் போச்சு. எல்லாம் போச்சு. பொறுத் திருப்பம்.... ம்.... ம்.... என்னடா தம்பி மூட்டையில்.
- மகன்:** அாசி - தேங்காய் - மரை

வத்தல்.

தம்பர்: மரை வத்தலோ. தெய்வானை எண்ணைப் போத்தில எடுத்துவா. இண்டைக்கு நல்ல முழுக்கு போட வேணும்.

சரசு: பாத்தியளே என்றை பிள்ளையை. எவ்வளவு சாமான் கொண்டு வந்திருக்கிறான். என்றை ராசா. போய் குளிச்சிட்டு வா. நான் சமைக்கிறன்.

தம்பர்: பரதேசிக்கு இருக்கிற மரியாதைகூட எனக்கில்லை. நானும் வர வரப் பாத்துக் கொண்டு தான் வாறன். எவ்வளவு தூரம் இது போகுது என்று பாப்பம்.

மகன்: அப்பு என்ன முறாச்சுக் கொண்டு நிக்கிறாய். போய் குளியெண. மரைக் கருவாட்டை வெட்டிக் கொடுத்தால் அம்மா காச்சிப் போடுவா. உனக்கெண்டு எல்ல இவ்வளவு தூரம் காவினான்.

தம்பர்: தம்பி என்னிலை பெரிய அம்புதான். மரைக் கருவாட்டுண்டு என்ன எருமைக் கருவாடோ தெரியல்லை. எனக்கு சோடட்டையாக இருக்குது. கனநாள் மச்சமும சாப்பிட்டு. இண்டைக்காவது ஒரு பிடி பிடிப்பம்.

மகன்: அப்பு என்ன நானும் வந்த நேரம் துவங்கிப் பாக்கிறன். சுடுதண்ணி குடிச்ச நாய்மாதிரி நிக்கிறாய் என்ன நடந்தது.

தம்பர்: பொடியா... வாடா இப்பிடி.... கமத்தில நான் சொன்ன மாதிரி வேலையெல்லாம் முடிச்சுப் போட்டியே இல்லை....

மகன்: அப்பு... அப்பு... என்னையாரெண்டு நினைக்கிறாய். உனக்கு தப்பாமல் பிறந்து இருக்கிறன். உந்த விளல் கேள்வி எல்லாம் கேட்டு கொச்சைப் படுத்தாத. கனவிசயம் கிடக்குது கருவாட்டை வெட்டிக் குடுத்திட்டு வாறன். ஆற அமரச் சொன்னால் தான் உனக்குப் புரியும். போய் குளிச்சிட்டு வா அப்பு.

சித்தேந்திரவேல் தொடருட்.....

மண்ணிற்குரிய

சுந்தரகு கோடி கண்ணல்
 மண்ணிற்குரிய சித்தேந்திரவேல்
 சுந்தரவேல் உண்ணல்
 தொடருட் மறக்கவே.

-பழையாள்

DATTA FOOD MANUFACTURING

Stuffed Parata

\$1
each

ROTTI SPECIALIST

50¢
each

V.Roti

Parata

*We Cater Quality food
for your
Special Occassions*

**585 MIDDLEFIELD RD, Unit #9
Scarborough, ON**

வன்னியின் புகழை நிலைவுகள்

1973ம் வருடம் எனது 'சத்திய சோதனை' என்னும் சமூக நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. இந்த நாடகம் பல மேடைகள் ஏறியது. ஆனால் முதல் அரங்கேற்றத்தில் எனக்கு பெரிய சோதனையை ஏற்படுத்தியது எனலாம். நாடகம் அரங்கேறுவதற்கு முதல் நாள் இதில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்கும் பாதிரியார் கட்டத்தில் நடிக்கும் சீவரத்தினம் என்பவருக்கு (சிமோல் பொக்ஸ்) அம்மாள் வருத்தம் வந்துவிட்டது. முகம் தேக மெல்லாம் முத்துகள் கொட்டிவிட்டது. மேடையில் நடிக்க முடியாத நிலைமை. காச்சலும் வந்து விட்டது. நான் விபரம் அறிந்து செய்வது அறியாது துடித்தேன். நடிக்கர்கள் எல்லோரும் பதட்டம் அடைந்தனர். எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டன. இந்த விடயம் அமைப்பாளர்களுக்குத் தெரிய வேண்டாம். என எல்லா நடிக்கர்களுக்கும் கண்டிப்பான உத்தரவு போட்டேன். இந்த நாடகத்தில் நானும் ஒரு பாத்திரம்

ஏற்று இருந்தபடியால் என்னாலும் அதைச் செய்ய முடியாது.

இந்த நிலையில் பட்டென ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன். தினமும் இரண்டு பேர் நாம் பழகும் நாடகத்தை பார்க்க வருவார்கள். இருவரையும் சந்தித்தேன். ஒருவர் முழு மனத்துடன் சம்மதித்தார்.

அன்று இரவு அவரைப் போட்டு பாதிரியார் கதாபாத்திரத்தை செய்வித்தேன். தினமும் நாடகம் பார்க்க வந்தவர் எல்லா கதாபாத்திர வசனங்களையும் மனப்பாடம் செய்து இருந்தவர். திறமையாகப் பாதிரியார் கட்டத்தை செய்து என் மானத்தைக் காப்பாற்றினார். அவர் இப்போது உயிருடன் இல்லை. பெயர் கருணாநிதி. ஆனையிறவு கொம்படியில் இராணுவச் சூட்டுக்கு இலக்காகி இறந்து விட்டார். அவரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்படியான சம்பவங்கள் பல

நாடங்களுக்கு நாடகமாக உட்புகுந்துள்ளன. நான் மட்டுமல்ல பல நாடக இயக்குனர்கள் இதற்கு முகம் கொடுத்து சமாளித்திருப்பார்கள். இவை வாசகர்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாகவும், ரசனைக்காகவும் எழுதப்பட்டது. இவை தவிர வன்னியில் இன்னும் ரசிக்கத்தக்க துணுக்குக்கள் உண்டு. அவை வேறுபட்டவை. சில நீங்கள் அறிந்தும் இருக்கலாம். அதை அறியாதவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக எழுதப்படுகின்றது. இதை நீங்கள் நிச்சயமாகக் கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

1954ம் வருடம் நாங்கள் கிளிநொச்சிக்கு வந்து இராமநாதபுரம் (கல் மடு) என்னும் குடியேற்றத் திட்டத்தில் குடியிருத்தப்பட்டோம். மெட்டு நிலம் இரண்டு ஏக்கர், வயல் நிலம் மூன்று ஏக்கர் வழங்கப்பட்டது. வீடும் கட்டித்தரப்பட்டது. வாழ்வின் ஏழ்மை நிலையில் இருந்த எமக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருந்தது. இரணைமடுக்குளத்து நீரால் வயல் செல்வம் கொழித்தது. வளவு தென்னை, மா, பலா, தேசி, தோடை, தோட்டம், கொய்ய, மாதுளை, இப்படிடைய சோலை வளவு ஆகியது. முன்னேறினோம். ஐந்து ஏக்கர் காணி பல ஏக்கராகியது. ஆட்டுப் பண்ணை, மாட்டுப் பண்ணை, கோழிப் பண்ணை, வியாபாரத் தாபனம்

இப்படியே நம் வாழ்க்கை முன்னேறியது. இதனால் வன்னி மண் எம்மை வாழவைத்த மண். இன்று என்னை கனடா வரவைத்து எழுது கோலையும் பேப்பரையும் கையில் கொடுத்துள்ளது. பெருமைக்குரிய விடயம். கண்ணம்மா என்ற ஆசை மனைவி, சிவ பவானி ஒரே மகள். ஓவியா பேத்தி மகனுக்கு மகனாகவும் மருமகனாகவும் வந்த எனது மருமகன் சிவாவுக்கு முதற்கண் நன்றிகள் பல.

நான் இராமநாதபுரம் வந்த போது பத்து வயது. மக்களை காண்பது அரிது. பாடசாலைகள் இல்லை. கடைகள் இல்லை. அயல் வீட்டில் ஒரு வயோதிபர் மட்டும்தான். இடையிடையே பழைய குடிமக்கள். எனக்கு அந்த வயது போனவருடன் ஒட்டிக் கொண்டது. சாப்பாடு, தேனீர் அம்மாவிடம் வாங்கிப் போய் அவருக்கு கொடுப்பேன். அவர் வன்னியைப் பற்றி கடந்த கால துணுக்குகளை கதை கதையாகக் கூறுவார். அப்போது எல்லாம் உண்மையென நம்பினேன். அவர் தன்னை ஒரு கதாநாயகனைப் போல்தான் இதைக் கூறுவார். கேட்பதற்கு ரசனையாக இருக்கும்.

ஒரு நாள் அவர் வேட்டைக்கு போனார். அப்போது அவருக்கு மனைவியும் இருந்தார். மனைவி

கெட்டிக்காரியும் சாணக்கியமும் உள்ளவர். அவரின் வேட்டை புத்து வெட்டி உடும்பு பிடிப்பது. இருவரும் உடும்பைத் தேடி ஒரு பரட்டைக் காட்டில் நுழைந்தனர். இரண்டு பெரிய உடும்புகள் வெளியில் இருந்து விட்டு இவர்களைக் கண்டுவிட்டதால் புத்துக்குள் புகுந்து விட்டது. அவர் பெயர் கனகர்.

கனகர் ஓடிப்போய் புத்துக்குள் ஒரு கண்ணை மூடி ஒரு கண்ணால் பார்த்து விட்டு சரசு வால் தெரியுது என்றபடி உட்கார்ந்து கையை புற்றுக்குள் விட்டு வாலைப் பற்றி இழுத்தார். இழுத்த இழுவையில் லபக்கென உடும்பு வெளியே வந்தது. பார்த்தால் அது உடும்பு இல்லை. பெரிய புடையன் பாம்பு. அவர்க்கு கோபம் வந்து விட்டது. பாம்பை நிலத்தில் அடித்துக் கொண்டு விட்டு புற்றை அலவாங்கால் இடித்து இரண்டு உடும்பையும் பிடித்ததாக கூறினார்

தினமும் இப்படியே இருவரும் காட்டுக்குப் போவதும் உடும்பு முயல், உக்குளான் பிடித்து வருவார்கள். அவர் மனைவியின் கையில் கத்தி இருக்கும். கூரான கத்தி. காட்டுக்குள் போகும் போது சற்று இருளாகத்தான் இருக்கும். ஒற்றையடிப்பாதை பாலை, முதிரை, சவுக்கு, வீரை போன்ற மரங்கள் வளர்ந்த காடு. திடீரென்று ஒரு கரடி

அவர்கள் முன் தோன்றியது. கனகர் திருக்கீட்டு ஓடிப்போய் ஒரு வீரை மரத்தில் ஏறிக் கொண்டார். மரத்தில் கரடி ஏறும். ஆனால் அது அவரை விட்டு விட்டு அவர் மனைவி சரசுவின் மேல் பாய்ந்தது. கனகருக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது.

அவரின் மனைவி சரசு கத்தியால் கரடியை தாக்கி காயப்படுத்தி, போராடிக் கரடியை வீழ்த்தி விட்டார். மரத்தில் இருந்த கனகர் கரடி ஆற்றை பெண்டில் எண்டு மோதினாய் கரடி என்றபடி கீழே இறங்கினாராம். மனைவியின் வீரத்தை மெச்சி தன் கையை நீட்டி குலுக்கப் போக, சரசு பார்த்த பார்வையில் கலங்கிப் போய் கையை இழுத்துக் கொண்டாராம்.

இது உண்மையோ பொய்யோ தெரியாது. ஆனால் கேட்பதற்கு ரசனையாக இருந்தது. இப்போது அவர் உயிருடன் இல்லை. சரசு பாட்டியும் இல்லை. அவரின் நினைவுகள் பசுமையாக என் நெஞ்சில் நீங்காத நினைவாக உள்ளது.

கனகர் இளைஞராக இருந்த காலத்தில் கல் மடுவில் இருந்து ஓட்டுசுட்டான் போவதானால் கட்டுச் சாப்பாடு கட்டி கால் நடையாகத்தான் போக வேண்டும். வாகனங்கள் கிடையாது. ஓட்டு சுட்டானில் அவருக்கு வேண்டியவர் ஒருவர்

இருந்தார். வயல் விதைப்பு அவரிடம் இரண்டு சோடி எருதுகள் கேட்டிருந்தார். அதைக் கணகர் காட்டு வழியாக கொண்டு வர வேண்டும்.

சரசுப்பாட்டியுடன் இந்த விடயம் பற்றிக் கலந்தாலோசித்துப் பிரயாணத்துக்கான ஏற்பாட்டையும் செய்து கொண்டார். சரசுப் பாட்டிம் பல புத்திமதிகளைக் கூறிக் காட்டுப் பாதை அவதானமாகச் சென்று வரும்படி கூறினார். அப்போது கணகர் இளம் வயதுக்காரர். துணிவுடன் புறப்பட்டார். சரசுப் பாட்டி ஐந்து ரொட்டிகளைச் சுட்டு அவருக்கு வழிச்சாப்பாடாகக் கொடுத்து விட்டார். கணகரும் உசாராகப் புறப்பட்டார். காட்டு வழியே நடந்த கணகர் அம்பகாமம் என்னும் இடத்தை அடையும் போது நல்ல வெயில் நடுப் பொழுதுமானது. பெய் பிசாக், பூதங்கள் நிறைந்த இடம் தான் அம்பகாமம். இங்குள்ள இந்த தேவதைகள் பழைய மன்னர்களின் பொக்கிஷங்களுக்கு காவலாளிகள். இப் பொகிஷங்கள் நிலத்துள் உள்ளது. வன்னி மன்னன் பண்டார வன்னியனின் அரண்மனை கூட மண்ணில் புதைந்துள்ளதாக ஒரு கதை. குறு நில மன்னர்களின் மாளிகைகளும் விலையுயர்ந்த திரவியங்களுடன் மண்ணில் புதைந்துள்ளதாக கதை. ஆனால் ஆனையிறுவில் இருந்து கண்டிவரையுள்ள காட்டுப்பாதை இன்னும் அழியாமல் இருப்பதைக் காணலாம்.

இடையிடையே தங்கு மடங்களும், கிணறுகளும், குதிரை கட்டும் லயங்களும் காட்டுப்பாதையான பழைய கண்டி வீதியில் இன்னும் உள்ளதைக் காணலாம். இந்தப் பாதையால்தான் பண்டார வன்னியன் தன் படைகளைக் கண்டி மன்னனுக்கு அனுப்பி ஆங்கிலப் படைகளைத் தோற்கடித்தான். இது வரலாற்று உண்மைகள். இன்று இந்தப் பாதைகள் போராளிகளுக்கு வழி சமைக்கின்றது.

கணகர் கொக்காவில் குளத்தை கண்டார். காட்டின் நடுவே பெரிய குளம். நாவல் மரங்கள் குளக்கரை ஓரம் வளர்ந்து இருந்தது. துரத்தே யானைகள், குழு எருமைகள், மான், மரைகள், பன்றிகள் இப்படிப் பல மிருகங்கள் தங்கள் குட்டிகள், கன்றுகளுடன் துள்ளி விளையாடுவதையும் கண்டார். பயம் ஒரு பக்கம் சரசுவின் போதனைகளை மனதில் நினைத்துப் பயத்தைப் போக்கிக் கொண்டார். ரொட்டிப் பொட்டலத்தை நாவல் மரத்தின் கீழ் பையுடன் வைத்துவிட்டு கால், கை முகத்தைத் துடைத்து விட்டு மீண்டும் நாவல் மரத்தடியில் உட்கார்ந்தார். களை தீர்ந்ததால் சற்று நாளிகை கண்ணையர்ந்து விட்டார்.

திடீரென்று கண் விழித்த கணகருக்கு பசியெடுத்தது. வாயைத் திறந்து “பெரிசைச் சாப்பிட்டா அல்லது சின்னன் நாலையும்

சாப்பிட்டா, பசி எக்கச்சக்கமாக இருக்கு, சின்னன் நாலையும் சாப்பிட்டு தண்ணியும் குடித்தால் வயிறு நிரம்பி விடும்” என்றார். அவரிடம் இருந்த ரொட்டி பெரியது ஒன்றும், சின்ன ரொட்டி நாலும் அதையே அவர் வாய்விட்டுக் கூறினார்.

ஆனால் நாவல் மரத்தின் கொப்பில் ஒரு தாய்ப் பூதமும் நான்கு குட்டிப் பூதங்களும் இருந்தன. கனகர் கூறிய பெரிசைத் தின்னட்டா, அல்லது சின்னன் நாலையும் தின்னட்டா என்ற வார்த்தைகள் பூதங்களின் காதில் விழந்ததும் பூதங்கள் கலங்கின. சின்னப் பூதங்கள் நான்கும் பயத்துடன் தாயை நோக்கின. தாய்ப் பூதம் அவசரமாக மரத்தை விட்டிறங்கிக் கனகர் முன்னால் வணங்கி நின்றது. கனகர் திடுக்கிட்டு மிரண்டார். பணிவுடன் வணங்கிய தாய்ப் பூதம் தன் பிள்ளைகள் நான்கையும் கீழே அழைத்து, ஐயா நீங்கள் எங்கள் எவரையும் தின்ன வேண்டாம். நீங்கள் கேட்பதை நாங்கள் கொடுக்கின்றோம் என வாக்குப்பண்ணி வணங்கின. கனகருக்கு உண்மை விளங்கியதால் உஷார் அடைந்தார்.

சரி நான் முக்கிய அலுவலக ஒட்டுசுட்டான் போகின்றேன். நாளை மீண்டும் இதே

இடத்துக்கு வருவேன். என்னைச் சந்தியுங்கள். தவறினால் பயங்கர விளைவுதான் ஏற்படும் எனக் கூறினார். இந்த நேரத்தில் சரசு இல்லையே, அவள் இருந்தால் எதாவது வழிவகை சொல்லுவாள் என மனதுக்குள் எண்ணினார் கனகர். கனகருக்கு உள்ளூர மனதில் பயம். பூதங்கள் தன்னை அடித்துக் கொன்று தின்றுவிடுமே என எண்ணியவர் சாப்பாட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு நடக்க முற்பட்டார். ஆனால் பூதங்கள் நாங்கள் இனி உங்கள் அடிமைகள். முற்பிறவியில் நீங்கள் ஒரு அரசன் என்றன. கனகருக்கு ஒரு அசட்டுத் துணிவு வந்தது. பூதங்களை சோதித்துத் தான் பார்க்க வேண்டும் என எண்ணி கோபத்துடன் நான் போகும் இடத்துக்கு உங்களைக் கூட்டிப் போக முடியாது. நாளை இதே இடத்தில் சந்திப்போம் என்றவர் விரைவாக நடையைக் கட்டினார். சிந்தனையுடன் சென்ற கனகர் தன் மனதில் ஒரு முடிவை எடுத்து, மாலையே ஒட்டுசுட்டான் போய்ச் சேர்ந்தவர், நடந்த விடயத்தை யாருக்கும் கூறவில்லை.

நன்றாக நண்பன் கந்தர் வீட்டில் ஓய்வு எடுத்து சாப்பிட்டு படுத்தவர் மறு நாள் எழுந்து நடந்த சம்பவங்களை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தார். ஆச்சரியமாக இருந்தது. கந்தரின் மாட்டுப்பட்டிக்குப் போய்

இரண்டு சோடி எருதுகளைக் கட்டி, மூக்கனான் கயிறு போட்டு, பிடி கயிறும் போட்டு மறு நாள் நடு மத்தியானம் கல் மடு நோக்கி பயணமானார். உள்நூர ஒரே பயம். இடையிடையே எருதுகள் மிரண்டு அட்டகாசம் செய்தது. ஒருவாறு அவைகளை மடக்கி இருளும் நேரம் கொக்காவில் குளத்தடிக்கு வந்தார். குளத்தடி சற்று இருளாக இருந்தது. பூதங்களை எப்படி அழைப்பது என எண்ணியவர் வழி தெரியாமல் திண்டாடினார். நாளிகையானது. இருள் குளத்தங்கரையைக் கௌவிக் கொண்டது. இருட்டில் மாடுகளை அகப்பட்ட தூண் போன்ற நான்கு மரங்களில் கட்டி விட்டு முழந்தாளில் தலையை சாய்த்துப் படுத்துக் கொண்டார்.

விடிந்து விட்டதற்கு அறிகுறியாக பறவைகள் குளக்கரையில் சத்தம் போட்டன. கனகர் விழித்துக் கொண்டார். அவர் முன் ஐந்து பூதங்களும் கை கட்டிப் பணிவாக நின்றன. கனகர் மிரள மிரள முழித்தார்.

பூதங்களை சோதிக்க எண்ணியவர், தன் எருதுகளை காணவில்லை, பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார் அதிகாரமாக. அவரின் கட்டளைக்குப் பணிந்த பூதங்கள் நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடி மாடுகளைக் கண்டன. இருட்டில்

மரம் என எண்ணிய கனகர் இருட்டில் நின்ற யானைகளின் பின்னங் கால்களில் எருதுகளைக் கட்டிவிட்டார். யானைகள் தண்ணீர் குடித்து விட்டு மாடுகளையும் கால்களால் இழுத்துக் கொண்டு போயின. இது கனகருக்கு தெரியாது. அவர் தூக்கத்தில் இருந்து விட்டார். பூதங்கள் யானைகளின் பின்னங் கால்களில் மாடுகள் இழுப்பட்டு போவதைக் கண்டு கச்சிதமாக அவைகளை மீட்டுக் கனகரிடம் ஒப்படைத்தன. கனகர் யானைக் காலில் மாடு கட்டியதால் அவர் சாதாரணமான ஆளில்லை எனப் பூதங்கள் எண்ணி மேலும் கனகர் மீது பயம் கொண்டன.

கனகரும் பூதங்களும் கூடிய விரைவாக கனகர் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். கனகரின் கட்டளையின் பேரில் பூதங்கள் தங்கள் உருவம் கனகருக்கு மட்டுமே தெரியும்படியாக கனகர் வீட்டில் குடியிருந்தன. இந்த விடயத்தை கனகர் தன் மனைவி சரகவுக்கும் கூறவில்லை. தான் ஒரு வீரன் போல் பவனி வந்தார். கனகர் சொன்ன வேலைகள் எல்லாம் பூதங்கள் செவ்வனே செய்து வந்தன. வயல், தோட்டம் நன்றாக வருமானம் கொடுத்தது. ஊரார் ஆச்சரியப்பட்டனர். தென்னை, வாழை, மா, பலா பூத்து குலுங்கியது. வீட்டில்

எப்பவும் நெல் மூட்டைகள் நிறைய இருந்தன. கனகரின் கெடுபிடிகளால் பூதங்கள் ஐந்தும் இளைத்துத் துரும்பாகின. இதனால் குட்டிப் பூதங்கள் தாயுடன் கலந்தாலோசித்தன. தாய்ப் பூதம் குட்டிகளைப் பார்த்து எனக்கும் வயதாகி விட்டது. நீங்கள்தான் வாழ வேண்டியவர்கள். நான் நாளை எப்படியும் கனகரைப் படுக்கையில் கொண்டு விடுகின்றேன் என்றது.

திட்டம் தீட்டிய தாய்ப் பூதம் கட்டிலுக்குக் கீழ் படுத்துக் கொண்டது. இரவு வந்தது. கனகர் கட்டிலுக்குப் போனவர் கட்டிலில் அமர்ந்து சரசு கத்தியைத் தீட்டிக் கொண்டு, கட்டிலுக்கு கீழே ஒரு சாமான் இருக்கு. அதை வெட்டி இருவரும் சாப்பிடலாம் என்றார். பூதம் பயத்தில் வெளியே வந்து தன் செயலுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டது. கனகருக்கு உண்மையொன்று புலப்பட்டது. இனியும் பூதங்களை வைத்து வேலை வாங்கினால் தனக்கு ஆபத்து என எண்ணி ஐந்துக்கும் விடுதலை வழங்கினார். உண்மையில் கட்டிலுக்குக் கீழ் மாம்பழம் வைத்து இருந்தார். அதை வெட்டிச் சாப்பிடத்தான் கனகர் கத்தி கேட்டார்.

கனகர் சொல்லும் அத்தனை கதைகளிலும் எனக்கு எதோ ஒரு படிப்பினை இருக்கத்தான் செய்தது.

பூதக் கதைகள் எனக்கு கூறப்பட்டு காலம் ஐம்பத்தொரு வருடங்கள். அவர் பழைய குடிமகன். அவரின் பரம்பரை பண்டார வன்னியன் காலத்துப் பரம்பரையாம். அவரின் பரம்பரையில் உள்ளவர்கள் தான் புனியம் பொக்கனை நாகதம்பிரான். புதூர் நாகதம்பிரான் கோவிலுக்கும், ஒட்டுசுட்டான் தான் தோன்றி ஈசுவரன் கோவிலுக்கும் பொறுப்பான தர்மகர்த்தாக்கள் இன்றும் அப் பரம்பரையே இக் கோவில்களை நிர்வகிக்கின்றார்கள். மேலும் இந்தப் பரம்பரை இன்னும் இராமநாதபுரம், முரசுமோட்டை, புனியம் பொக்கனை, கண்டாவளை, கரவெட்டித்திடல், பெரிய குளம், புதூர், துணுக்காய், மல்லாவி, வண்ணை, பூனகரி, பரந்தன், ஆணையிறவு, இயக்கச்சி, சங்கத்தார் வயல், தோவண்டை, வண்ணான் குளம், திரியாய், செம்பியன் பற்று, தாளையடி, ஆழியவளை ஆகிய வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இவர்கள் புதுக் குடியிருப்பு, வற்றாப்பளை, தண்ணீருற்று, மாமூலை, நெடுங்கேணி, முள்ளியவளை, ஒட்டுசுட்டான், கறுப்பட்ட முறிப்பு ஆகியவற்றிலும் பழைய கிராம மக்களாக பல ஏக்கர் காணிகளுக்கு அதிபதியாக வாழ்கின்றனர். இந்தக் காணிகளோடு இணைந்த பகுதிகளில் தான் அரசு யாழ் மக்களைக் குடியேற்றியது. ஆரம்பத்தில் குடியேற்றிய

மக்களுக்கும் ஆதி வன்னி மக்களுக்கும் பகைமை வளர்ந்து “யாழ் எழுப்பிச் சங்கம்” உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால் அரசியல் சூழ்நிலையாலும், திருமண உறவுகளாலும் இன்று குடியேற்ற மக்கள் ஆதி வன்னி மக்களுடன் இணைந்து பலம் பொருந்திய வன்னி நாட்டை ஸ்திரீப்படுத்தி விட்டார்கள். இந்த வன்னியின் ஆதிக்குடிகளும் ஒரு காலத்தில் இடைக்காடு, பருத்தித்துறை, கொடிகாமம், மீசாலை போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்தவர்களே. போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர், பிரிட்டிஷ்காரர் காலத்தில் இவர்கள் வன்னி இராச்சியத்தை பறிகொடுக்காமல் காப்பாற்றி வந்தார்கள். ஆனால் வட மாகாணத்தின் பல பகுதிகள் அந்நியராட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தும், பண்டாரவன்னியன் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் 1803 வரை வன்னியைத் தன் ஆட்சியில் அடங்காத் தமிழனாக ஆட்சி செய்த கடைசி மன்னன் என்ற பெருமையை அடைந்தவன். அவரின் பரம்பரைதான் நான் இங்கே கூறும் கனகர் - சரசு தம்பதியினராகும். இதை இன்னமும் தொடர்வோம்.

நாங்கள் குடியேறிய இராமநாதபுரம் கிராமத்தில் தேவைக்கு கிணறுகள் தோண்டப்பட்டது. இந்தக் கிணறுகள் கூட்டுத் தொழிலாகத்தான் மக்கள் செய்வார்கள். அப்படிச் சில கிணறுகள் தோண்டியபோது பழைய காலத்து

சருவச் சட்டிகள், செம்புகள், குடங்கள், குத்து விளக்குகள் ஏராளம் கிடைக்கப் பெற்றன. அத்தோடு பழைய கட்டிடத் தூண்களும் காணப்பட்டன. எமது கிராமம் முன்னர் குடியிருப்பாக இருந்ததற்கு இவை ஆதாரம். இன்னொரு இடத்தில் பெரிய அம்பி, திருகை, கல் உரல்களும் இருந்தன. இந்தச் சட்டிகள் ஒவ்வொன்றும் நாற்பது, ஐம்பது இறாத்தல் எடையானவை. மக்கள் பலசாலியாக இருந்திருப்பார்கள் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

**அடுத்த இதழில்
தொடரும்.....**

திர. சூன்

செவ்வாள்

**மாவீரன்
பண்டார வன்னியன்
நனைவுக்கல்**

ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிய மறுத்து இறுதிவரை போராடி 1803 ஓக்டோபர் 31 இல் வீரச்சாவைத் தழுவிய பண்டாரவன்னியனது இந் நடுகல் இன்றும் கற்சிலைமடுவில் உள்ளது.

பாரதியார் கவிதைகள்

விடுதலை
வேண்டும்

ராகம் - நாட்டை
பல்லவி

வேண்டுமடி எப்போதும் விடுதலை, அம்மா
சரணங்கள்

1. தூண்டு மின்ப வாடை வீச துய்ய தேன் கடல்
சூழ நின்று தீவி லங்கு சோதி வா னவர்
ஈண்டு நமது தோழ ராகி எம்மொடமுத முண்டுகுலவ
நீண்ட மகிழ்ச்சி மூண்டு விளைய நினைத்திடு மின்பம்
அனைத்தும் உதவ (வேண்டுமடி)
2. விருத்தி ராதி தானவர்க்கு மெலிவ தின்றியே
விண்ணு மண்ணும் வந்த பணிய மேன்மை துன்றியே
பொருத்த முறநல் வேத மோர்ந்து பொய்மை தீர, மெய்மை நேர
வருத்த மழிய வறுமை யொழிய வையம் முழுவதும்
வன்மை பொழிய (வேண்டுமடி)
3. பண்ணில் இனிய பாடலோடு பாயுமொளியெல்லாம்
பாரில் எம்மை உரிமை கொண்டு பற்றி நிற்கவே
நண்ணி றமரர் வெற்றி கூற நமது யெண்கள் அமரர் கொள்ள
வண்ண மினிய தேவ மகளிர் மருவ நாழும்
உவகைதுள்ள (வேண்டுமடி)

மனதில் உறுதி வேண்டும்.

மனதி லுறுதி வேண்டும்
வாக்கினி லேமினிமை வேண்டும்
நினைவ நல்லது வேண்டும்
நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்
கனவு மெம்ப்பட வேண்டும்
கைவசமானது விரைவில் வேண்டும்
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்
தரணியிலே பெருமை வேண்டும்
கண் திறந்திட வேண்டும்
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்
பெண் விடுதலை வேண்டும்
பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்
மண் பயனுற வேண்டும்
வானகமிங்கு தென்பட வேண்டும்
உண்மை நின்றிட வேண்டும்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்

ஆத்ம ஜயம்

கண்ணில் தெரியும் பொருளினைக் கைகள்
கவர்ந்திட மாட்டாவோ? - அட
மண்ணில் தெரியுது வானம் அது நம்
வசப்பட லாகாதோ?
எண்ணி யெண்ணிப்பல நாளு முயன்றிங்
கிறுதியிற் சோர்வோமோ? - அட
விண்ணிலும் மண்ணிலும் கண்ணிலும் எண்ணிலும்
மேவு பராசக்தியே
என்ன வரங்கள் பெருமைகள் வெற்றிகள்
எத்தனை மேன்மைகளோ?
தன்னை வென்றாலவை யாவும் பெறுவது
சாத்தியமாகுமென்றே
முன்னை முனிவர் உரைத்த மறைப் பொருள்
முற்றுமு ணர்ந்த பின்னும்
தன்னை வென்றானும் திறமை பெறாதிங்கு
தாழ்வுற்று நிற்போமா?

IMMA TRADING COMPANY

IMPORTERS & EXPORTERS, GARMENTS & GIFTWARE WHOLESALERS

READY MADE
GARMENTS FROM
U.S.A AND ASIA

BEDSPREAD
MINT BLANKET

STAINLESS STEEL
COOKWARE

CHILDREN,
LADIES & MEN'S WEAR

DIRECT IMPORT & OWN BRAND ITC OR IMMA

Showroom ...

585 Middle Field Rd., Unit 7
(Finch & Middle Field)
Scarborough, ON M1R 3B6

0000000000

கவியைச் சேவை

பேரன்பு

பிள்ளைப் பருவம் தாய் மடியில்
பேசும் பருவம் தமிழ் மடியில்
கன்னிப் பருவம் என் வடிவில்
காலம் முழுவதும் உன் மடியில்

கடலுக்கு அலை வேண்டும் - என்
கருத்துக்கு நீ வேண்டும் - புவி
மண்ணுக்கு மழை வேண்டும் - என்
மனதுக்கு நீ வேண்டும்.

ஓவியம் பேசாதோ - உயிர்
ஓவியம் பேசாதோ
கெஞ்சி கெஞ்சி கேட்கிறோம் - உன்
புன்னகை பூவிதழ் விரியாதோ.

பொன்னகையும் புன்னகையும்
மென்மை கொண்டது - நான்
கொண்டதெல்லாம் மன்னவனே
நீ கொடுத்தது.

எத்தனையோ நினைவிருந்தும் நெஞ்சம்
ஏட்டளவில் சொன்னதெல்லாம் - கொஞ்சம்
எந்தன் மனம் உன்னிடத்தில் தஞ்சம்
உந்தன் மனம் நான் துயிலும் மஞ்சம்

கண்ணுக்கு ஒளி வேண்டும் - இன்பக்
கனவுக்கு நீ வேண்டும்.
பெண்ணுக்கு எது வேண்டும் - நல்ல
பேரன்புத் துணை வேண்டும்.

யசோ ரவி
வன் கூவர்

புதியதோர் உலகம்
காண்போம்.

அன்பை வளர்த்திடுவோம் - அவனிமில்
அமைதியைக் காத்திடுவோம்
ஐயத்தைப் போக்கிடுவோம் - என்றும்
ஐக்கியமாய் இருப்போம்

கல்வியைக் கற்றிடுவோம் - கவினுறு
கலைகள் பறின்றிடுவோம்.
பண்பில் உயர்ந்திடுவோம் - மென்மைதரும்
பண்பாட்டைப் பாதுகாப்போம்.

தொழில்களை விருத்தி செய்வோம் - மேலும்
தொண்டுகள் ஆற்றிடுவோம்.
பரிசை வளர்த்திடுவோம் - எங்கும்
பசுமையைப் பேணிடுவோம்.

சிறியோரை அரவணைப்போம் - எங்கள்
பெரியோரைக் கனம் பண்ணுவோம்.
தந்தையைப் போற்றிடுவோம் - அன்புத்
தாயின் பாதம் பணிவோம்.

நீதியை நிலை நாட்டுவோம் - நாளும்
நிம்மதியாய் வாழ்வோம்.
சிந்தையில் தூயர் ஆவோம் - உயரிய
சிந்தனை தனை வளர்ப்போம்.

உண்மை உரைத்திடுவோம் -
தினமும் ஊக்கமதாய் உழைப்போம்.

செயலிற் செம்மை படைப்போம் -
சீரிய சேவைகள் ஆற்றிடுவோம்.

அறநெறியி தன்னில் செல்வோம் -
அதுபோல் பிறரையும் செல்ல
வைப்போம்.

ஆற்றல் மிகப் பெறுவோம் -
அதனால் ஏற்றம் அடைந்திடுவோம்.

பழைமையை நினைத்திருப்போம் -
நேரிய புதுமையை நாடுவோம்.
பதியதோர் உலகம் காண்போம் -
புவியில் புனிதராய் வாழ்வோம்.

யசோ ரவி
வன் கூ.வர்.

குறிக்கீ

தகவறு மனிதத்திலங்கு - அவர்
அகமுறு அமுதப் பண்பை
பயனுறு வகையுற, வழியது
நயமுறு நல்குமவர் வழியதில்
-நடப்போமாக.

- கண்ணீர்மன்

மண்வாசத்துடனான தொடர்புகட்கு:

MANNVAASAM

18Mondeo Drive, Suite 639

Toronto, ON M1P 5C8

Tel: 416-879-7474

416-987-3167

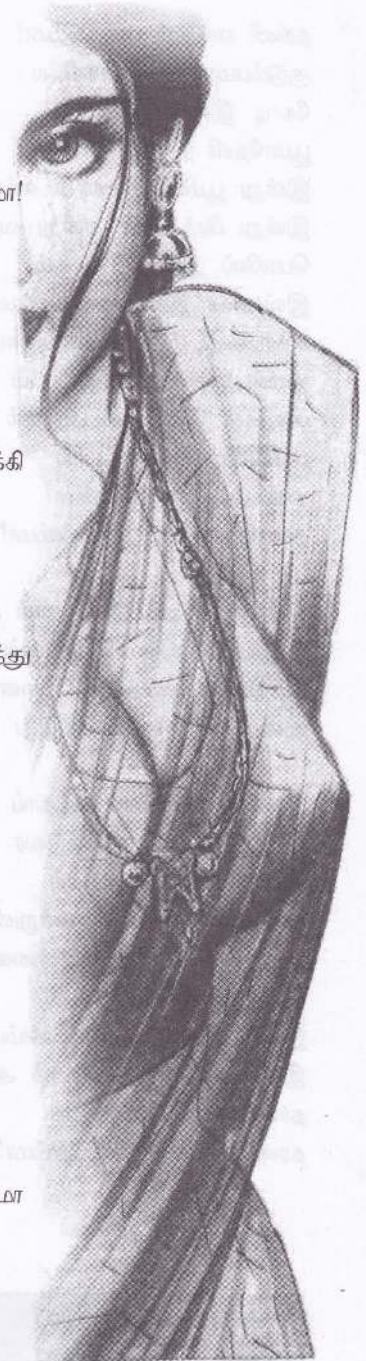
Fax: 416-291-1231

e-mail: dyoges@sympatico.ca

அம்மா

தாய் அம்மா! நீ அம்மா!
தரணி எல்லாம் பார் அம்மா!
செல்லம்மா! என்னம்மா! நீ அம்மா!
வேகமாக சென்றுவிட்டாய்! என்னில் நீ அம்மா!
உன்னில் யார் அம்மா! அன்பில் நீ அம்மா!
அணைப்பில் குழந்தையம்மா!
கோபத்தில் நான் அம்மா!
கோப்பியிலே சரணம் அம்மா!
இருளிலே நான் அம்மா!
ஒளியிலே நீ அம்மா!
ஓலை எரித்து உலை வைத்து சோறு ஆக்கி
ஓங்கி வளர்ந்திட்டாய்
உன் உயிர் மூச்சை எமக்கு ஊட்டி
சீத்தைச் சட்டைகளை சீராக நீ தைத்து
சின்ன வயதிலே சிறு பள்ளி அனுப்பிடுவாய்
எண்ணை விளக்கருகே எதிராக நாம் இருந்து
பள்ளிப் பாடத்தை கருத்துடனே கற்பித்தாய்
கடவுளின் கருணையம்மா!
நான் உனக்கு பிள்ளையம்மா!
தாய் அம்மா!
தரணி எல்லாம் பார் அம்மா!

சத்தியத்தின் சாதனையை
சரித்திரத்தில் படைத்து விட்டாய்
கை விலங்கு நீ காட்டி
காரணத்தை காட்டி விட்டாய்
அன்னையின் பாசத்தை
அனைவருக்கும் உணர்த்தி விட்டாய்
பிள்ளைப் பாசத்தை புரிய வைத்தாய்
உண்மையிலே நீ அம்மா அன்பின் இமயமம்மா
இன்று அனைவருக்கும் தெரிந்தது
அம்மா! உதிரம் உறையுதம்மா
இனி உன்னை காண்பேனா?
தாய் அம்மா! நீ அம்மா!

தரணி எல்லாம் பார் அம்மா!

குடும்பமாக வாழ்கையிலே

கோடி இன்னலிலே

பூமாதேவி நீ அன்று!

இன்று பூமியிலே யார் உண்டு?

இன்று பிரச்சினை ஒன்று வந்தால்

பொலிஸ் இரண்டு வரும்

இவ்விலக இன்னலை பாராமல் போய்விட்டாய்

மகா கஷ்டம் நீ பட்டு மானம் காக்க நீ வாழ்ந்தாய்

பாண்டவரைப் பெற்றிட்டாய் பாத்திரமாய் வளர்த்திட்டாய்

பாவிகள் தொல்லை பாராமல்

பாதியிலே போய்விட்டாய்

தாய் அம்மா! நீ அம்மா!

தரணி எல்லாம் பார் அம்மா!

நாராயணன் நாமத்தை நாள் முழுக்க சொல்லிடுவாய்

நீ இயற்கையிலே தெய்வமம்மா!

இந்தியப் பயணத்தில் அனைத்து தலங்களையும்

இமைப் பொழுதில் பார்த்து விட்டாய்

இங்கிலாந்து போய் வந்தாய்

உரித்து சோறு உண்டு வர

சிங்கை பெத்துவிட்டாய்

சிரித்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டாய்

கல் நெஞ்சக் காரன் என்னை

கவிஞன் ஆக்கிவிட்டாய்

இனிப் பிறப்பு போதும் அம்மா!

இனிப் பிறப்பு வேண்டாம் அம்மா!

தாய் அம்மா! நீ அம்மா!

தரணி எல்லாம் பார் அம்மா!

- மகன் நகுலன்

வீடு வாங்க, விற்க.....

என்றும் இங்களுடன்

Nada. G. Nadarajah
R.V.Sc.
Sales Representative

HOMELIFE METRO
Realty Inc. - Real Estate Broker

இந்த
மண்ணில்
உங்களுக்கும்
ஓர் இல்லம்
அமைப

அழைப்புகள்

Res. (905) 472-8703

Bus: (416) 293-5093 24hr Pager

Fax: (416) 293-5237

5200 Finch Ave. E, Suite 206
Scarborough, ON M1S 4Z4

ஸ்ரீராமாயணம்

கதை

ஒசுஷ்ய இரதம் ஒதாடர்ச்ச

இவ்வகை யாய்விளை யாடுவோ மீங்கென
அவ்வகை யரணு மதற்குடன் பட்டு
மதகரி யுரித்தோன் மதகரி யாக
மதர்விழி யுமைபிடி வடிவம் தாகிக்
கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
அந்தணர் சிறக்க வானினம் பெருகச்
செந்தழல் வேள்விவே தாகமுஞ் சிறக்க
அறம்பல பெருக மனம்பல சுருங்கத்
திறம்பல வரசர் செகநலம் விளங்க
வெங்கரி முகமும் வியன்புழைக் கையோ
டைங்கர தவமு மலர்ப்பத மிரண்டும்
பவளத் தொளிசேர் பைந்துவர் வாயுந்
தவளக் கிம்பரித் தடமருப் பிரண்டுங்
கோடிசூ ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
பேழைபோ லகன்ற பெருங்குட வயிறும்
நெற்றியி னயனமு முப்புரி நூலுங்
கற்றை சடையுங் கனகநீண் முடியுந்
தங்கிய முறம்போற் றழைமடிச் செவியுமாய்
ஐங்கரத் தண்ணல் வந்தவ தரித்தலும்
பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
மங்கை மனமிக மகிழ்ந்துட னோக்கி
விண்ணு ளோர்களும் விரிந்தநான் முகனும்
மண்ணு ளோர்களும் வந்துனை வணங்க
ஆங்கவர் தங்கட் கருள்கரந் தருளித்

தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி யளித்து
 பாரண மாகப் பலகனி யருந்தி
 ஏரணி யாலின்கீழினிதிரு வென்று
 புகலந் தன்னிற் புதல்வனை யிருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்தினி திருந்தபின்
 வானவ ராலும் மானூட ராலும்
 கானவர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
 கருவிக ளாலும் கால னாலும்
 ஒருவகை யாலு முயிரழி யாமல்
 திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத் தவுணன்
 பொன்னுல கழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை யிடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுத்தொழில் புரியுந் கொடுமைகண் டேங்கி
 அடுந்தொழிற் குலிசத் தண்ணலு மமரருந்
 கனற்படு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புர மெரித்தோன்
 அஞ்சலீ ரென்றவர்க் கபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சகைக் கரிமுகத் தண்ணலை நோக்கி
 ஆணை மாமுகத் தவுணனோ டவன்றன்
 சேனைகள் முழுதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்த்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா வென்று விடைகொடுத் தருள
 ஆங்கவன் றன்னோ டம்பல வுடற்றிப்
 பாங்குறு மவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை யேறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றைவெண் மருப்பை யொடித்தவ னுரத்திற்
 குற்றிட வெறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்தவன் வீழ்ந்து துண்ணென வெழுந்து
 வாய்ந்தழ டிகமாய் வந்தவன் பொரவே

வந்த மூடிகத்தை வாகன மாக்கி
 எந்தை விநாயக னேறின னிப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்பங் கிமைநொடி யளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் றிருக்கரத் தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிபடைத் தருளும்
 வல்லவை தலைத்தன் மனையென மணந்தே
 ஓகையோ டெழுந்தாங் குயர்புடை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிக் கயல்கழு கேறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனையர்ச் சித்துந்
 கணபதீச் சரமெனாங் காரண நாமம்
 பணபதி புகழ்தரு பதிக் குண்டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்பதி தனிமன மகிழ
 இங்குவந் தன்புட னெய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக் கரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமைபெற் றிருந்திட வாங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்திவ னேவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமா யுரைக்கு மாவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திரு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க் குரிய விரதமென் றெண்ணி
 மனாதிகள் களித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோட்டிட் டெண்ணிய பெறுநாள்
 ஒப்பரும் விரதத் துறுமொரு சதுர்த்தியில்
 நோற்றுநற் பூசை நூடங்கா தாற்றிப்
 போற்றிசெல் திட்டார் புலவரைங் கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமர ளிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழு தடியினை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக் கதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமுந்
 தாழ்த்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியுங்
 கண்டன னகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றங் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டிங் கிகழ்ந்தனை சிரித்தாய்

தொடருள்.....

Complete Solution for Packaging & Shipping Supplies

- ★ Cello Tape
- ★ Clear Bags
- ★ Bubble Wrap
- ★ Cardboard Boxes
- ★ Foam Rolls
- ★ Machine Wrap
- ★ Hand Wrap

தொழிற்சாலைகள், வியாபார நிலையங்கள் மற்றும் அனைத்து உற்பத்திப் பொருட்களின் packaging தேவைகளுக்கேற்ப, மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வேண்டிய அளவுகளில் வகை தொகையாக உடனுக்குடன் விநியோகம் செய்யப்படும்.

Fast Delivery Any Where Any Place

தொடர்புக்கூ: SUN

Cell : 416 - 830 - 1914

Tell : 905 - 738 - 6595

Fax : 905 - 738 - 8530

சீறுவர் வாசம்

நாயும் தீராட்சைப் பழமும்

ஒரு நாள் ஒரு நரி பசியிலே எங்கும் அலைந்து திரிந்தது. அது கடைசியாக ஒரு திராட்சை தோட்டத்துக்குப் போனது. அங்கே திராட்சை பழங்கள் குலை குலையாக தொங்குவதைக் கண்டது. அவற்றைத் தின்னுவதற்கு ஆசைப்பட்டது. வாயில் நீர் ஊறியது. பழங்களை பிடுங்குவதற்கு எட்டிப் பார்த்தது எட்டவில்லை. தொங்கிப் பார்த்தது அப்போதும் பழங்கள் எட்டவில்லை. சீச்சீ இந்தப் பழங்கள் புளிக்கும்

என்ற சொல்லிக் கொண்டு போய்விட்டது.

இராமனும் சந்திரனும்

இராமன் ஓர் அரசன். அவன் சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் போது, அவனுக்கு விளையாட்டில் அதிக விருப்பம். ஒரு நாள் இரவு பூரண சந்திரனை ஆகாயத்திலே கண்டான். அதைப் பிடித்து விளையாட விருப்பினான். தன் அம்மாவிடம் போய் அம்மா அந்தச் சந்திரனைப் பிடித்து தாருங்கள் என்று கேட்டான். அதற்கு அம்மா, மகனே! அந்தச் சந்திரனைப் பிடிக்க முடியாது. அது வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது.

அன்றியும் அது விளையாட்டுப் பொருள் இல்லை என்று சொன்னார். இராமன் அழுது கொண்டு நின்றான். தாய் ஒரு கண்ணாடியில் சந்திரனைக் காட்டினார். இராமன் சந்திரனைக் கண்ணாடியில் பார்த்துச் சிரித்தான்.

பொரிமாத் தோண்டி

ஓர் ஊரிலே ஒரு பிரமச்சாரி இருந்தார். அவர் புரோகிதம் செய்து வாழ்ந்து வாந்தார். ஒரு நாள் அவருக்கு ஒரு பொரிமாத் தோண்டி கிடைத்தது. அதைக் கொண்டு போகும் வழியில் அவருக்கு களைப்பு ஏற்பட்டது.

அதனால் அவர் ஒரு மர நிழலில் களைப்பாறினார். அப்பொழுது அவர் மனதில் ஒரு யோசனை தோன்றியது.

இந்தப் பொரிமாவை விற்று ஆடு வாங்குவேன். ஆடு பல குட்டிகளை போடும் ஆடுகள் பெருகி பண்ணிரண்டு ஆடுகள் ஆகும். இந்த பண்ணிரண்டு ஆடுகளையும் விற்று, இரண்டு பசுக்களை வாங்குவேன். இந்தப் பசுக்களை வைத்து பெரிய பணக் காரனாக வருவேன். பிராமணருக்குப் போசனம் கொடுப்பேன். அப்படிக் கொடுத்தால், என்னைத் தேடி வந்து எனக்குப் பெண் தருவார்கள். அந்தப் பெண்ணும் நானும் செல்வச் செருக்கில் சந்தோஷமாக வாழ்வோம். எங்களுக்கு குழந்தை பிறக்கும்.

அப்படி இருக்கும் நாளில் ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் பசுக்களை கட்டுவதற்காக என் மனைவி போவாள். அப்போது குழந்தை அழும். நான் ஓடிப் போய் இப்படி அடிப்பேன் என்று ஒரு தடி எடுத்து அவன் வைத்திருந்த பொரிமாத் தோண்டி உடைந்து சிதறிவிட அடித்துவிட்டான். இனி அந்தப் பொரிமாவால் எந்தப் பயனும் இல்லை. பிரம்மச்சாரி தன் கால கஷ்டங்கள் எல்லாம் இந்தப் பொரிமா வைத்த தோண்டியோடழிந்து விட்டது என்று கலங்கினான்.

பூனைக்குட்டி

பூனைக்குட்டி பூனைக்குட்டி எங்கள் வீட்டு பூனைக்குட்டி வெள்ளை நிறத் தொரு பூனை எங்கள் வீட்டில் வளருது

-கண்டீர்

பிள்ளைகள் பெற்றது அப் பூனை சாம்பல் நிறம் ஒரு குட்டி கடும் சாந்து நிறம் ஒரு குட்டி பாம்பு நிறம் ஒரு குட்டி வெள்ளைப் பாலின் நிறம் ஒரு

-குட்டி

எந்த நிறம் ஆயினும் - ஈன்ற தாயினுக்கு அத்தனையும் ஒரே தரமன்றோ.

-சங்கவி

ஆத்தீசூட

நூல்

14. கண்டு ஒன்று சொல்லேல்

கண்டு - ஒன்றைக் கண்டு, ஒன்று - காணாத வேறு ஒன்று, சொல்லேல் - சொல்லாதே.

கண்ணால் கண்டதற்கு மாறாக எதுவும் கூறாதே. கண்டபடியே சொல்வாயாக.

15. ங்ப்போல் வளை

ங்ப்போல் - 'ங' என்னும் எழுத்தைப் போல: தான் பிரயோசனமுள்ளதாய் இருந்து தன் வாக்கத்தை தழுவுதல், வளை - மற்றவரை ஆதரி, (நீ பிரயோசனமுள்ளவனாயிருந்து, உன் இனத்தைத் தழுவு)

'ங' என்னும் எழுத்தைப் போன்று அனைவரையும் அனைத்துச் செல்ல வேண்டும்.

16. சனி நீராடு

சனி - சனிக்கிழமை தோறும் நீர் ஆடு - எண்ணெய் தேய்த்து நீரில் முழுகு.

சனிக்கிழமைதோறும், எண்ணெய் தேய்த்து தலை முழுக வேண்டும்.

17. ஞயம்பட உரை

ஞயம்பட - இனிமை உண்டாகும் விதத்தில்; உரை - நீ சொல்லு. கேட்பவர்களுக்கு இன்பம் உண்டாகும் விதமாகப் பேசு.

18. இடம்பட வீடு எடேல்

வீடு - வீட்டை; இடம்பட - தேவைக்கு அதிகமான இடம்
வெறுமையாகக் கிடக்கும்படி; எடேல் - கட்டாதே.
அளவுக்கு மேல் இடம் வீணில் கிடக்க வீடு கட்டுதல் கூடாது.

19. இணக்கம் அறிந்து இணங்கு

இணக்கம் - ஒருவனுடன் சிநேகிதம் செய்யுமுன் இவனுடன் சிநேகம்
செய்யலாமா என்று; அறிந்து - ஆராய்ந்து; இணங்கு - பிறகு சிநேகஞ்
செய். ஒருவர் நல்ல குணமுடையவர் தானா என்பதை அறிந்து
அதன்பின் அவருடன் நட்புக் கொள்ளவேண்டும்.

20. தந்தை தாய் பேண்

தந்தை தாய் - பெற்றோரை; பேண் - ஆதரித்து அன்புடன்
காப்பாற்று.
தாய் தந்தையரை அன்புடன் ஆதரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

21. நன்றி மறவேல்

நன்றி - ஒருவர் உனக்குச் செய்த நலனை; மறவேல் - நீ மறக்காதே.
ஒருவர் செய்த நன்மையை ஒருபோதும் மறந்துவிடலாகாது.

22. பருவத்தே பயிர் செய்.

பருவத்தே - தகுந்த காலத்திலே ; பயிர் செய் - பயிரிடத் தொடங்கு.
உரிய காலம் அறிந்து காரியம் செய்ய வேண்டும்.

23. மன்று பறித்து உண்ணேல்

மன்றுபறித்து - பிறரது நிலத்தைப் பிடுங்கி; உண்ணேல் - நீ வாழ்க்கை
நடத்தாதே.
பிறர் நிலத்தை அபகரித்து சீவனம் பண்ணாதே.

24. இயல்பலாதன செயேல்

இயல்பு அல்லாதன - தருமத்துக்கு மாறான காரியங்களை;
செயேல் - செய்யாதே.
தருமத்திற்கு மாறுபட்ட காரியங்களைச் செய்தல் கூடாது.

25. அரவம் ஆடேல்

அரவம் - பாம்புடன்; ஆடேல் - விளையாடாதே;
பாம்புடன் விளையாடுதல் கூடாது.

சொடரும்.....

மணவாசம்

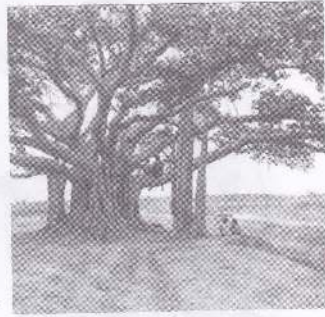
ஆடிப் பாடி எண்ணுங்கள்

ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு
உருட்டி விடுவது குண்டு
இரண்டும் ஒன்றும் மூன்று
மாடு ஈன்றது கன்று
மூன்றும் ஒன்றும் நான்கு
நமக்கு இல்லை வாலு
நாலும் ஒன்றும் ஐந்து
நாயும் ஒரு ஐந்து
ஐந்தும் ஒன்றும் ஆறு
அடுப்பில் இருப்பது சோறு
ஆறும் ஒன்றும் ஏழு
அத்தை வைத்த கூழு
ஏழும் ஒன்றும் எட்டு
எருமை தீனி தின்பது
ஒன்பதும் ஒன்றும் பத்து
அப்பா எனக்கொரு முத்து

(ஆத்துக் குட்டி)

ஆலமரம்

அந்த மரம் ஆலமரம்
அழகான ஆலமரம்
பந்தாட நல்லமரம்
பாடல் பாட, நல்ல மரம்
சந்ததம் சல்லாபம் நாங்கள்
சாற்ற நல்ல மரம்

எண்ணிக் கற்பபாம்

இரண்டும் இரண்டும் நாலு
சமய குரவர் நாலு
நாலும் இரண்டும் ஆறு
ஆறுமுகம் ஆறு
ஆறும் இரண்டும் எட்டு
அட்ட திக்கு எட்டு
எட்டும் இரண்டும் பத்து
தசவதாரம் பத்து

—சங்கவி

4. வித்தைக்காரனை வென்றது

ஆறுமுகம் கந்தையா JP

ஒரு சமயம் வடநாட்டிலிருந்து ஒரு பெரிய வித்தைக்காரன் இராயரின் சபைக்கு வந்திருந்தான். பல செப்பிடு வித்தைகளைச் செய்து காட்டினான். எல்லோரும் அவன் வித்தைகளைப் பார்த்து அவனை வியந்து பாராட்டினர்.

வித்தைகள் முடிந்ததும் செப்பிடு வித்தைக்காரன் “என்னைப் போல வித்தையில் வல்லவர் எவரும் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான பொன் பரிசளித்தாலும் என் போல் எவரும்

வித்தைகள் காட்ட முடியாது.” என்றான்.

அப்போது சபையில் தெனாலி இராமன் இருந்தான். அவனுக்கு வித்தைக்காரனின் பேச்சு ஆத்திரத்தை உண்டாக்கியது.

“இவ்வளவு அகந்தையுடன் பேசுகிற இவன் கர்வத்தை அடக்க வேண்டும்” என்று தீர்மானித்த வனாய், “நான் கண்களை

மூடிக்கொண்டு செய்யும் செயலை உன்னால் கண்களைத் திறந்தபடியே செய்ய முடியும்?” என்று கேட்டான்.

இது என்ன பிரமாதம்! கண்களை மூடிக்கொண்டே எத்தனையோ வித்தைகள் செய்திருக்கிற எனக்கு, கண்களை திறந்தபடியே செய்ய முடியாதா? என்ன செய்ய வேண்டும்? சொல் சீக்கிரம் என்றான் வித்தைக்காரன்.

ஒரு நிபந்தனை! இப் பந்தயத்தில், நீ தோற்றால் அரசர் உனக்கு அளிக்கப் போகும் வெகுமதியை எனக்கு நீ அளித்துவிட வேண்டும். இதற்குச் சம்மதமா? என்றான் தெனாலி இராமன்.

நீ தோற்றால்? என்று தெனாலி இராமனைப் பார்த்து கேட்டான் வித்தைக்காரன்.

“என் ஆயுட்காலம் முழுவதும் உன்னிடம் அடிமையாக இருக்கிறேன்” என்றான், தெனாலி இராமன். “சரி, ஒப்புக் கொள்கிறேன், சொல், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று” என்று தெனாலி இராமனைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

தெனாலி இராமனின் பேச்சைக் கேட்டதும் இராயர் மகிழ்ந்து போனார்.

சிறிது நேரம் வெளியே செல்ல வேண்டும், சென்று வந்தபின் நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கின்றேன் என்றான் தெனாலி இராமன்.

இந்தப் பொடிப்பயல் அப்படி என்னதான் செய்துவிடப் போகிறான். பார்ப்போம்! என்று இறுமாப்புடன் இருந்தான் வித்தைக்காரன்.

வெளியே சென்று திரும்பிய இராமன், வித்தைக்காரனிடம் “நான் முன்னர் சொன்னபடி நான் கண்களை மூடிக்கொண்டே செய்து காட்ட வேண்டும்” என்றார்.

“ஏன் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்கிறாய்? முதலில் உன் வித்தையைச் செய்து காட்டு, அதற்கு பிறகு ஒரு படி மேலாகவே நான் அதே வித்தையைச் செய்து காட்டுகிறேன்” என்றான் வித்தைக்காரன்.

உடனே தெனாலி இராமன் தன் மடியிலிருந்து ஒரு பொட்டலத்தை எடுத்தான். இரண்டு கண்களையும் மூடியவாறே பொட்டலத்தை திறந்தான். அதற்குள் சிறிது மணல் இருந்தது. அதை அப்படியே மூடியிருந்த தன் கண்களின் மேல் கொட்டிக் கொண்டான்.

சிறிது நேரம் சென்றபின் கண்களின் மேலிருந்த மணலைத்

தள்ளிவிட்ட வித்தைக்காரனிடம்
மற்றொரு பொட்டலத்தைக்
கொடுத்தான் இராமன்.

அதிலும் மணல் இருந்தது.

“இப்பொழுது நான் கண்களை
மூடிக் கொண்டு செய்த இதே
வித்தையை நீ கண்களைத்
திறந்தவாறே செய்துகாட்டு”
என்றான், இராமன்.

இதைக் கேட்ட வித்தைக் காரன்
தான் தோற்றுவிட்டதை
உணர்ந்தான்.

“அரசே, இவரைச்
சாதாரணமானவராக நினைத்து
விட்டேன். என் அகந்தை அழிந்தது!
எனக்கு தரவேண்டிய சன்மானத்
தொனையை இவருக்கே கொடுத்து
விடுங்கள்” என்றான் வித்தைக்காரன்.

“உங்கள் பந்தயம் ஒரு பக்கம்
இருக்கட்டும். நீ செய்த
வித்தைகளுக்கு நான் தரும்
சன்மானத்தைப் பெற்று கொள். அதே
சமயம் இராமன் செய்த வித்தைக்கும்
தனியாகச் சன்மானம் தருவோம்”
என்றார் இராயர்.

5. முரட்டு மல்லன் ஓட்டம்.

வித்தைக்காரனிடம் இராமனின்
புத்திக் கூர்மையைக் கண்டு வியந்த
இராயர் அவனை அரசவை
விகடகவியாக அமர்த்திக் கொண்டார்.
ஒரு முறை டில்லியிலிருந்து ஒரு
முரட்டு மல்லன் விஜயநகரம்
வந்தான். நேரே இராயரின்
அவைக்குப் போனான்.

“அரசே என்னை வெல்லக் கூடியவர்
எவராவது உங்கள் நாட்டிலிருந்தால்
என்னுடன் மற்றோர் புரிய
அனுப்புங்கள்” என்றான்.

மல்லனின் பேச்சைக் கேட்ட இராயர்
அரண்மனை மல்லர்களிடம் கூறினார்.
முரட்டு மல்லனின் தோற்றத்தைப்
பார்த்து அரண்மனை மல்லர்கள்
ஓடி ஒளித்துக் கொண்டனர்.

இது இராயருக்கு தெரிய வந்ததும்
அவருக்கு கோபம் வந்துவிட்டது.

“இந்த மல்லனை வெல்லக் கூடியவர்
எவரும் நம் சபையில் இல்லையா?
இவனை வெல்பவர்
எவராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு
ஆயிரம் பொன் பரிசளிக்கிறேன்”
என்றார் இராயர்.

இராயின் பேச்சைக் கேட்டதும் தெனாலி இராமன் தன் ஆசனத்தில் இருந்து எழுந்தான்.

“அரசே இந்த மல்லனுடன் நான் போரிடுகிறேன்” என்றான், இராமன்.

தெனாலி இராமனின் பேச்சு இராயருக்கு வியப்பை அளித்தது. மற்போர் வீரன் தெனாலி இராமனை ஏற இறங்க அலட்சியத்துடன் பார்த்தான்.

“மல்யுத்தம் என்பது முரட்டுத்தனமாக சண்டையிடுவது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய் போலிருக்கியது. மல்யுத்த சாஸ்திரத்தில் மலைபோன்ற பில்லானையும் மண்ணைக் கவ்வச் செய்யும் வழிமுறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நான் நோஞ்சானாயிருக்கின்றேனென்று சாதாரணமாக நினைத்து விடாதே! நான் சீன நாட்டு வீரன் ஒருவனிடம் இந்தக் கலையைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றேன். முடியுமானால் நீயும் அந்த முறைப்படி என்னுடன் மல்யுத்தம் செய்யலாம்” என்றான் இராமன்.

“மல்யுத்த சாஸ்திரம் என்கிறான், சீனநாட்டு வீரர் என்கிறான்” மல்யுத்த வீரனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

இதை வெளியில் காட்டாமல் இராமனுடன் மல்யுத்தம் செய்ய

ஒப்புக் கொண்டான்.

முரட்டு மல்லன் எதிரே வந்ததும் இராமன் அவன் எதிரே சென்றான். அவனுடைய கைவிரல்களை மடக்கி முஷ்டியாக்கினான். பின்னர் அந்த முஷ்டியினால் தன் மார்பில் குத்திக் கொண்டான்.

அதன் பிறகு தன்னுடைய இரண்டு கைகளையும் தோள்வரை விரித்துக் காண்பித்தான்.

பின்னர் இடது கையின் ஆள்காட்டி விரலால் கழுத்தைசி சுற்றியவாறு வலது கையால் இடுப்பு உயரத்தில் கவிழ்த்துக் காண்பித்தான்.

அதன் பின்னர் அவனுடைய ஒரு கையை ஆட்டிக் காண்பித்து, “மல்யுத்த சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இந்த சங்கேதங்களுக்கு என்ன பதில்?” என்று முரட்டு மல்லனிடம் கேட்டான் இராமன்.

முரட்டு மல்லனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. மறுநாள் வந்து கூறுவதாகச் சென்றவன் ஒருவரும் அறியாமல் டில்லிக்குச் சென்று விட்டான்.

முரட்டு மல்லன் ஒடிப்போய் விட்டான் என்பதை அறிந்து கொண்ட இராயர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

“இராமா, மல்யுத்த சாஸ்த்திரப்படி நீ செய்த சங்கேதங்களுக்கு என்ன பொருள்?” என்று இராமனிடம் கேட்டார் இராயர்.

“அரசே அது ஒன்றும் பிரமாதமானதல்ல, நான் உன்னிடம் மல்யுத்தம் செய்ய நேர்ந்தால், நீ உன் முஷ்டியினால் என் மார்பில் குத்துவாய். உன் குத்துப்பட்டதும் இரண்டு கைகளையும் விரித்துக் கொண்டு கழுத்து நொறுங்கி கீழே விழுந்து நான் இறந்துவிடுவேன். அப்படி நான் இறந்து விட்டால் என் மனைவி மக்களை யார் காப்பாற்றுவார்கள் என்பதுதான் இதற்குப் பொருள் என்றான் இராமன்.

இராயரும் தாம் முன்னர் அறிவித்தவாறு இராமனுக்கு ஆயிரம் பொன் பரிசாக அளித்தார்.

இதைக் கேட்ட இராயரும் சபையினரும் விழந்து, விழுந்து சிரித்தனர்.

அடுத்த இதழில்
தொடரும்

மண்வாசத்துடனான தொடர்புக்கு:

MANNVAASAM

18Mondeo Drive, Suite 639

Toronto, ON M1P 5C8

Tel: 416-879-7474

416-987-3167

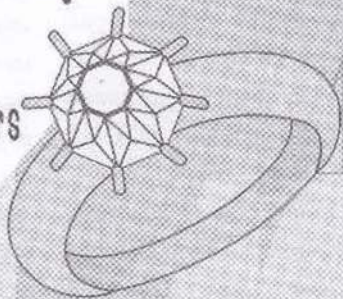
Fax: 416-291-1231

e-mail: dyoges@sympatico.ca

BHANU

JEWELLERY INC.

First Quality 22K Gold
Diamond Jewellery
Expert Custom Jewellery
From Singapore
Wholesale & Repairs

அசல் 22K தங்க வைர நகைகளுக்கு
நாடுங்கள்

Agents For Citizen Watches

TEL: 416 - 332 - 8693

www.webtamil.com/bhanu

**1900 Kennedy Road,
Scarborough, Ontario
(Kennedy & Ellesmere)**

இரா.குணசீலன்

இராவட முதுகை

அரவற்றுத் தொடர் கதை

இவர்களின் பிரச்சினையைப் பொறுத்துத்தான் பார்க்க வேண்டும் என எண்ணிய இளைய இராவணன் தன் உறைவானைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்.

அடிமேல் அடி வைத்து மேட்டுப் பகுதியை நோக்கி வந்த மாந்தன், புல் மேயும் வெள்ளைக் குதிரையையும், மரத்தில் தாவும் குரங்குகளையும் நோக்கியடி தனக்கு முதுகைக் காட்டியபடி நின்று மல்லர்களுக்குத் தெரியாமல், இளைய இராவணன் மறைந்து நின்று மரத்தோடு முதுகை வைத்து ஒட்டிக் கொண்டான். இளைய இராவணன் மாந்தனைக் கண்டாலும், மாந்தன் இளைய இராவணனைக் காணவில்லை. ஆனால் பரட்டைப் பற்றையில் ஒளித்திருந்த மரகதவல்லி இதை அவதானித்து விட்டான். தன் அண்ணன் மாந்தன் அருகில் ஒருவன் நிற்பதையும், அவனுக்கு

முதுகைக் காட்டியபடி தன் அண்ணன் நிற்பதையும் உணர்ந்த மரகதவல்லிக்கு உடம்பும் உள்ளமும் பதறின. மரத்தோடு மரமாக ஒன்றி நிற்பவன் தான் குதிரைச் சொந்தக்காரனோ? ஒருவேளை இவனும் எமது எதிரிதானோ தெரியவில்லை! தன் அண்ணன் அவனை அறியாமல் அங்கேயே போய் மாட்டுப்பட்டு இருக்கிறானே. என்ன செய்வது என அறியாமல் துடித்தாள் மரகதவல்லி. தன் இமைகளை வெட்டாமல் நடப்பதை அவதானித்தாள். வந்த மல்லர்கள் களைத்து விட்டவர்கள் போல் தெரிந்தது. இருவர் அந்த இடத்தில் நிற்க, மற்றைய இருவரும் சுருநீர் ஊற்றை அவதானித்துவிட்டு, பள்ளத்தை நோக்கி இறங்கினர்.

பரட்டைப் பற்றை மறைவில் இருந்த மரகதவல்லி பயந்தாள். ஒருவன் நீருற்றை நோக்கிப் போக, மற்றையவன் சிறுநீர் கழிப்பதற்காக

மரகதவல்லி இருந்த பற்றையை நோக்கி நடந்தான். தான் இருந்த இடத்தை நோக்கி மல்லன் ஒருவன் வருவதைக் கண்ட மரகதவல்லி மிரண்டான். இதைக் கண்ணுற்ற மாந்தனும், இளைய இராவணனும் உஷாரானார்கள். மாந்தன் சத்தப்பிப்படி, உறைவான ஏந்தியபடி மரகதவல்லியை நோக்கிப் போன மல்லனை நோக்கிப் பாய்ந்தான். இதை எதிர்பாராத பள்ளத்தில் நின்ற மல்லர்கள் இருவரும் தங்கள் வேலையை மறந்து தமது பட்டா வாள்களை ஏந்தியபடி, மாந்தனை நோக்கிப் பாய, மேட்டில் நின்ற இருமல்லர்களும் மாந்தனை நோக்கிப் பயங்கர உறுமலுடன் ஓட, மறைவில் நின்ற இளைய இராவணன் மேட்டில் இருந்து ஓடிய மல்லர்கள் முன்பாய்ந்து தன் வாளை வீசினான். இளைய இராவணனது வாள் காற்றாடி போல் சுழன்று, சுழன்று மல்லர்கள் இருவரினதும் வானோடு மோதுவதைக் கண் இமைக்காமல் மரகதவல்லி பாத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த இளைஞன் அபார வால்வீச்சு வீசும்போது அவனின் முகம் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதை உணர்ந்தான்.

முகத்தில் இளம் மீசையுடன், கன்னத்தில் இளமைக் களை சொட்டும் குறுந்தாடியும், இதழேரம் புன்முறுவலும் கொண்ட அவனின் வாள் வீச்சுக்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் மல்லர்கள்

திணறுவதையும் உணர்ந்தான் மரகதவல்லி. இப்படியான அழகிய இளைஞன் ஒருவன் எதிர்பாராமல் உதவியதையிட்டு மரகதவல்லியின் இதயம் மகிழ்ந்தது. அதே நேரம் பள்ளத்தில் அண்ணன் மாந்தன் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து போல் தன் வாளை வீசுவதை உணர்ந்தான் மரகதவல்லி. கண்டமுடி முழிப்பதற்குள் மல்லர்கள் இருவரின் வாள்கள் ஆகாயத்தில் பறந்து தூரத்தே நிலத்தில் குத்தி நின்றன. இளைய இராவணன் வாயில் கையை வைத்துச் சீட்டியடிக்கவும், தலைவனை நோக்கி வெள்ளைப் புரவி வர, குதிரையின் முதுகில் இருந்த மரப்பட்டைக் கயிற்றை எடுத்து இருவரின் கைகளையும் கால்களையும் அவர்கள் ஓட முடியாதபடி கட்டினான்.

குதிரை மல்லர்களுக்கு அருகில் நின்று கொண்டது. புன்னகையுடன் வாளைக் கையில் ஏந்தியபடி இளைய இராவணன் பள்ளத்தில் மாந்தனுடன் சண்டை போடும் மல்லர்களை நோக்கி, “முட்டாள்களே! இரண்டு பேர் ஒருவனுடன் மோதுகிறீர்களா? நீங்களும் வீரர்களா? உண்மையான மறவர்களா நீங்கள்?” என்றான். கோபம் கொண்ட ஒருமல்லன், இளைய இராவணனை நோக்கிப் பாய்ந்தான். மல்லனின் வால்வீச்சைத் தடுக்காமல் தன்னை விலத்திக் அகாண்டிருந்த இளைய இராவணன், திடீரென வாளை உய்த்தி மல்லனின் வாளுடன்

மோத மல்லனின் வாள் மரகதவல்லி மறைந்திருந்த பரட்டை பற்றைக்கு முன்னால் போய் விழுந்தது. அதை மரகதவல்லி பாய்ந்து எடுக்கவும், மாந்தன் தன்னை வாளால் காயப்படுத்திய மல்லனை நிலத்தில் விழுத்தி அவனின் வாளைப் பிடுங்கிக் கொண்டான். மாந்தன் இளைய இராவணனை நோக்கினான். தருணத்தில் உதவியவனல்லவா? நன்றிபுடனான பார்வையை வீசினான். மாந்தனும், இளைய இராவணனும் பள்ளத்தில் இருந்து இரண்டு மல்லர்களுடனும் மேட்டுக்கு வந்தபோதுதான் மற்றைய இரண்டு மல்லர்களும் கயிற்றால் கட்டப்பட்டு நிலத்தில் புரள்வதையும், குதிரை பின்னங்கால்களால் உதைப்பதையும் கண்டனர். கட்டப்பட்டிருந்த இரண்டு மல்லர்களும் குதிரையின் உதையின் வேகத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் கத்தினர். மற்றைய இரு மல்லர்களையும் பயம் கௌவிக் கொண்டது. அந்த நேரம் மரகதவல்லி பள்ளத்தில் இருந்து மல்லனின் வாளுடன் மேலே ஏறி வந்தார்.

இளைய இராவணன் மரகதவல்லி மேட்டில் ஏறி வரும் அழகை மனதார இரசித்தான். பயப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையிலும் மரகதவல்லியின் சிவப்பு மேனியில் படும் சூரியனின் ஒளிபட்டு மினுமினுப்பைக் கொடுத்தது. வில்லுப் போன்ற புருவமும், அள்ளி முடித்த கூந்தலின் அழகும், இடையிடையே சரிந்து தூங்கிய தலைக்கேசமும், மேட்டில் அவள் துள்ளித் துள்ளி ஏறும்போது அவளின் இளமை பொங்கும் மாப்பு மேல் மூச்சுடனும், கீழ் மூச்சுடனும் பொங்கித் தணிவதும், இடை அவளின் நடைக்கேற்ப துவண்டு வருவதும் பார்ப்பதற்கு இளைய இராவணனுக்குக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. மாந்தனுக்கு அருகே வந்தவள் அண்ணனுக்கு அருகில் நிற்கும் அந்தப் பலம் வாழ்ந்த இளைஞனை ஓரவிழியால் நோக்கியபடி, “அண்ணா, மல்லர்கள்தான் வீழ்ந்துவிட்டார்களே. இனிபும் கைகளில் வாள் எதற்கு. உறையுள் போட வேண்டியதுதானே?” என்றாள். அவளின் ஓயிலான பார்வை இளைய இராவணனை நோக்கியது.

மரகதவல்லியின் குரலால் சுயநிலைக்கு வந்த இளைய இராவணன் வாளை உறையுள் தள்ளினான். அது சரார் என்ற இரைச்சலுடன் வாளுறையுள் புகுந்து

கொண்டது. ஆனால் மாந்தன் இருக்கையிலும் வாளை வைத்திருந்ததான். ஏற்கனவே மல்லர்களை நன்கு உணர்ந்தபடியால் நிதானமாகவும், எதையும் எதிர்கொள்ளும் நிலையிலும் நின்றான். அவளைப் பொறுத்தவரை எதிரே நிற்கும் இளைய இராவணன் தருணத்துக்கு உதவியவனானாலும் எப்படி எடுத்த எடுப்பிலே நண்பனாக முடியும்? மல்லர்களை விடப் பயங்கர எதிரியாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் மல்லர்களிடம் அவன் சண்டை போடும்போது எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இயங்கி சாதாரணமாக இலகுவில் அவர்களை வீழ்த்தி விட்டான். அதிசக்தியுள்ள பலம் அவனிடம் இருப்பதை உணர்ந்த மாந்தன் உள்ளூரத்தான் பொறாமையடைந்தான். இவன் ஒரு சாதாரணமானவனாக இருக்க முடியாது. முறையோடு சகல பயிற்சிகளையும் கற்ற வீரன். இவனும் ஒரு இராஜ குடும்பத்தவனாக இருக்க வேண்டும். அவனின் தரண்ட புயங்களும், பரந்த மார்பும், எவரையும் ஊடுருவி ஆரயவல்ல தீட்சண்யமான கண்களும் இவற்றைப் பறை சாற்றின.

இளைய இராவணன் மரகதவல்லியையும், மாந்தனையும் ஆராய்வது போல பார்த்துவிட்டு ஒரு சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு, “இப்படி நீங்களும், நானும் மௌனமாக நாளிகையை வீணடிக்க

முடியாது. இரவு நேரம் நெருங்க முன்பு நாங்கள் ஒரு பாதுகாப்பான இடத்துக்குப் போக வேண்டும். இங்கு இரவு தங்குவது நல்லதல்ல என்பது என் முடிவு” என்றான். மாந்தன் மௌனமாகவே நின்றான். நாங்கள் எதோ தப்பித்துக் கொள்வதற்காகக் கால்போன போக்கில் வந்துவிட்டோம். ஆனால் இந்தக் காட்டில் எங்கே போவது என்பதுதான் தெரியவில்லை” என்ற மரகதவல்லியின் மன ஆழமான கவலையை உணர்ந்தான் இளைய இராவணன்.

“நீங்கள் யார் என்பது தெரியவில்லையே. திடீரென எமக்குச் சந்தர்ப்பம் உணர்ந்து உதவியதை எம்மால் மறக்க முடியாது” என்றான் மரகதவல்லி. அவளின் வெளிப்படையான பேச்சு இளைய இராவணனுக்கு நன்றாக பிடித்தது. இருந்ததும் தம்மை இவள் யாரென்று அறிமுகப்படுத்தாததை உணர்ந்த இளைய இராவணன், “நான் ஒரு வழிப்போக்கன் பிரயாண அசதியைப் போக்க எண்ணி சற்று ஓய்வெடுத்தேன். மீதி நடந்தவை உனக்கத் தெரியும்தானே”. என்று கூறி சிலதை மழுப்பியும் கூறி வைத்தான். “அது சரி, மனமிருந்தால் உங்களைப்பற்றி கூறலாம். நீங்கள் கூறுவது என் நெஞ்சில் பத்திரமாக பாதுகாக்கப்படும்” என்றான் இளைய

இராவணன். மரகதவல்லி, மாந்தனை நோக்கிய போது அவன் “கூறலாம்” என்று கண’ஜாடை காட்டினான். இதை இளைய இராவணனும் உணர்ந்தான்.

மரகதவல்லியின் முகம் சோகத்தால் வாடியது. அப்போது கயிற்றால் கட்டப்பட்டிருந்த மல்லர்கள் அவர்களை நோக்கி கெஞ்சும் குரலில், “சாமி தண்ணீர் வேண்டும்” என்றனர். மாந்தன் அவர்களைக் கடுகடுப்புடன் நோக்கிவிட்டு, தன் இனத்தையே அழிக்கும் கோடாரி காம் புகளே, எங்கிருந்தோ வந்தவர்களுக்கு அடிபணிந்து சேவை செய்யும் நீங்கள் செய்து விட்ட தவறுகளுக்குத் தண்டனையே வேறு. இன்னமும் உயிரோடு இருப்பதையிட்டுப் பெருமைப்படுங்கள். தண்ணி மட்டுமல்ல, சப்பாடே இல்லாமல் துடித்தால்தான் உங்களுக்கறிவு வரும்” என்றான்.

“ஐயோ, சாமி எங்களை மன்னித்து விடுதலை அளியுங்கள். உயிர்ப்பிச்சை தாருங்கள் சாமி” என்று மல்லர்கள் கத்தினார்கள். “யார் இவர்கள்? ஏன் உங்களைக் கொல்ல வந்தார்கள்?” என்றான் இளைய இராவணன். “அது பெரிய கதை” என்றான் மரகதவல்லி. மாந்தன் தலையை ஆட்டினான். இளைய இராவணன் சுரைக்குடவையை

எடுத்து மாந்தனிடம் நீட்டியபடி எதிரியானாலும் தாகம் தீர்ப்பது திராவிடர் பண்பு. ஆகையால் இதில் நீரை எடுத்து இவர்களுக்கு கொடு” என்றான். மறு பேச்சுப் பேசாதா மாந்தன் சுரைக் குடவையை இளைய இராவணனிடம் வாங்கிக் கொண்டு தண்ணீர் ஊற்றை நோக்கி நடந்தான்.

மாந்தனுக்கு வயது பதினாறு, பதினேழு இருக்கலாம். மீசை இப்போது அரும்பிக் கொண்டிருந்தது. தன்னிலும் ஏழு எட்டு வயது இளையவனாக இருக்கலாம் என எண்ணினான் இளைய இராவணன். மாந்தன் இளையவனானாலும் இரண்டு மல்லர்களை சமாளிக்கும் திறமை அவனிடம் இருப்பதை உணர்ந்தவன் சந்தர்ப்பத்தைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ள நினைத்தான். எந்த இலட்சிய உணர்வைத் தான் சுமந்து நிற்கின்றானோ, அந்த இலட்சியத்தின் வலிமை பெற்ற தூண்களாக ஒவ்வொரு சம்பவமும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக அமைவதை இளைய இராவணன் உணர்ந்தான்.

**அடுத்த இதழில்
தொடரும்...**

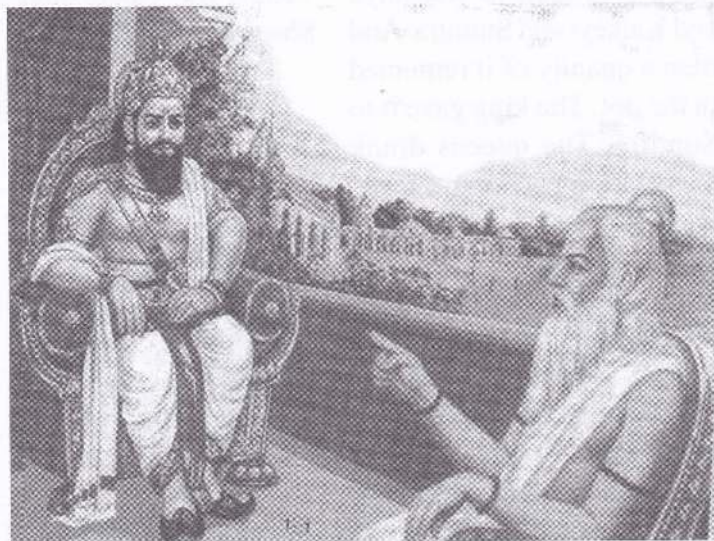
RAMAYAN

The prosperous city of Ayodyha stood on the banks of the river Sarayu.

It was the capital of the Kingdom of Koushal.

happy because they had no son.

King Dasaratha consulted his family preceptor

King Dasaratha was the emperor. He was a brave and just ruler. He had three queens names Kousalya, Kaikeyi and Sumitra. The king and the queens were un-

sage Vasishtha and asked for his advice. Vasishtha advised him to perform a Yagna.

King Dasaratha invited sage Rishya Sringa to perform the Yagna. The sage

came and performed the great Yagna. From the Yagna fire rose a deity with a golden pot in his hands. The golden pot contained payas, a preparation of sweet milk and rice. He said, "Oh King! Give his drink to your queens and your wish will be fulfilled."

The king gave parts of the preparation to Kausalya and Kaikeyi and Sumitra. And then a quantity of it remained in the pot. The king gave it to Sumitra. The queens drank the payas. They became pregnant.

In due course of time, the queens gave birth to four sons. Kausalya and Kaikeyi gave birth to one son each; while Sumitra gave birth to two sons. There was great rejoicing in the city of Ayodhya.

Kausalya's son was named Rama; Kaikeyi's son was named Bharata and Sumitra's sons were named Lakshmana and Satrugana. All the four babies were

healthy and handsome.

Rama and Lakshmana were a friendly pair. Bharata and Satrugana were fond of each other. The time came when the children had to start learning.

Sage Vasishtha took the responsibility of educating the boys. He taught them the Vedas, the Upanishads, the Shastras and all the arts.

Then he taught them

all the manly sports. They learnt horse-riding, elephant-riding, chariot-driving, swordmanship, wrestling and the use of all kinds of weapons. They learnt archery and became expert archers. They were taught the art of warfare, statecraft and diplomacy.

They learnt what all a prince should learn. Sage Vasishta was much pleased.

The princes returned home after completing their education. Dasaratha and the three Queens welcomed

the boys.

Dasratha was happy in the company of his sons. Now it so happened that the great sage Viswamitra visited the court of King Dasaratha. The King welcomed the sage with great respect. The powerful sage Viswamitra was

feared by all because he had acquired great spiritual powers through his penance. He had a short temper.

Viswamitra said, "I have started a Yagna in my Ashram in the forest. Rakshasas create trouble and hinder the progress of the Yagna. I want to send your sons Rama and Lakshmana to protect the Yagna."

Dasaratha became nervous. He did not like to send his tender boys to

fight the Rakshasas. He said, "How can these two boys fight the powerful Rakshasas? I shall myself come and give protection." Viswamitra became angry. The King was alarmed at the sage's wrath.

Viswamitra said, "Dasaratha, I know the prowess of Rama. You are thinking that he is only a boy." Vasishta pacified Viswamitra. He said to Dasaratha, "Let Rama and Lakshmana accompany the sage. Good will come out of it. They will be gaining something there. Viswamitra will take great care of your sons. No harm will come to them."

Reluctantly Dasaratha agreed to send his sons. The King and his Queen Kousalya gave the boys a farewell with a heavy heart. Rama and Lakshmana walked behind the sage Viswamitra. Rama and Lakshmana walked on and on. They came to a dense forest. It was a charming place with beautiful streams, creepers, flowers and fruits. They saw deer, rabbits, peacocks and many

kinds of animals and birds. The sage told many stories to the boys to make their walking easy and interesting. Sweet scented breeze made the atmosphere very pleasant.

Viswamitra said, "Dear prince, a Rakshasi by name of Thataka lives in this forest.

She comes in different forms and kills the people living in and around this forest. Her sons Subahu and Maricha are also wicked. They come along with other Rakshasas, harass us and disturb our Yagna." Just as he was saying this, there came a sound like thunder.

Wild beasts ran about in great fear, and the trees swayed this way and that way in a violent whirl-wind.

A huge Rakshasi appeared like a cloud in the sky. She was terrible to look at. She roared aloud on seeing Viswamitra, Rama and Lakshmana. She was Thataka.

Rama and Laksh

mana said,
"Venerable sage, if you give
us your order, we will pun-

Viswamitra, Rama
and Lakshmana continued

ish her." Thataka hurled big
rocks at them. Viswamitra
said, "Shoot your arrows and
kill her."

Rama and Laksh
mana bent their bows and
aimed their arrows at her. The
arrows went straight and
pierced through her body.
Thataka groaned with pain
and fell down like an up-
rooted tree.
She was dead.

their walk. They came to
Viswamitra's hermitage.

Viswamitra's dis-
ciples welcomed them.
Viswamitra sat on a raised
platform by the side of the
sacrificial alter and began his
Yagna.

Loud laughter and
abusive words came from
somewhere in the sky. When
they looked up they saw a

number of Rakshasas gathered together in the sky. Among them were Sabahu and Maricha. They started throwing stones, flesh and flith and poured blood in the sacred sacrificial fire.

Rama and Lakshmana sprang to action. They aimed their arrows at the wicked Rakshasas. Some of the Rakshasas were hurt but they continued their wicked deeds.

Rama aimed his arrow at Sabahu. It struck him and he fell down dead.

Rama released another arrow from his bow. It blew Maricha like a hurricane and cast him off into the sea. More arrows were shot and the evil Rakshasas were punished. They all ran away and vanished.

Now the Yagna was performed without any obstruction. The Yagna rites were completed. Viswamitra and the other rishis were full of joy and they complimented

the princes on their valour and skill in archery. Rama and Lakshmana said Viswamitra, "Sire, our work in this Yagna is now over. What are we to do now?"

Viswamitra said, "Dear children, you have done well. I know some aspects of archery. I want to teach you all of them."

Viswamitra initiated the boys into more specialised aspects and secrets of archery. Rama and Lakshmana became more powerful archers having gained more specialised knowledge.

Viswamitra said, "At some distance from here is the kingdom of Mithila. King Janaka is the ruler of the city of Mithila and the Kingdom. He is performing a big Yagna. We shall go to Mithila to attend the Yagna. King Janaka has a huge bow. You must see the wonderful bow. Emperors and kings, sages and saints are going to gather Mithila. I shall take you to Mithila now."

Viswamitra, Rama and Lakshmana started for Mithila. They passed through lovely places enjoying the charming scenery. They walked on crossing mountains and streams and seeing numerous wild animals and birds.

Their sojourn was enchanting. They had come a long way from Ayodhya.

**- To be continued
....in next issue.**

மண்வாஸத்துடனான தொடர்புகள்:

MANNVAASAM

18Mondeo Drive, Suite 639

Toronto, ON M1P 5C8

Tel: 416-879-7474

416-987-3167

Fax: 416-291-1231

e-mail: dyoges@sympatico.ca

அந்த நூள் ஞாபகம்

(இடைக்காடு பாடசாலை)

துள்ளித்திரிந்த பள்ளிப் பருவம். ஓடி விளையாடிய பாடசாலை தோட்டம், பற்றைக் காடு, ஈச்சம் பழக் காடு, குதித்து நீந்திய சாங்காணிக் குழம், பனை ஓலை விறகு பொறுக்கிய ஆவரம் புலம், தம்பியவளை, தொம்பிடுதிடல், களுப்பந்தி, நீராவியடி, வடக்கு ரோட், கடற்கரை இவை இன்னும் என் மனதில் பசுமையாக உள்ளது.

எனக்கு ஆறு வயது. அக்காமரின் பின்னே அழுதபடி அரிவரி வகுப்புக்குள் உள் நுளைய வல்லிபுர வாத்தியார் வாத்தியார், இடி போல “டேய் என்னடா சத்தம்” என்கிறார். நிசப்தம் நிலவ மண் நிலத்தில் சுட்டு விரலால் நோக நோக அ தொடங்கி ∴ வரை எழுதிய நாட்கள் உயிருள்ளவரை அழியாத கோலங்கள்.

எப்பொழுதும் நஷனலுடன் தூய வெள்ளை வேட்டி மடிப்புச் சால்வையுடன், பண்ணையார் சண்டியர் போன்ற முறுக்கு மீசையுடன் காட்சியளிக்கும் சிவந்த உயரமான (7 அடி) மனிதர்தான் ‘நிகர ஜயர். இவர்தான் இடைக்காடு புவனேசர் வித்தியாசாலையின்

அதிபர். நல்லவர், கண்டிப்பானவர். இடைக்காட்டில் திறமையான மாணவர்களை உருவாக்கிய புனிதர். இவருடன் விஞ்ஞான பாடம் (சயன்ஸ்) பாடம் படிப்பித்த யோசப் மாஸட்டர். இவர் ஒரு மலையாளி. இவருக்கு தமிழே தெரியாது. இவர்களுக்கு சமையற்காரராகவும் நேர்மைக ஊதியம் அற்ற சேவையாற்றிய மலையாளப்பா. இவர்கள் மூவரின் தங்குமிடமும் இப் பாடசாலையாக இருந்த காலம் என் மனதில் பசுமையாக உள்ளது.

ஒவ்வொரு குடும்பத்து அங்கத்தவர்களையும், அவர்கள் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளையும் இப் பாடசாலையில் படிப்பித்தவர் என்ற பெருமையைப் பெற்று அதே பாடசாலையில் தனது முழு சேவைக் காலத்தையும் - முழு வாழ் நாளையும் - செலவழித்த அச்சுவேலி சிங்காரி வாத்தியாழராய் இடைக்காட்டு புவனேஸ்வரி வித்தியாலய பழைய மாணவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். காலை நாலு மணிக்கு எழுந்து எட்டு மணிவரை துலா ஓடி பின்பு ஓட்டமும் நடையுமாக நீல சோப் பை அல்லது பனையோலையால் இழைத்த

பைக்குள் புத்தகம், கொப்பி. சிலேற்,
மைக் கூடு, தொட்டெழுதும் பேனா,
பாலபாடம், பால போதினி
போன்றவற்றை எடுத்து வைத்துக்
கொண்டு பாடசாலைக்கு போவோம்.
வேட்டி சேட்டுத்தான் எமது உடை.

புவனேஸ்வரி வித்தியாலய மணி
மேற்கே செட்டியந்தளவு, ராக்கை,
சல்லி, வளலாய் போன்ற
இடங்களுக்கும் கிழக்கே வடாக்
கலட்டி, தம்பக்கடவை,
நளவனடைப்பு, குடாக்கீ வரையும்,
வடக்கே குழம்பன் கலட்டியில்
இருந்து கேவிள், ஆவரம் புலம்,
சாங்காணி வரையும் தெற்கே
இத்தியடியில் இருந்து செம்பாடு,
கதிரிப்பாய், தம்பாலை வரையும்
கேட்கும் படியான நாதமான
ஓசையை எழுப்பும்.

ஏழ்மையான. ஆனால் பண்பான,
ஒற்றுமையான வாழ்க்கையைக்
கொண்ட இடைக்காட்டு மக்கள்
எமது பழைய இறைமையான
வாழ்க்கையை மறக்காமல் இருக்க
இது ஒரு ஞாபகார்த்த மடல். இந்த
பழைய எண்ணங்களை அசை
மீட்டிப் பார்க்கும் போது எப்போது
இதை விரிவாக எழுதுவேன் என
என்கைகள் துடிக்கின்றன. இதை
இதில் தொடர்ந்து எழுதி எம் ஊர்
இளம் தலைமுறையினரின்
உணர்வலைகளைத்

தட்டியெழுப்புவேன் என்றும்,
தொடரும் என் ஆக்கங்கள் ஓயாத
(கடல்) அலைகள் போல் பொங்கி
உங்களை வந்ததையும் என
நம்புகின்றேன்.

-தொடரும்-

இரா - தணி
பிரதம ஆசிரியர்.

மண வாசம்

416 - 987 - 3167

முள்ளில்லா ரோஜாக்கள்

இரா.தணி

வாங்கிப் படியுங்கள்

தொடர்புகட்கு:

416-987-3167

Jetspeed

TRAVEL

Emirates
Lufthansa
K L M
Alitalia

Qatar Airways
Gulf Air
Singapore Air Lines
Air Canada
SriLankan Air Lines

We Specialize in...

Air Travels
Package Tours
Cruise
Rail
Car Rental
Travel Insurance

15 வருட கனேடிய அனுபவம்

உள்ளவர்களால்

உங்களுக்குத் தேவையான

பிரயாண ஓழுங்குகளை

மிக இலகுவாக செய்து கொள்ள

அழையுங்கள்.....

Call: Murali / Viji

Tel: 416-609-0544

Fax: 416-332-0082

After Hours - 416-803-0720

www.jetspeedtravels.ca
info@jetspeedtravels.ca

5800 Sheppard Ave.E., Unit 12
Scarborough, ON M1B 57

“பொய்மை பல்லக்கில் போனாலும்-உலகத்தில்
உண்மை காலத்தால் காணப்படும்”

On high, with your
உயர்வு உண்மை
Thoughts
உயரத்தில்

PRO MAR
Awards & Promotions Ltd.

585 Middlefield Rd, Scarborough, Ontario, M1V 4Y5.
T : 416 291 2344, F : 416 291 1231